Číslo 208. — Ročník X. — V neděli 26. července 1936

Nedělní list

II. VYDÁNÍ

50 haléřů

Tiskne Tempo, akciová společnost tiskařská, vydavatelská a nakladatelská v Praze II., Jungmannova tř. čís. 26. Redakce a admin. v Praze II., Jungmannova 26. Tel. č. 329-49, 359-85-86-87. Adr. telegr. Več. list Praha. Předplatné měs. 10 Kč, ¼letně 30 Kč, ½letně 60 Kč a ročně 120 Kč. Čís. šek. účtu 86.140. Vychází o 5. hod. ranní. Majitel a vydavatel Tempo. — Odpovědný redaktor Karel Werner. Zakladatel Jiří Stříbrný.

Anglický král do Francie

Londýn, sobota. Tisk věnuje velmi mnoho místa ohlášené cestě krále Edvarda VIII. do Francie k odhalení pomníku padlým Kanaďanům u Vimy. Jde o největší válečný pomník, jehož odhalení se zúčastní na 150.000 osob. Loď „Enchantress", na jejíž palubě se přeplaví král přes Canal, bude provázena kanadskými a francouzskými torpedoborci. Dnes ráno odjelo do Francie 60 osobností, mezi nimi ministr války Duff Cooper, ministr dominií Malcolm MacDonald, generalita a vynikající osobnosti veřejného a politického života.

Anglický král setká se s francouzským presidentem Lebrunem a budou spolu hovořit také o současných poměrech v Evropě.

HARLEKÝNI

Náš nedělní článek o poraženectví nenalezl souhlasu v tiskovém orgánu levicové legionářské organisace. Velmi jsme si je pohněvali. Brání se proti výtce pacifismu a dávají mu svůj výklad . . Na otázku, co je vlastně náš pacifismus, odpovídají, že je to vnitřní přesvědčení, že války nejsou nevyhnutelné a neodvratné a že při dobré vůli států lze je odstraniti. Je prý to dále přesvědčení, že spory mezi státy lze vyřešiti mezinárodním soudem spíše nežli bombami a otravným plynem . . . Na druhé straně není prý obsahem jejich pacifismu zásada „neodpírati zlu a násilí třeba železem". —

Ač nebývá naším zvykem polemisovati s listy malého nákladu, zde učinili jsme výjimku, protože chceme na venek dokumentovati, že v obraně naší svobody shodují se dnes názory tak zvané levice — pravice a chcete-li i středu. Při tom přecházím mlčením, je-li to ještě pacifismem, spíše se nám zdá, že by to odpovídalo rozdělení národa na dobyvačné imperialisty a ty, kteří usilují o zajištění trvalého míru. Jenže v tom je háček; ani na nejkrajnější pravici není u nás žádných imperialistů. Ani v nejextrémnějších listech nejpravějších skupin nikdo nikdy nečetl, že bychom chtěli k nám připojiti proti znění mírových smluv československé menšiny v Uhrách nebo dokonce Lužici. I naši fašisté stojí bezvýhradně na základně diktované mírovými smlouvami. Spor byl pouze o taktiku, jak ty mírové smlouvy hájit. Zdali pouze spoléháním na mezinárodní smlouvy a ve společnosti národů nebo spíše spoléhati se na vlastní sílu a svou republikánskou armádu. Levice v poslední době říká své stanovisko, nechceme zase zkoumati pokud zde hraje úlohu odpor proti Hitlerovi — počítáme s pouhým faktem a přítomnou situací.

Polemicky velmi ostře zahrotili v zmíněném listě článek proti nám, hlavně snad pro naši kritickou zmínku o politických naivnostech obsažených ve Washingtonské deklaraci (zrušení armády a zavedení milice). Právě ti, jimž prý vytýkáme jejich pacifistické přesvědčení, dovedli za světové války budovati naše zahraniční legie a vésti branný odboj proti Vídni a Berlínu, zatím co tak mnohý dnešní hlasatel silné armády zůstal pohodlně seděti doma. Dnes prý býti pacifistou znamená vydati se na pospas politickým harlekýnům.

Chceme se i s touto částí projevu vyrovnati. Všechna čest těm, kteří za světové války tvořili legie, kteří v zahraniční armádě skutečně bojovali. Bohužel, vedle nich byla řada příživníků, kteří za celou dobu pobytu v Rusku neucítili prach, nevypálili jednu ránu a nemohou ukázat jednu jizvu. Za to si dovedli šiperně ustlat v osvobozené vlasti. Nechali se postátnit, udělali kariéru sekčního šéfa a při tom skutečná jejich služební doba není ani 14 dní. Byli vždycky od služby osvobozeni. Mají-li tito lidé tolik smělosti a někomu vytýkají, že doma pohodlně seděl někde v zátiší, je to neopatrné. V domě oběšence neradno mluvit o provaze. Jak to pohodlné sezení doma v zátiší vypadalo — ví většina národa, ať má na mysli zavřené v kriminálech nebo internačních táborech, politicky podezřelé u maďarských a německých pluků nebo v pracovních oddílech. Z těchto lidí, které k frontě vůbec nepustili a které týrali, dělati zbabělce, je stejně nespravedlivé, jako dělati hrdiny z chytráků, kteří si otevřeli nejvýnosnější obchod se slávou zborovských hrdinů, ale jakživi tam, kde se střílelo, nebyli. Je to ale nespravedlivé i k těm, kteří byli v rakouských frontách a neměli to štěstí dostati se do zajetí a byli po několikanásobném zranění znova hnáni do prvních řad.

Obdařili jste nás ve své těžce utajované zlosti názvem politických harlekýnů. To není přiléhavé. My si nikdy na hrdiny, ač nám šlo o krk, nehráli. Harlekýn je komická maska italské komedie — se škraboškou, krátkými vlasy a dřevěným mečem. Pánové, nepoznáváte se? Kam jste schovali tu dřevěnou šavli, na jejíž slávě založili jste celou existenci, zatím co skuteční legionářští vojáci třou doma hlad a bídu?

Maska Harlekýna už zmizela s italských divadelních prken — vynutila si to střízlivost doby. Harlekýn teď už se objevuje tu a tam jenom někdy ještě v baletu. Nechte proto výletů do politiky a hledáte-li ke všem těm čestným funkcím ještě nějakou sinekuru, přihlaste se do baletního sboru některé té naší operety. Dokud je konjunktura. Reklamu vám uděláme bezplatně.□

Sevila, město vzrušených událostí

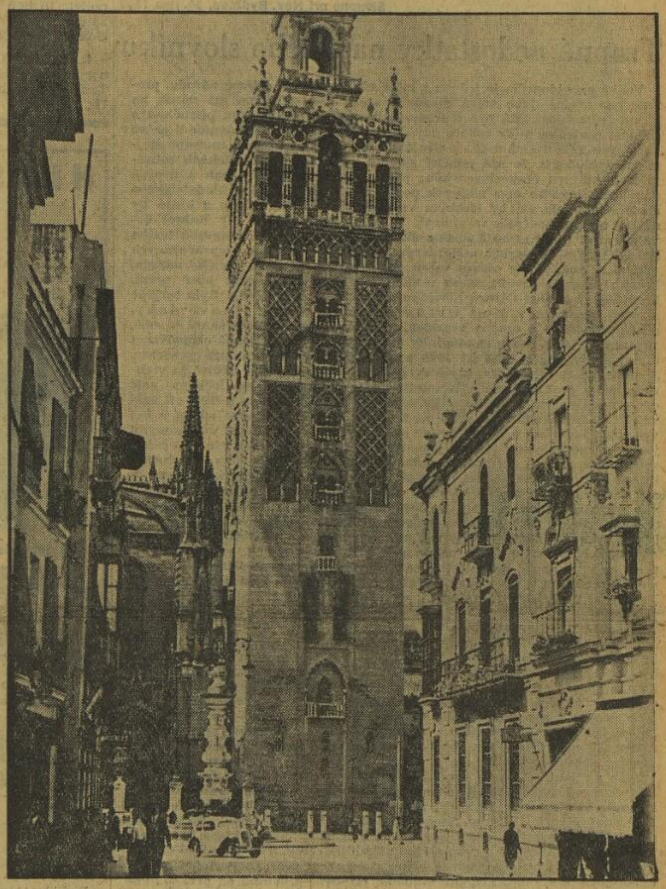

Do výše 100 metrů nad zemí vypíná se hrdá arabská věž u sevillské katedrály Panny Marie, zvaná Giralda: je to čtyřhranná zvonice, postavená r. 1196 a ozdobená vypálenými ornamenty, jejichž 22 zvonů je harmonicky zladěno.

Kolem Madridu se rozhoduje o příštích osudech Španělska

Krvavá bitva o Madrid trvá již druhý den. — Podle zpráv povstalců je hlavní město bez vody a bez potravin, dokonale obklíčeno; vláda tvrdí, že potravin je dost, zásobování normální a nikdo nemá hlad. — Francovi se podařilo přeplavit v noci z Maroka do Španělska posily. — Komunisté zakládají revoluční výbory

Zatím co se v pátek vysílačka španělských povstalců v Seville odmlčela a svět byl zásobován téměř jen zprávami levicové madridské vlády, v sobotu nabyli povstalci opět vrchu ve svém zpravodajství. A tak po celý den docházejí zprávy o veliké bitvě, která se už druhý den svádí o Madrid. Hlášení revolučních vojsk, která prý co chvíli dostávají nové a nové posily, je velmi sebevědomé. Dnes v den svatého Jakuba vtáhneme do Madridu, vzkazují pyšně revoltující generálové. V noci na sobotu podařilo se generálu Francovi přepravit z afrického Maroka do Španělska na dvou křižnicích se shasnutými světly posily. Je to cizinecká legie a barevné oddíly domorodců. Také v Portugalsku se utvořil ze pravicových emigrantů ozbrojený oddíl, který spěchá na pomoc revolucionářům k Madridu.

Barcelona je obklíčena.

V sobotu ráno obsadili revolucionáři pahorky kolem hlavního města a mají Madrid téměř úplně obklíčen. Odřízli městu vodu a znemožňují zásobování potravinami. Vláda povstalců, která se v pátek večer ustavila v Burgosu, za předsednictví generála San Miguela Canabelly, a za účasti generála Molly, sesadila ihned všechny provinční i obecní správy a jmenovala nové ze spolehlivých revolucionářů.

Letadla z Francie a z Italie.

Obě strany začínají mít nedostatek střeliva. Dostává-li madridská vláda pomoc z Francie, pak povstalecký gen. Franco, který se zatím již prohlásil diktátorem, uzavřel obchod o dodávku letadel s Italií.

I námořnictvo revoltuje.

Také na moři se situace obrátila. Největší španělský křižník Jaime I., jehož mužstvo povraždilo důstojníky, když se chtěli připojit k revoluci (komunistický tisk nazývá proto loď druhým Potěmkinem), byla bombardována, je v tísni a potápí se, volajíc marně o pomoc. Řada jiných lodí přešla k revoluci.

Povstalci opět také dobyli San Sebastianu.

Marxisté už utíkají?

A nyní se opakuje starý zjev: marxističtí a komunističtí vůdcové první opouštějí své lidi a prchají do ciziny. Tak podle zprávy z Barcelony opustili už Madrid vůdce republikánské unie Martinez Barrio, vůdce radikálního socialistického křídla Largo Caballero. Podle pověsti na portugalské hranici, byli ministr vnitra a ministr války zajati povstalci, když se pokoušeli prchnout z Madridu.

Jak už jsme několikráte na to upozornili, je to hlavně selské obyvatelstvo, které se nadšeně připojuje k povstalcům. Madridská vláda zmobilisovala pluk pěchoty, který chtěla poslat proti povstalcům. Jakmile však vojáci dostali zbraně, obrátili je proti komunistům. Tak došlo v obleženém Madridě k nové řeži.

Čechoslováci v bezpečí.

Levicová sportovní výprava Čechoslováků, vyslaná na trucolympiádu v Barceloně, opustila už zemi revoluce a je v Sete ve Francii. Trucolympiáda byla ovšem odřeknuta. Cizí sportovci, kteří se v Barceloně sjeli, nesnaží se naprosto pomoci španělským soudruhům, ale vesměs raději odjeli.

Povstalci na bezhlavém útěku — potravin dost.

O počtu obětí kolují zprávy stále fantastičtější. Země je na nesčíslných místech zkrvavena, mnohde leží neuklizené mrtvoly, které nemá kdo odstranit. Není na to čas. Madrid je téměř vylidněn, muži jsou všichni na frontě. Vláda ovšem nadále houževnatě tvrdí, že bitvu o Madrid vyhrála a povstalce že vesměs zahnala na bezhlavý útěk. Město je dostatečně zásobeno potravinami, nikdo nemá hlad a o další zásobování je postaráno. Celé kolony aut s potravinami se blíží k hlavnímu městu.

Diplomacie demonstruje pro povstalce.

Správce španělského velvyslanectví v Paříži Cristobal del Castillo podal demisi, kterou odůvodnil tím, že „jeho svědomí mu zakazuje spolupracovat na zasílání zbraní, určených k zabíjení nešťastných jeho spoluobčanů". Také vojenský přidělenec španělský v Paříži Barroso a španělští konsulové v Marseilli a Bayonne podali demisi.

Generální konsul španělský zaplatil místo španělského velvyslanectví včera objednávku francouzských letadel pro Španělsko, která měla ještě dnes odletět z Francie do Španělska. Naproti tomu se hlásí, že v Hamburku byly složeny ve zlatě peníze na dodávku 24 italských letadel pro povstalce ve Španělsku.

Jen 22 provincií za vládou.

Madridská vláda pokračuje podle rozhlasové stanice madridské v orga-

(Dokončení se str. 3.)

KULTURA PRO KAŽDÉHO

Danko Zimozel:

TAK AKO U NÁS

Tak ako u nás
pod zoborskými horami
aj tu pod českým nebom
belasé leto vytrvale beží
dolinami a poľami,
po lúčinách a po nábreží.
Rozplakal som sa ako dieťa
nad novým chlebom
včuť dozrievajúcim,
vzácnym a rozvoniavajúcim.
To je už tak.
Ja vždy mám živú bolesť v srdci,
a není čudo, že ma často zaboli
Aj včuť, keď plačú žitné klasy
na poli,
suché a prelomené kosami,
od tvrdej krásy
a tvrdej nádhery
srdce ma mimovoľne zabolelo.
Ťažko je kráčať,
keď sa tak oko žiarom zarosí.
Povedľa vyletelo
a na zelené hložie
sadlo si
maličké vtáča,
čo taktiež nemá ani jeden klas,
žijúce iba z lásky božej,
a predsa sladko spieva
nad nami,
jednostaj utešujúc nás
jak prítažlivá deva
španilými hymnami.

Sloupno pri Nov. Bydžove, 20. júla 1936

Trapné nedostatky naučného slovníku

Veliká encyklopedie je jednou z mála věcí, patřících celému národu, protože ona stejně jako velká divadelní scéna nebo museum má nárok na jistou jedinečnost. Má být representačním dílem, praktickou příručkou a jakousi centrálou vědy tohoto národa, z něhož vzešla. Setkáváme-li se ve veřejných knihovnách u nás s cizojazyčnými encyklopediemi, můžeme stejně předpokládati, že náš naučný slovník zastupuje v bibliotekách zahraničních kulturu československou; proto odpovědnost za obsah a úroveň naučného slovníku není nikterak pouze věcí jedince nebo nakladatelského společenstva, do níž by širokým vrstvám národa nic nebylo a která by mohla unikat kontrole veřejnosti. V období přítomném, kdy Italové dovršují svoji překrásnou Enciclopedia Trecani a kdy stará německá lexika Breckhausova, Mayerova a Herderova vycházejí v nových, přepracovaných vydáních, pociťujeme ovšem velmi těžce všecku tu obtíž malého národa, který si nemůže dovolit novou velikou edici lexikální, když ještě první, předválečný náklad Ottova Slovníku naučného není rozebrán. Byla to jistě šťastná myšlenka, vydávat Ottův slovník naučný nové doby, obsáhlé dodatky o mnoha svazcích, které by měly význam samy o sobě, zároveň by však znovu zhodnotily starý Ottův slovník, jehož osmadvacet dílů vyšlo v létech 1888 až 1909 a který byl chloubou minulé generace. A skutečně, první svazky, které vycházely v nakladatelství Ottově za vrchní redakce prof. Bohumila Němce, přinášely naději, že se dočkáme naší encyklopedie jako hotového celku, který by uspokojil doma a hájil cti naší vědy i za hranicemi. Leč stalo se, že prof. Němec z redakce odešel a byl vystřídán kolegiem odborníků více než dvacetičlenným, které významnými jmény zaručovalo sice úroveň jednotlivých článků, naprosto však — právě svou početností — znemožnilo jednotnou kontrolu celého díla. Přechodná krise Ottova nakladatelství podobala se pak čím dále tím více agonii — a v tomto ovzduší trpěl i Slovník, v jehož vedení sešit od sešitu vzrůstal vliv původně docela podřadného levicového redaktora Philos. Dra. Fedora Soldana. Právě byl ukončen polosvazek s hesly Majon-Odžakov, který vykazuje stopy tohoto režimu, jak doufáme, přechodného. V řadě nedostatků, jimiž se tento polosvazek hemží, těžko lišit, co dlužno připsati na vrub pouhé nedbalosti a co zase charakterisovat přímo jako stranickou zaujatost a nepoučenost. Tak ani v nejmenším není doplněno heslo Napoleon, vynecháno Musejnictví, odbyto trestuhodně heslo Novinář. Nic se čtenář nedoví o časopise Niva, stejně ignorován deník Národ. Moravské kolo spisovatelů je neznámou věcí ve Slovníku a řada spisovatelů a žurnalistů, zejména z řad legionářských, je odbyta buď mlčením anebo krátkou, odmítavou poznámkou. Mohli bychom shledati řadu jmen, o nichž bylo psáno ve Slovníku předválečném a která jsou doplněna pouhým křížkem a datem úmrtí. Naprosto opomenut je virtuos Moravec i důležitý pracovník Maffie, Ludvík Očenášek. Osobní zaujatost páně Soldanova nalezla projev v posudcích básníka Nemasty i V. Nezvala — a hlavně několika kritiků z jiného tábora, v posudcích, které rozhodně nejsou v encyklopedii na místě. Jako nepřístojnost můžeme označit četné odkazy za hranice samého Slovníku, totiž na př. do Slovníku veř. práva či do nějakých statistik. K tomu naučný slovník není a nesmí být! Je škoda, že Nizozemí a Norsko nemají soustavných informací o styku Československa s těmito zeměmi a že heslo Obuv přineslo pouze technický a hodně jednostranný článek Cekotův. Stejně je tomu s hesly ideovými. Na nich se právě jeví nedostatek jednoticího ducha v redakci, ducha, který by dovedl vytvářet z ušlechtilých prvků stejně ušlechtilé celky. Tak na př. hesla kolem Náboženství jsou vybavena pěkným článkem prof. O. Pertolda o vědě náboženské a stejně krásnými studiemi církevně-právními od prof. J. Turečka. Docela však chybí článek filosofův, který by navázal v duchu doby na stať Fr. Krejčího ve Slovníku předválečném. A proč nebylo užito iniciativy takových osobností, jako jsou profesoři Josef Cibulka a J. L. Hromádka, jejichž jména čteme na obálce a v seznamu členů vrchní redakce?

Pode vší kritiku jsou však všecka hesla, pokud se týkají nacionalismu. O národnosti Slovník neví nic, zato články nacionál, nacionalismus a národ jsou přímo provokací. Je prostě nesnesitelné, čteme-li v naší národní (?) encyklopedii přímo řvoucí definice, odvozující cit lásky k národu z pouhého konservatismu a manipulující s rasismem a podobnými věcmi. Zde se stranictví a pohodlnost snoubí s hloupostí, jež vážně ohrožuje cenu knihy, takže záchranu může přinést jen odhodlání k výměně sešitů a nahrazení vložkami s hesly objektivně zpracovanými. Je radostné, že je to právě nakladatelství Novina, které se ujalo dalšího vydávání Slovníku, ale proto připomínáme, dokud je ještě čas, že zároveň přejalo i odpovědnost před národem i před světem. Bylo by těžko přesvědčovat čtenáře příštích desetiletí o přesné hranici, odkud až Novina za to může a za co neručí. Nejtěžší případy lze snad napravit náhradními listy a u ostatních nezbude nic, leč čekat, až budou nakonec vydávány Doplňky dodatků, které při dlouholetém vycházení díla budou stejně nezbytností. Aby však těchto doplňků nebylo příliš mnoho, k tomu je potřebí radikálních změn vedení, k níž přítomné ukončení polosvazku dává vhodnou příležitost. Potom se snad Slovník vrátí k původním svým intencím, které sledoval při začátku svého vycházení. Návrat prof. Němce na místo vrchního redaktora je zárukou, že při dobré vůli nakladatelství, o níž nepochybujeme, dočkáme se přece ukončení díla, které tolik znamená pro národ i pro jeho dobré jméno!

— mjv —

KARÁSKOVA GALERIE ZNOVU PŘÍSTUPNÁ.

V neděli dne 26. července od 10 do 12 hodin bude Karáskova galerie v Tyršově domě znovu otevřena. Je převěšena a doplněna novými obrazy ze skladištního materiálu, takže působí zcela jinak než dříve a uplatňuje se nyní jako slovanská obrazárna. Síň ruská má nového Řepina, polská má řadu nových exponátů, zcela nová je síň československá s velikým loveckým zátiším Karla Beneše v čele, v síni jugoslávské dominuje plastika od Kralje. Ani v nynějším uspořádání nepojímá galerie všeho bohatství svého materiálu, uplatňují se na př. kresby, ale pro grafiku nezbylo místa, takže je v deskách nejen Rembrandt, Ostade, Dürer, ale bohužel z našich i Šimon, Kobliha, Bílek atd. Tento materiál reservuje správa galerie pro další nezbytné místnosti a zatím bude z něho pořádati výstavky.

OSMDESÁTINY G. B. SHAWA

Na dnešek připadají osmdesáté narozeniny anglického spisovatele G. B. Shawa, irského původu uznávaného a oslavovaného více v zahraničí nežli doma, kde znepokojoval své prostředí, již jako mladý vykladač socialismu, novinář a později hudební i divadelní kritik. Z následující pak literární činnosti pronikly do světa zejména jeho divadelní práce (Candida, Pygmalion, Zpět k Methusalemu, Svatá Johanka, César a Kleopatra a j.), oceňované pro brilantní satiry zdánlivých hodnot a pro ideu socialismu, třebaže často smyslu pro vnější působivost a své jízlivosti podřadil míru spravedlnosti i slušnosti. Odměněn Nobelovou cenou za literaturu je v širších čtenářských vrstvách znám lépe z anekdot nežli z poznání jeho osobnosti, jejíž rub shrnula biografie Franka Harrise.

AKTUALITY V LITERATUŘE.

J. V. Šmejkal: „Děvče z přístavu." (Nakladatelství Šolc a Šimáček v Praze, 1936.) — České písemnictví má charakter stejně vnitrozemský, jako naše vlast bez moře. Máme příliš málo exotiků, než abychom je opomíjeli. J. V. Šmejkal patří do té málo početné řady a k jeho románu bychom neshledali příliš srovnávacího materiálu v oblasti domácí literatury. Šmejkal je nadšený ctitel a žák Lotiho, ale jeho knihy mají ku podivu mnoho smyslu pro realitu. Tam, kde Loti zůstal romantickým snílkem, básníkem, tam Šmejkal prožívá děj a zmnožuje život dramatickým spádem události. V „Děvčeti z přístavu" se vrací do kraje Goële, kde se odehrál Lotiho „Rybář islandský", ale též starší Šmejkalův román „Dcery mořských vlků". Je to kniha plná moře a vichru, plná lásky k dálkám i k prostému hrdinství rybářů. Scenerie New Foundlandu se střídá s bretonským pobřežím — a romanopisec, jenž kouzlí napínavý děj, přece nikdy nepřestane býti reportérem, jenž přibližuje kraj i lid, zachycený v přísloví a v písni.

Josef Kopta: „Chléb a víno." (Nakladatelství B. Janda—Sfinx, Praha 1936.) — Je to poslední díl trilogie, klenební kámen, vyvrcholení autorova snu. Kopta má dobrý smysl pro detail, který zde vyniká lépe ve výbrusu, než v jeho starých legionářských románech. Tři postavy: Karel, Marie a kněz-rebelant Ondřej, procházejí konečným bojem za jediný cíl, za mír života. Je vlastně hodně naivnosti v Koptově knize, ale není bez půvabu to hledání Utopie, země míru, v tom původním Morově smyslu. Sen o maličké zemi někde na jihu Ruska, o zemi bratrství, volnosti a lásky, kam by mohl utéci člověk znavený bojem a otrávený tisícem zájmů — toť právě charakteristikou této knihy. Klid, po kterém touží hrdinové románu, to je to, čeho se nedostává autorovi a jeho vrstevníkům.

František Hampl: „Rudá a černá." (Naklad. Č. Beran v Olomouci, 1936.) — Šestnáct drobných povídek seskupil tu autor do drobné knížečky — a všecky jsou variacemi na téma lásky a smrti. To je ta Rudá a ta Černá, dvě, jež se neustále stýkají a potýkají, doplňují a přemáhají. Někde je děj tak zhuštěn, že se próza podobá studii, psychologické pitvě duševních stavů a pochodů. Drastické scény některých próz jsou vykoupeny soucitnou něžností ostatních. Na příklad kratičká, takřka momentní kresbička „Máminy šaty" působí velmi hluboce a zůstaví v duši čtenářově trvalý dojem.

—oč.

Německo ruší vyslanectví v Addis Abebě

Z Říma. Italský zahraniční ministr hr. Ciano přijal německého velvyslance šl. Hassella. Velvyslanec oznámil rozhodnutí říšské vlády zrušiti vyslanectví v Addis Abebě a nahraditi je generálním konsulátem.

1., 8., 14., 22. a 29. VIII. VARNA PO DUNAJI (CAŘIHRAD), BUKUREŠŤ (16 dnů 750.—), 23 dnů Kč 1080.— vzorně pořádá Touring s Čs. bulh. klubem, II., Černá 8. Tel. 440-10

1., 14. a 29. VIII. RIVIERA—BENÁTKY—GARDA 16 dnů 1080.—, se **ŠVÝCARSKEM** 1240.—. Touring s Klub. zahraniční turistiky, II., Černá 8.

1., 8., 14., 22. a 29. VIII. CARMEN SYLVA přes Bukurešť, velmi dobrý pobyt, 16 dnů 660.—, 19 dnů 735.—, 23 dnů 845.—. Touring se Vzáj. Malé Dohody, II., Černá 8.

1., 8., 14. VIII. ALPY—Grossglockner autok. a po Dunaji, týden 690.—. Touring s Klub. zahraniční turistiky, II., Černá 8.

TISKOPISY levně vkusně a rychle Vám dodá TEMPO

Sku herského nábytek JE PRO GENERACE! HRADEC KRÁL.

TOVÁRNY A VELKOSKLADY V HRADCI KRÁLOVÉ
VZORK. SKLADY: PRAHA, Václavské nám. 60 (pasáž Fénix). MLADÁ BOLESLAV, Jiskra, Pavilon umění.

Požitek skutečného cestování!

V dnešní době, kdy všichni toužíme poznati co největší kus světa, netrváme již naši dovolenou na jednom místě, nýbrž hledíme spojiti příjemné s užitečným.

Proto dnes mají ze všech největší úspěch cesty okružní s příjemným pobytem jako zakončením. Začátkem měsíce srpna pořádají se v Praze dvě cesty s neobyčejně pěkným a bohatým programem.

1. srpna balkánská cesta vlakem do Budapešti, Bělehradu, Sarajeva a ke konečnému pobytu v Dubrovníku, perle jugoslávského přímoří. Cesta trvá celkem 23 dní a je vzhledem k prvotřídnímu ubytování i stravování po celou dobu cesty neobyčejně levná, stojí pouze Kč 1.590.— včetně všeho.

Druhá okružní cesta pořádá se dne 9. srpna na 14 dní pohodlným autocarem přes celé Rakousko: Vídeň, Semering, Št. Hradec, Vrbské jezero, Grossglockner Vysokoalpské silnice, Solná komora, kdež je 5denní pobyt na pohádkovém jezeře St. Wolfgang. Tato cesta stojí Kč 1.390.— a poskytuje skutečně to nejkrásnější z celého Rakouska.

Informace o těchto cestách s ochotou v **„Evropalloyd", Praha II., Washingtonova 3, tl. 329-65 (Vrchlického sady).**

Přihlaste se co nejdříve, počet omezen!

HLAS TRUBKY VOLÁ....

k nástupu do Švandova divadla na vojenskou operetu

„ODTROUBENO"

ve které najdete všecko: děj, melodie, skvělé balety a nikdy neselhávající humor JÁRY KOHOUTA.

DNES ODPOLEDNE O 4. HODINĚ A VEČER V 8 HODIN.

KINO Š. D. hraje od 10. hod. dopol. do půl 4. hod. odpol. Tatínkové, jděte s dětmi na grotesky a nepleťte se mamince do vaření!!

President republiky nevěří ve válku

President republiky dr. E. Beneš přijal včera deputaci pražského mírového kongresu a ve svém proslovu zdůraznil: Scházíme se v těžké chvíli. Ve všech zemích klademe si otázku, zda Evropa nesměřuje k válce. Jsem přesvědčen dnes více než kdy jindy, že lze zachrániti mír, že lze v Evropě se vyhnouti válce, a jsem přesvědčen, že se jí Evropa vyhne. Československo ve vyjednáváních nevynechá žádné příležitosti, aby neprojevilo dobrou vůli, svou mírumilovnost, úctu k právu, vládám a citům jiných zemí. V obraně své země v případném konfliktu podá důkaz své organisace.

Filatelistická záhada čís. II.

Uveřejňujeme po ohromném úspěchu záhady čís. 1 — řešení se zúčastnilo 274 sběratelů, z nichž tři čtvrtiny správné úhady — předkládáme dnes hádanku novou. 10 správných luštitelů obdrží opět po balíčku cenných cizozemských známek. Známky k reprodukci ochotně zapůjčil p. J. J. Minařík, Praha I., Příkopy, Velký bazar. Rozluštění z min. „Neděl. listu": 1. Hedžas, 2. Alsas-Lotrinsko, 3. Finsko. Zítra posíláme slibenou odměnu: pí A. Chybová, Košice, A. Klaudis, Bránik, J. Stengl, Kylešovice, V. Cipra, Zdice, O. Šafář, Náchod, Jos. Škoda, Litomyšl, Dr. Ramiš, Praha, Ferd. Jung, Neratovice, V. Pruner, Strakonice, L. Kručinský, Strašnice.

Co nového ve filatel. světě?

Nové známky vydala *Italie* na paměť básníka *Horáce. Spojené státy SA.* vydaly 3cts. známky výplatní s obrazem snědmovny státu Arkansas, který se připojil před 100 lety k Unii. Novou serii známek ohlašuje *sovětské Rusko.* Bude na nich obrázek prvního komisaře a budovatele pověstné Črezvyčajky Felixe Dzeržinského, zesnulého před 10 lety. Známky v hodnotě 10, 20, 40 a 80 kopějek navrhl um. V. V. Zaujalov.

Kupon filatelistické záhady čís. 2.

Známky vydaly státy: . . . . . .

Jméno:

Adresa:

Španělsko

Dokončení se str. 1.

nisování výprav jak vojska, tak i dělnických milic proti vzbouřencům, postupujícím na Madrid. Včera dopoledne prý pokračovaly boje v okruhu asi 50 km od Madridu. Vláda sama prohlašuje, že je pánem jen 22 provincií. Celé Španělsko je, jak známo, rozděleno na 49 provincií. Na ostrovech Baleárských jsou povstalci pány Majorky, kdežto Minorka zůstala věrna vládě. Vláda oznámila vzbouřencům, shromážděným v Loyole, že vládní vojsko bude bombardovat město, jestliže se povstalci do dnešního dne nevzdají.

Komunistická zrada.

Rozklad jednotné fronty trvá. V kritických chvílích využívají komunisté zmatku, aby strhli moc na sebe. V několika španělských městech se utvořily revoluční výbory, složené výhradně z komunistů, někde také z anarchistů. Výbory sesazují řádné vládní orgány a přebírají místo nich veškerou výkonnou moc. Je to voda na mlýn revolucionářům, kteří agitují právě tím, že zachraňují Španělsko od bolševismu a získávají tím nové a nové přívržence.

Obrněný vlak proti povstalcům.

Podle zpráv z německého pramene, je San Sebastian ještě v rukou lidové fronty. Velitelství milice bylo sestaveno z řadových důstojníků a z carabineros. Milice jest velmi dobře vyzbrojena a má k disposici na nádraží obrněný vlak.

Ve Francii svolána na rychlo ministerská rada.

Včera k večeru byla na rychlo svolána francouzská min. rada, které předsedal president republiky. Bylo vydáno komuniké, v němž se prohlašují za úplně mylné všechny pověsti, že prý se francouzská vláda rozhodla opustiti politiku nevměšování se do vnitřních věcí Španělska. Rovněž neodpovídá pravdě, že je na cestě do Španělska vlak s nákladem nábojů a zbraní.

14 osob pod koly nákladního auta

Dva mrtví, 12 raněných — Řidič auta zatčen

V sobotu po poledni vjížděl po hlavní silnici z Březnice 38letý Karel Klinkovský, majitel řeznictví, do Zlína se svým nákladním autem. Několik set metrů před Náměstím práce selhaly mu brzdy. Řidič neodbočil na široké prostranství náměstí vedle silnice, ale řítil se s vozem po silnici k hlavní bráně Baťových závodů. Následky byly strašné. Rozjetý vůz smetl stánek s ovocem a občerstvením, okolo něhož stáli lidé, většinou zaměstnanci Baťových závodů, a vrazil plnou silou do brány, z níž urazil betonový roh, vážící na 100 kg. Teprve nárazem o betonový roh vjezdové brány se auto zastavilo.

Pod autem zůstalo ležet 14 lidí, vesměs Baťových zaměstnanců. Okamžitě byla alarmována záchranná služba, a zranění dopraveni do místního sociálního ústavu. Dvěma z nich nebylo již pomoci. Zohynuli pod autem. Jsou to: 19letý Karel Košut z Mukova u Holešova a 18letá Kunorzová z Lobkovice. Těžce byli zraněni: Jar. Kašpárek z Dobřichovic, Mar. Michníková z Darkova, Frant. Harapát z Lípy a Zdena Bivoňová z Mor. Ostravy. Lehce zraněni: Jar. Rozehnal z Dědic, Anna Drobilová z Rožnavy, Marie Ohlídalová ze Štípy, Zd. Volková z Ryby, Anna Jeničková, Růž. Jurčová z Ořechova, Jar. Pospíšil a Rozalie Hanzlíková.

Řidič vozu, řezník Klinkovský zůstal nezraněn a byl dostavivšim se četnictvem zatčen. Při jeho výslechu se zjistilo, že v Březnici před odjezdem vypil, jak udává, dvě piva.

Hrozné neštěstí vyvolalo ve Zlíně a v celém kraji veliký rozruch.

Vůdce brněnského puče žádá o milost

Pensionovaný nadporučík Ladislav Kobsinek, vůdce fašistického útoku na brněnská kasárna v Židenicích, který si odpykává nyní 12letý žalář na Borech, si podal žádost o milost. Kobsinek, jehož pestrá minulost byla dostatečně zveřejněna před soudem, svou žádost odůvodňuje tím, že jeho rodinné záležitosti se v posledních dnech zhoršily a na neposledním místě uvádí také tu okolnost, že má převzít hospodářství na zbytkovém velkostatku na jihozápadní Moravě.

Kobsinek má nyní již skoro třetinu trestu odpykánu. Původně byl odsouzen státním soudem v Brně do žaláře na 6 let, ale Nejvyšší soud rozsudek státního soudu zrušil a zvýšil Kobsinkovi trest na 12 let těžkého žaláře. Svůj trest si Kobsinek odpykává na Borech. —al.

Nápor povstalců ochabuje.

Z Madridu. (Reuter.) Nátlak tří povstaleckých armád ze severu již značně polevil. Hlavnímu městu nehrozí okamžité nebezpečí. Obsazení Albacety vládním vojskem neobyčejně zlepšilo postavení madridské vlády, neboť toto město jest považováno za klíč k přístavům v provinci Valencia, odkud lze zásobovati Madrid potravinami.

Bývalý min. předseda Cankov přistoupil k pronikavé reorganisaci svého nár. sociálního hnutí. Za tím účelem byly vydány zvláštní direktivy. Cankovovo hnutí neuznává dnešní hranice Bulharska a prohlašuje se otevřeně za stoupence revisionismu.

Nadšení a láska k umění zvítězila v Rose Marie

O „Rose Marie" neslyšíte nic jiného, než slova chvály. A nejsou to jen Pražané, kteří oplývají chválou a slovy nadšení. I ti, kteří se za „Rose Marie" rozjeli do Prahy, hovoří o ní s upřímným obdivem, který není nikterak přehnaný. A nejen mezi milovníky operety, ale též mezi těmi, kteří dosud pro operetu nebyli nikdy zvlášť nadšeni, má dnes „Rose Marie" své fanoušky. A ti se nespokojují jen jednou návštěvou Vinohradského divadla.

Ani na mládež nezůstala „Rose Marie" bez vlivu. Je u ní ve velmi vysokém kursu a obrázky, které jsme dosud přinesli, jsou vystřihovány a chovávány jako krásná vzpomínka na dílo, které svou bezvadností, nádherou a vkusem nemá sobě rovného. Řediteľ Velké operety Hugo Kraus je dnes nejvíce „střihaným" hrdinou této operety, kterou vybudoval a vytvořil bez ohledu na námahu a oběti finanční. Na jevišti je to opět on, který ve své roli Hermana Hrozného dociluje nejužšího kontaktu mezi hledištěm a jevištěm a který svým temperamentem dává této postavě švih a komiku. Je to ztělesněný veselý chlapík, upřímného, stále milujícího srdce, pohotový ve vtipu a kdo ho neviděl, musí jej spatřit, neboť Hugo Kraus v „Rose Marie" je jedním slovem kapitolou pro sebe.

Jeho objevem jsou tančící akrobatky Melita a Anita, z taneční osmy Marty Aubrechtové. Když je vidíte tančit, zdá se vám, že ožila pohádka o tančících vílách. Lehkost a vzdušnost jejich gracieních pohybů v odvážných tanečních evolucích, připomíná kouzelné skřítky v tanečním reji plném akrobatiky, přemetů a skoků. Kolem těchto dvou tanečnic, jichž umění má mezinárodní úroveň, víří v tanci 60členný sbor, snad nejdokonalejší, jaký se kdy objevil na pražském jevišti. Jeho sugestivní úspěch spočívá v jednotlivosti jeho tanečních obrazů. Vítězí tu pile, houževnatost a nadšení pro věc . . .

V takovém prostředí musí vyniknout nadprůměrný výkon Kamily Strnadové v roli Indiánky Wandy. Strnadová staví se v čelo světových interpretek této role nešťastné Indiánky, zoufalé marnou láskou k bělochu, pro něhož se odhodlala i k vraždě svého manžela, náčelníka Indiánů, Černého Orla. Jak v pantomině první půle hry, tak v prožití stupňující se vášně, až k obětování sebe sama, dokázala Kamila Strnadová, že role Wandy ji pronikla do krve. V „Rose Marie" nevidíte Kamilu Strnadovou, ale Wandu, nešťastnou ženu, oběť velké vášně.

Proto, že herci v „Rose Marie" jsou proniknuti duchem hry, romantikou děje i dynamičnosti nesmrtelné hudby, proto musila „Rose Maria" zvítězit. A také zvítězila. adm.

Ozbrojená policie honí leoparda

Z tokijské zoologické zahrady utekl včera černý leopard. Hned o tom vyšla zvláštní vydání několika novin. Po městě nastal rozruch a zděšení. Policie vyrukovala jako při poplachu nejvyššího stupně a v plné zbroji obklíčila zoologickou zahradu a sousední sady Meno. Zpráva zatím neříká nic o tom, zdali černého leoparda už spatřili nebo dokonce chytili.

Strojvedoucí vypadl z lokomotivy

Když vjížděl včera v půl 11. dopoledne vlak do stanice Blažovice na vlárské trati, vypadl z lokomotivy strojvedoucí Jan Lorenz z brněnské výtopny. Zranil se při tom těžce na hlavě. Záchranná stanice ho odvezla do zemské nemocnice v Brně. Jeho stav je velmi vážný.

Britské zamini nep zvalo Henleina

Úřední zpráva: Veškeré zprávy, že Foreign Office (anglické ministerstvo zahraničí) pozvala Konráda Henleina do Londýna nebo že Velká Británie zasahuje nebo má v úmyslu jakkoli zasáhnouti do vnitřních poměrů československých, jsou zcela vymyšlené. Stejně se nesrovnávají s pravdou ani kombinace některých zahraničních listů, které na tyto zprávy byly navázány. Rozmluvy, které Konrád Henlein měl v Londýně, byly čistě soukromé povahy.

Před jednáním s německým průmyslem

Dohoda německo-rakouská postavila náš průmysl před novou situaci. Je jisto, že německý průmysl bude usilovati, aby nás vytlačil z rakouských trhů. Snahy Německa však narazí na uzavřené dohody našich vývozních průmyslů s Rakouskem a proto lze doufati, že celý problém bude nakonec řešen vzájemnou dohodou německo-rakousko-československou. Říšskoněmecký průmysl sonduje půdu pro jednání. Poukazuje se na cesty předsedy Svazu průmyslníků dra Preisse do Berlína, kde bude konferovati s guvernérem Říšské banky drem Schachtem. Také odjezdu vrch. ředitele Joe Hartmanna na mezinárodní cukerní konferenci v Berlíně se v této souvislosti přikládá mimořádný význam.

Nevaľná neděle

Červenec se nevydařil. Také dnešní neděle mnoho nesliibuje. Z Bavorska proniká do Čech chladnější vzduch. Leckde prší, jsou i bouřky. Také dnes můžeme čekat špatné počasí, časem déšť a ochlazení. Tepleji bude na východě republiky, ovšem s bouřkami. V pondělí se ochladí a zhorší počasí i tam.

Stálý insert - jistý zisk!

Hotel Ceperka, nejkrásnější letovisko unhoštských a křivoklátských lesů, stojí v nejkrásnější krajině a jest vyhledáván těmi, jež mají největší požadavky za levný peníz. Zde skutečně jest vše vybudováno jen a jen pro pohodlí a zábavu návštěvníků. Hosté mohou zdarma používati hřiště voleyballové, tennisový court, koupaliště, lehátka, slunné i písečné lázně a vše jest přímo v nádherném rozsáhlém parku při hotelu Ceperka. Místo jest vzdáleno necelé půl hodiny od Prahy, uprostřed lesů při léčivém minerálním zřídle, má veškeré podmínky, zaručující spokojenost: vzduch, slunce a vodu, absolutní klidné prostředí, zdravé, romantické okolí. Odtud pak má každý jedinečné možnosti činiti denně krásné vycházky do blízkého kraje a postupně seznati krásu a půvab lesů křivoklátských. Kdo z našich čtenářů chtěl by dopodrobna seznati všechny zajímavosti tohoto kraje, doporučujeme vřele hotel Ceperka k ubytování. My budeme míti ještě možnost šířeji se rozepsati o tomto malebném a romantickém kraji.

Pátrání po zmizelém profesoru v SSSR marné

Profesor zmizel oděn jen v lehký oděv, vyzbrojen fotografickým aparátem. - Zákrok sovětského vyslanectví v Praze

—r— Záhadné zmizení pražského profesora v SSSR vzbudilo pochopitelný rozruch. Ve výpravě do sovětského Ruska, pořádané „Čedokem" ve spojení s cestovní kanceláří „Intourist", která odjela do Ruska 4. července, bylo 32 osob. Mezi nimi i profesor pražské obchodní akademie na Smíchově, inž. Čermák. Po návštěvě Dněpprostroje odjeli účastníci v noci z 12. na 13. července vlakem z Charkova do Sevastopolu. Odtud pak pokračovali v jízdě do Jalty na Krymu, kde se ubytovali v hotelu. Večer téhož dne žádal profesor Čermák vůdce o soukromou rozmluvu. Z rozmluvy bylo zřejmé, že prof. Čermák je velmi rozčilen a duševně rozerván. Tvrdil totiž vůdci, že při vjíždění do Jalty zahlédl na jednom domě napsáno svoje jméno ve spojitosti s dámou z výpravy a u jejich jmen prý bylo napsáno něco velmi ošklivého. Ptal se vůdce, zda je možno, aby to udělali Rusové. Zkušený vůdce poznal na první pohled, že prof. Čermák je předrážděn a doporučil mu spánek, že si o té věci ráno spolu promluvějí. Nato si podali ruce a rozešli se. Ráno pak bylo vůdci hlášeno, že profesor zmizel. V pokoji, kde měl spát ještě se třemi nocležníky, zůstala jen jeho zavazadla. O zmizení byly vyrozuměny sovětské policejní úřady, které okamžitě zahájily pátrání. Ačkoliv byla prohlédnuta všechna profesorova zavazadla, nenašlo se nic, co by uvedlo na jeho stopu. Vůdce výpravy se proto rozejel do Kijeva na čsl. zastupitelství, kde vše dal do protokolu a zastupitelství vyrozumělo náš konsulát v Moskvě. Profesor byl oblečen jen v lehké letní šaty a měl s sebou fotografický aparát. Dalekohled a druhé cestovní potřeby byly nalezeny v jeho kufru. Policie v Jaltě nechala rozmnožit jeho fotografie a prohledala celé okolí, ale bezvýsledně. Výprava, která se zdržela na Jaltě 5 dní, na konec odjela a přijela do Prahy 24. července. Její vůdce se okamžitě odebral na pražské policejní ředitelství, kde případ oznámil a současně i bratr zmizelého profesora, docent Čermák z Kr. Vinohrad, vyhledal na letním bytě dlicího ministra zahraničí dra Kroftu, aby požádal o pomoc. Po dohodě s ministerstvem zahraničí požádal docent Čermák o zákrok pražské sovětské vyslanectví, které vyrozumělo společnost „Intourist", aby o výsledku pátrání v Sevastopolu a na Jaltě byla mu podána neprodleně zpráva. Stane se tak pravděpodobně již dnes nebo zítra. Sovětská policie již při vyšetřování zdůraznila, že v kraji tak hustě obydleném je vyloučeno, aby se profesor stal obětí zločinu. Též považuje za vyloučeno, že by se utopil v moři. — Tím větší je tedy záhada, co se vlastně s profesorem Čermákem stalo.

Vražda 50leté stařenky

V pátek večer na vojenském pochodovém cvičení byla objevena v říčce Hvozdnici na Opavsku jednou četou vojínů mrtvola ženy. Při ohledání bylo zjištěno, že jde o 50letou ženu, která byla zřejmě zavražděna před několika dny a hozena do vody. Mrtvola ženy měla na krku dva modré pruhy a menší oděrky.

Dalším šetřením se zjistilo, že nešťastnicí je Anna Satkeová z Opavy, která bydlila ve společné domácnosti se svým mužem. Hned na to přihlásili se svědkové, kteří udali, že Satkeovou před několika dny viděli poblíže místa, kde byla nalezena, v doprovodu nějakého muže. Muž Satkeové, se kterým se zavražděná dobře nesnášela, po delším výslechu byl četnictvem zatčen a dodán do soudní vazby, zatím co vyšetřuje se záhadný případ dále. Jde hlavně o positivní zjištění motivu vraždy. al.

Defraudoval členské příspěvky

Vzájemně se podporující spolek živnostníků v Praze učinil policejnímu ředitelství oznámení na Jiřího Tesaře, 49letého do Prahy příslušného obchodního zaměstnance z Prahy VIII., pro zpronevěru 2310 Kč. Tesař byl u spolku zaměstnán jako inkasista členských příspěvků, obcházel obchodníky a živnostníky a vybíral od nich příspěvky pro spolek, peníze si však ponechával. Čin doznal, tvrdí však, že vyinkasoval pouze asi 1600 Kč. Poškozených je pravděpodobně více a teprve dodatečně se přihlásí. Tesař byl dodán do soudní vazby.

Opravdu vážná věc

Orgán živnostenské strany snaží se oslabiti tvrzení našeho pátečního článku o pokusech se zavedením minimálních cen v živnostech a obchodech vymluvou, že prý není dosud jisté, koho se — prý již ve vládě dohodnutý — zákon bude týkat. Místo polemiky konstatujeme fakt:

Pod čís. 838/36 ze dne 8. t. m. rozeslala Zemská jednota společenstev kolářů v Čechách se sídlem v Praze všem svým členům tento oběžník:

„Vážený pane kolego! Dnes jsem byl v ministerstvu obchodu a zjistil jsem, že koláři nebudou zahrnuti v seznamu živností, pro které budou platiti závazné ceny. Jest proto zapotřebí, abyste ihned uplatnil svůj vliv ve straně, aby bylo působeno na pana ministra Najmana, aby nařídil zahrnouti koláře do tohoto seznamu, který bude vládním nařízením vydán v nejbližší době. Věc spěchá, učiňte tak třeba telegraficky."

Podepsán starosta a jednatel Zemské jednoty. Kdo má pravdu, kdo mylně informuje veřejnost? My nebo ústřední orgán živnostenské strany?

Převrat v průmyslu minerálních olejů

Jak se dovídáme, bylo krakovácí zařízení nejmodernějšího systému, zřízené firmou Apollo rafinerie minerálních olejů akc. spol. v Bratislavě, uvedeno v provoz. Toto nové zařízení firmy Apollo je nejen prvé toho druhu v ČSR, ale i v celé střední Evropě a bylo vybudováno pouze tuzemskými továrnami podle zkušeností, získaných v Americe, kde již celá řada krakovacích zařízení jest v provozu.

Jak známo, musely býti až dosud suroviny, potřebné pro výrobu benzinu, dováženy, poněvadž v tuzemsku těžený surový olej benzin neobsahuje. Teprve krakování umožňuje získati benzin z takovéto tuzemské suroviny.

Co znamená zřízení tohoto moderního zařízení na území republiky nejen pro veškeré národní hospodářství, nýbrž i pro naši obranu, je jasné.

Jelikož benzin, vyrobený ku krakování, jest — jak nám odborné kruhy sdělují — skutečně prvotřídní pohonnou látkou, mohou i zdejší automobilisté jen vítati, že jim firma Apollo dává nyní možnost, aby ve svých vozech užívali tohoto benzinu tak, jak tomu jest v Americe, kde spotřeba krakovaného benzinu stále stoupá. Je možno říci, že zavedením této výroby u nás jsme postoupili o další krok ve snaze o rozvoj motorismu.

V posledním okamžiku vyskočili z hořícího auta

-r- Po spojovací silnici od konečné stanice trati č. 21 v Hrdlořezích do Vysočan, jelo včera odpoledne o půl 4. rodině osobní auto firmy Triola, továrna na prádlo v Libni. Auto řídil šofér Josef Müller z Prahy a vedle něho seděl závozník. Na svahu k Vysočanům začal jim pojednou motor auta vynechávat a za chvíli vyšlehly z pod kapoty plameny. V zápětí nastal výbuch přední nádrže s benzinem, která je umístěna u motoru. Hořící benzin se rozstříkl po celém voze, takže tento stál ve chvíli v jednom plameni. Šoférovi a závozníkovi podařilo se v posledním okamžiku otevřít dveře a z vozu vyskočit. Protože hrozilo nebezpečí výbuchu zadní benzinové nádržky, pokoušeli se oba uhasiti oheň hlínou, — když viděli, že je to marné, přivolali hasiče z pražské ústředny, kteří speciálními přístroji oheň zdolali. Při hašení byl šofér Müller popálen na ruce, jinak nikdo nebyl zraněn. Auto bylo ohněm úplně zničeno, takže je k nepotřebě. Je zajímavé, že zadní nádrž, ve které bylo 20 litrů benzinu, odolala prudkému žáru a obsah i po uhašení zůstal neporušen. — Asi za hodinu potom, ne dál než 200 metrů od shořelého auta, došlo k další havarii nákladního auta. Šofér Alois Šerák z Ďáblic, zaměstnaný u firmy Odkolek, vyjížděl s firemním autem z ulice „U Kněžských luk" na spojovací silnici. Stav silnice na tomto úseku je tak nebezpečný, že každou chvíli zde dochází k nehodám. Šofér Šerák vjel na tento úsek a chtěl zahnout na hlavní silnici. Při tom se mu zakleslo řízení, takže neměl již času auto vyrovnat. Auto přerazilo betonové zábradlí v šíři asi 6 metrů s násku se zřítilo. Na štěstí šofér i závozník vyvázli bez zranění.

Zatarasená doprava na nádraží v Kralupech n. V.

-r- Včera po polednách vyšinulo se při posunování vlaku na nádraží v Kralupech n. Vlt. několik nákladních vagonů s kolejí. Protože se tak stalo na hlavní koleji, byla zatarasena trať pro celou dopravu. Až do odstranění závady nemohly kralupským nádražím projíždět vlaky a z toho důvodu musil být mezinárodní expres Praha—Berlín veden po náhradní koleji obloukem na Kladno. Odtud teprve pokračoval v další jízdě po své trati. Závada v nádraží byla během necelých dvou hodin odstraněna, takže ostatní vlaky v odpoledních hodinách projížděly již nádražím volně, aniž by měly nějaké zpoždění.

Zakladatelka Baťových závodů zemřela v Kroměříži

Zlín, 25. července. Ve věku 64 let zemřela dnes v Kroměříži, kde žila na odpočinku spoluzakladatelka Baťových závodů, paní Anna Schiebelová-Baťová. Svým podílem po matce se před 42 lety zúčastnila při zakládání Baťových závodů, kde pracovala po dlouhá léta jako šička a mimo to vedla domácnost bratří Baťů. Později se provdala za lesního správce lukovského panství Schiebla. Za války i po válce se zúčastnila obchodní práce v Baťových závodech.

Defraudoval členské příspěvky

Vzájemně se podporující spolek živnostníků v Praze učinil policejnímu ředitelství oznámení na Jiřího Tesaře, 49letého do Prahy příslušného obchodního zaměstnance z Prahy VIII., pro zpronevěru 2310 Kč. Tesař byl u spolku zaměstnán jako inkasista členských příspěvků, obcházel obchodníky a živnostníky a vybíral od nich příspěvky pro spolek, peníze si však ponechával. Čin doznal, tvrdí však, že vyinkasoval pouze asi 1600 Kč. Poškozených je pravděpodobně více a teprve dodatečně se přihlásí. Tesař byl dodán do soudní vazby.

SOKOLSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ

ŘÍDÍ FR. STANĚK.

SLOVÁCI A O SLOVÁCÍCH

-fe- Zprávy o zájezdu Sokolstva na Slovensko, do jehož služeb se postavily všechny naše časopisy, byly přijaty se zájmem, o kterém svědčí mnoho dopisů nám zaslaných. Píší Češi a Slováci i nečlenové Sokola. Zvláště nás potěšily dopisy Slováků, kteří hledí k Sokolstvu a jeho snahám zájezdem uskutečněným s pinou důvěrou a nadějí.

Tak předkládáme doslovné úryvky z dopisu, který nám poslal Slovák z podnětu článku min. sokol. hlídky, ve kterém jsme shrnuli dojmy ze zájezdu. Píše: „Že by bola Praha pre Slováčkov cudzou (jak hlásal A. Hlinka — p. r.), není mi vôbec povedomé. Už jako školák, keď sme navštívili o školnom výlete v r. 1923 zem Českú a v nej i niektoré mestá, taktiež aj Prahu, cítili sme sa opravdu doma. Prečo? Že nás všade vlídne prijali a uvítali. Na ten dojem nemôžem zapomenúť. Tu som v Prahe zamestnaný a po tu dobu, pokiaľ som videl a prišli sem ľudia zo Slovenska, vždy s jasotom boli vítaní a srdečne zdravení. — Já som na svojú národnosť hrdý a nemám príčinu sa tohoto obávať, jako tomu bolo u nás za Maďarov a nazývali Slováka: Butta tót, butta ember (p. r. — Pitomý Slovák, pitomý človek). — Bofastným a chmúrnym, zrejma však provokativným zpôsobem bol čin ľudákov-vôdcov (míněna akce proti sokol. zájezdu — p. r.), ponevoľ každý dobre myslisce a vlastenecky Slovák inakšie posúdiť nemôže tento bezhlavý a národnostne zaujatý skandál." — Dále pisatel vzpomíná na různé události na Slovensku a končí: „Autonomia? Pre Slovensko bola by autonomia osudným činom, jako pre republiku!"

A jiný dopis, který nás potěšil neobyčejně, byl od Slovenky, která prodává v pražských ulicích oštěpky a četla onen článek o zájezdu v t. hl. Je psán češtinou s promíšenou slovenštinou. Milá Slovenka vyvrací vypravování s kazatelem u nich na Slovensku, že Češi jsou bezbožní, když v Praze je tam mnoho kostelů a stále v nich plno návštěvníků. Až se vrátí, řekne jim, že Češi mají Slováky rádi, jako ona má ráda Prahu. — To je jistě nejúčinnější cesta k překonání uměle strojených překážek mezi Čechy a Slováky — vzájemné poznání.

A ještě ukázka dvou zvláštních případů. Účastník — Moravan — popisuje sokolský průvod jistým slovenským městem a sděluje, že když kráčeli kolem domu, snad kněžského učiliště, kynuli jim nadšeně vstříc a volali slávu Sokolům. — Na podobnou zajímavou událost upozorňuje člen Sokola z Prahy: Když jejich župa vstupovala do silně pomaďarštěného města, ve kterém je vítali vřele všechny spolky v čele se starostou obce a místním Sokolem, zahlédli i dva kněze v řádovém řeholním rouše. Jaké pak bylo jeho radostné překvapení, když setkal se s nimi i na večerní sokolské akademii a potom si s nimi přátelsky pohovořil. Jsou to příznivci a pracovníci Sokola — dobří Slováci a národovci.

Tyto obrázky jsou jistě zajímavé, jako poučné.

SRDEČNĚ DĚKUJEME všem br. zpravodajům ze Slovenska a Podk. Rusi, kteří nám podávali četná a rychlá sdělení o sokolském zájezdu a jeho významu. Pro malý rozsah časopisu mohli jsme je uveřejniti jen zkráceně a rozdělené do všech vydání. Věříme s nimi, že spravodajství rozšířilo poslání zájezdu i do krajů, které sokolské podniky nezasáhly. Těšíme se na zprávy o oživení činnosti ve slovenských a ruských jednotách i o založení nových sokolských hnízd. Zdar vaší sokolské práci ve východních zemích naší jednotné vlasti a republice!

OLYMPIJSKÁ DRUŽSTVA SOKOLŮ. Před odjezdem do Berlína představí se veřejnosti obě sokolská družstva mužů i žen na večeru, který se připravuje na úterý dne 4. srpna. Své závodní cviky předvedou v případě příznivého počasí na pražském Zimním stadionu nebo za nepříznivého počasí v tělocvičně Tyršova domu. Začátek bude asi o 19. hod. a podrobnosti budou ještě včas sděleny. Sledujte denní tisk.

SE SOKOLSKÝM ODZNAKEM na kabátě jeďte na dovolenou a na výlety. Vezměte si ovšem s sebou sokolskou průkazku a dbejte pravidel nošení odznaku „Na stráži!" Jak je milé potkati daleko od domova člena jiné sokolské jednoty, kterého sice neznám, ale pozdravím, představím se a pohovořím si s ním, jen proto, poněvadž má také sokolský odznak na kabátě. Promluvím si s ním po sokolsku a o sokolských tužbách.

POZNEJTE SOKOL NA PODBOŘANSKU.

Kraj má dnes 18% českých lidí, 8.158 českých duší ze 44.321 obyvatel. Má z 82 obcí dvou soudních okresů podbořanského a jesenického toliko 6 českých starostů.

Má v správě okresu o 24 členech 4 české zástupce. 8.158 Čechů je mezi 44.321 na polit. okrese hratka, která však nezná oddechu, zná jen práci, boj a zklamání. Jsou to ze 60% dělníci zemědělští a průmyslovi, z 20% veřejní zaměstnanci a 20% jsou čeští zemědělci s málem českých živnostníků a řemeslníků.

V okresním městě Podbořanech jsou dvě tělovýchovné české korporace: Sokol a DTJ. Sokol má od r. 1930 vlastní Tyršovo cvičiště. Zřídil je vedle nové školní budovy. Zřídil je svépomocí, obětavostí: jen přes 110.000 Kč zaplatil hotově za pozemky, zapsané v pozemkové knize Podbořan pod německým jménem. Milionem kapek potu je Tyršovo cvičiště v Podbořanech posvěceno. Je naše, české sokolské, je krásné, jest jedním z největších cvičišť v sev.-záp. Čechách v pohraničí. Tím cennější majetek, že vybudovala je hrstka 150 Sokolů v okresním městě Podbořanech, jedna ze složek 690 Čechů (18.5%) z 3.730 obyvatel.

Podbořansko má v okresním městě Podbořanech 13. září 1936 největší sváteční den od státního převratu, manifestaci pro obranu národa a státu. Kdo nás navštíví?

ŽIVOT NA TĚŠÍNSKU.

Účastníci zájezdu na Slovensko se vrátili nadšeni, plni nezapomenutelných dojmů. Část členstva se rozjela na prázdniny, na dovolené, zbytek věnuje se táboření a vycházkám do hor, lesů a hlavně k vodě. V házené a odbíjené se hrají župní turnaje mužů, v okrscích i v jednotách se pořádají školy plování a skoků do vody, jakož i plavecké závody. Prázdninové zotavovny v Oldřichovicích i v Horní Lomné mají plný počet účastníků. Některé jednoty konají ještě svá veřejná cvičení, jiné zahradní letní slavnosti. Jednoty sok. župy Těšínské splnily svou povinnost k pojíždce na obranu státu. Po prázdninách rozmnoží sokolské řady Stanislavice a Ropice. Uvažuje se i o jiných místech. Jednoty Bartovice - Lipina, Bohumín - město, Sedliště a Šumbark obdržely diplom za čestné umístění v divadelní soutěži ČOS. ve výběru her. Jednota Záblatí dovršila 18. července 25 let svého života. Kri.

50. výročí doktorátu B. Schwarzenberga

Bývalý poslanec na sněmu i říšské radě JUDr. Bedřich Schwarzenberg, president První české vzájemné pojišťovny (zal. r. 1827) a někdejší předseda Zemědělské rady a Společnosti Národního musea, dosahuje v pondělí nevšedního jubilea padesátého výročí své promoce. Jeho pevné češství osvědčivši se tolikráte již za Rakouska, spolu s jeho vzácnou vzdělaností a pracovitostí v našem národním hospodářství, projevovanou i ve vysokém stáří, zasluhuje si pocty, kterou dru Schwarzenbergovi projeví v neděli Karlova universita slavnostním obnovením jeho doktorátu. Rektor Karlovy university prof. dr. Friedrich a děkanem práv. fakulty prof. drem Vavříkem, provázeni členy akad. senátu, kruhem významných hostí a univ. pedely odevzdají obnovený diplom v umělecky bohatě zdobeném pouzdru (K. Lindauera z Peršlýna) jubilantovi v jeho sídle v Tochovicích.

Reforma studia učitelství na školách mateřských

Ministerstvo školství se již delší dobu zaměstnává přípravami pro novou úpravu statutu ústavů ke vzdělání učitelek škol mateřských. Vzdělání těchto učitelek bylo posledně upraveno ministerským nařízením ze dne 3. července 1914, jímž byla provedena změna některých paragrafů statutu pro učitelské ústavy, ale po převratu nedostala se tato kategorie učitelská na pořad, ačkoli na příklad učitelky domácích nauk, které před válkou byly co do vzdělání na daleko nižší úrovni, předstihly v mnohém učitelky mateřských škol. Podle uvedeného nařízení vyžadoval se pro „pěstounství" věk 16 let a předepsané vzdělání, ale v předpisech není uvedeno, o jaké vzdělání vlastně má jít. Podle obecného výkladu stačila měšťanská škola. Kromě toho vznikly při odborných školách pro ženská povolání speciální kursy pro vychovatelky v rodinách, ale nejen tato skutečnost, ale i pokračující konsolidační tendence ve školství nutí školskou správu, aby také v přípravě pro učitelství na školách mateřských byla zjednána řádná úprava na moderním podkladě.

I. výstava vynálezců v ČSR. v Praze od 5.—20. září 1936. Uspořádá ji Svaz vynálezců v Praze.

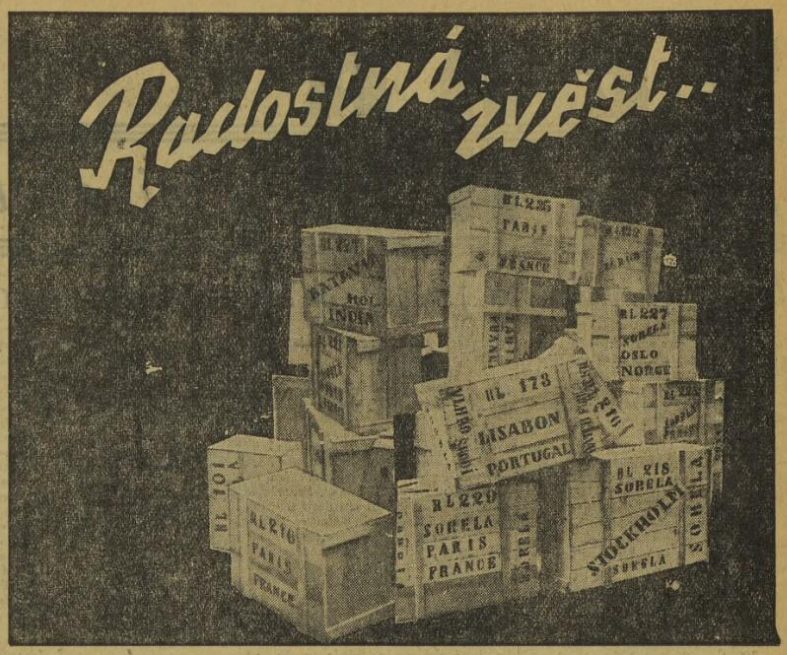

Vyvážíme do ciziny

Mezitím co jsme dosud dováželi za miliony kosmetického zboží z Ameriky, Londýna neb z Paříže, nastal v posledních letech v tomto odvětví obrat. Vyvážíme kosmetiku do světa. Vyvážíme Sorelu. Na březích slunné Jugoslavie, v Nizze, ve Stokholmu, u Černého moře, ve Švýcarech, v Paříži, v Lisabonu — všude vidíme populární růžovou tubu — Sorelu. Je to radostný výkřik do budoucna v průmyslu kosmetickém. Vždyť máme u nás tolik dobrých našich výrobků, jejichž jakost vyrovná se jakosti cizozemského zboží, za které musíme platiti drahé cło a přepychové daně. Sorela jest průkopníkem exportu s kosmetikou a příkladem, že dobrá věc nalezne všude své odbytiště.

Opět do celé republiky a do světa. Tyláček zahájil sezonu s operetou „Podej štěstí ruku", ale zdá se, že podal obě ruce. Denně naplněné hlediště, vybuchující smíchem a potleskem, by nasvědčovalo, že Praha opět našla cíl svých nejpříjemnějších večerů. Není to však jenom Praha, která objevila nejlepší operetu sezony, jsou to i zahraniční divadelní agentury, které mají dobrý čich a vysílají do Tyláčku své zástupce a tam se vyjednává na všechny strany. „Podej štěstí ruku" je již zadáno téměř všem stálým mimopražským divadlům a ochotnickým spolkům a tisíce gramofonových kotoučů šíří již písničky z této operety po celé republice. Neboť dvě naše největší výrobny gramofonových desek nahrály každá po šesti písničkách z „Podej štěstí ruku" a to je u nás také rekord, kterým se nemůže pochlubiti žádná opereta.

Defilé komiků. Úspěch operety je v prvé řadě docílen humorem, kterým autoři nešetřili a napsali role dokonce pro 3 komiky najednou. **JINDŘICH PLACHTA,** jako potravní čárista Kotršál a **FANDA MRÁZEK** v roli Járy Prchala, který shání špatnou pověst, provádějí pravý koncert humoru a nevázaného smíchu, k čemuž jim vhodně sekunduje **RUDA NÍŽKOVSKÝ,** kapitán Mikuláček, kterému to „trochu pomalu myslí". Vystřelují své vtipy každý svým originálním způsobem a jejich ohlas otřásá divadlem, které má devisu: nešetřit smíchem.

Pro každého něco. V Tyláčku se na každou operetu vystřídá celá Praha a každý tam musí najít něco pro svůj vkus. Z písně „Sbohem, mé štěstí", vytvořila **NINA NINON** vrcholný kousek svého pěveckého umění a také tato píseň jako jedna z prvních, našla si již cestu do celého světa, což je konečně již známo z novinových zpráv. Sympatický **STALICH** opět presentuje svůj „Párek holubů" jako vkusnou lidovou písničku a spolu s Ninou Ninon postavili jeden z největších šlágrů operety „Večer nad Prahou", který je uváděn v nejefektnější proměně, jaká byla dosud u nás provedena. **MÁNA HANKOVÁ** vyhrála to jako Helenka opět svou vrozenou roztomilostí, která vrcholí v rozkošných duetech s Fandou Mrázkem: „Hele-hele-Helenka" a v titulní písničce „Podej štěstí ruku". **ZUZKA KRIPNEROVÁ** s **JANEČKEM** našli si krásný typ pro své emigranty, kteří se u nás chtějí oženit, aby získali státní příslušnost. A jako kolekt. těleso vzorného sborového přednesu představili se nám v Tyl. **SETLEŘI** s tenoristem **O. KOVÁŘEM** v čele, jejichž písnička „Modré dálavy", stává se trampskou hymnou.

A balet? Kritika o duetu **FUKSA—KOŠŤÁLOVÁ** napsala, že lze již těžko docíliti víc, než oni nám presentují v jejich akrobatických tancích. Kruhkolomné výkony, při nichž se tají dech, přispěly k označení jejich tanců: taneční detektivka. A **MERYNA BERANOVÁ** svým půvabem a uměním vhodně doplňuje naše nejlepší akrobatické duetto. Je samozřejmo, že pod vedením Fuksy nezůstává pozadu ani celý balet, jehož výkony docilují neobvyklých úspěchů a jsou pastvou pro oči.

Všechno pro váš úsměv. Vydobýt úsměv na tvářích obecenstva, zbrázděných starostmi dnešní doby, je hlavní snahou Tyláčku. Že se mu to daří a proměňuje nesmělý úsměv v bouřlivý a osvobozující smích, je zásluhou všech: autorů, interpretů i výpravy, která nemyslila jenom na oslnivost, které je v „Podej štěstí ruku" stejně dost, ale také na vtip. Rozesměje vás stejně miniaturní električka a auťáček, projíždějící se po prospektu, jako vtipy říkané, zpívané a tančené. Neboť Tyláček nechce nic jiného, než abyste se bavili, dobře bavili.

A proto dálá **všechno pro váš úsměv.**

NEZAPOMEŇTE:

PODEJ ŠTĚSTÍ RUKU!

Varovný hlas z Francie

Od Sadové vedla cesta k Sedanu

Francie nesmí opustit Československo

P. — V posledním čísle „l'Écho de Paris" promluvil šéfredaktor de Kerillis po třetí a důrazně o otázce československé a německém nebezpečí v úvodníku nadepsaném

„Jenom Francie může ještě zachránit velký evropský mír, ale s..."

který začíná otázkou: „Je ještě možno zabránit útoku Německa na Československo?" — a odpovídá: Ano, ano, ano, válce můžeme předejít, jako jsme mohli zabránit opětovným porušením mezinárodních smluv Německem, ale jen s podmínkou, že podáme důkazy odvahy, rozhodnosti a odhodlanosti. Jediným prostředkem proti válce je prohlásit, že jsme pohotově vést válku a hlavně: připravit se na ni mravně a věcně.

Když napadne Německo Československo, napadne stát, s nímž jsme spojeni formální smlouvou, posvátným závazkem.

Německo musí vědět, že Francie dostojí danému slovu jako vždy dostála.

To je první důvod — čestný důvod — proč Francie nesmí strpět zničení Československa. Ale je to nejen čestný důvod pro nás, ale také pohnutka diktovaná naším zájmem.

Jde o vzájemnou pomoc! Když nemůže Francie dát ten slib, nebude mít nikdy spojenců a bude sama osamocena vůči Německu.

V Praze řekla mi velmi významná osobnost drsně: „... Ostatně, kdyby nás Francie opustila, proč bychom se neutekli do náručí Německa? ... Žili jsme tři sta let pod útlakem rakouským. Mohli bychom se smířit s okamžitým útiskem německým, abychom zabránili masakru. Ale pak ať si vzpomenou Francouzi na své dějiny! ... Byli by první oběti, neb zvětšené a posílené Německo obrátilo by se pak proti nim! ... Dvakrát pod rakouskými prapory tábořily naše pluky v Paříži."

A vyhnuli bychom se válce — ptá se dále de Kerillis — kdybychom přenechali Čechy jejich osudu a kdybychom porušili dané slovo? Ne! Ne! Ne! Kerillis dále zdůrazňuje, co již napsal v dřívějších úvahách a co prohlásil také v parlamentě, že Francie se nemůže vzdát politiky svých otců, téměř po tisíc let zachovávané, jež vytvořila velikost Francie. Kdybychom upustili od své tradiční politiky, stal by se Hitler navždy Napoleonem dnešní Evropy. Autor článku, který má vyburcovat svědomí dnešní Francie, ovládané lidovou frontou, upozorňuje dále, že Francie lhostejné ztrácí vliv, přátelství i spojence a že mohla by takhle ztratit i kolonie, ba více. Při studiu mapy Československa padl zrak de Kerillisův na Sadovou: připomíná historii, vykládá, že Prušáci znovu by se chtěli dát tou cestou a volá do duše Francie: Ale cesta od Sadové vedla k Sedanu! A ptá se: chceme nový Sedan?

A protože Francie selhává a neřídí se svým předurčeným osudem, a tím vzbuzuje dojem, že je zesláblá a mdlá, obracejí se Polsko, Italie a dokonce i Anglie k Německu.

„Zapřisahám vlastence své země, aby mne slyšeli, aby mne pochopili," končí de Kerillis.

Je ještě čas zabránit válce, neb Německo není připraveno vést válku se světem. Nepustí se do ní před uplynutím tří, pěti, deseti let, jestliže bude mít jistotu, že všechny státy by povstaly na obranu nejslabšího jeho souseda, kdyby byl napaden!

Něguš zůstane v Anglii

Bývalý habešský císař Hailé Selasié už se smířil s osudem a zanechává všech pokusů o znovunabytí habešského trůnu. Rozhodl se právě, že se trvale usadí na jižním anglickém pobřeží. Třebaže je zvyklý celý život na tropické podnebí, v Anglii se mu líbí.

ŽENA a její svět

Iluse pořádku a překvapení po dovolených

Tak jsme tu zase zůstali, co by sirotci a truchlící pozůstalí po těch, kteří sbalili kufry a jsou za horami, případně i za mořem. Dostáváme od nich jen ty srdečné pozdravy a takové menší připomínky, na které žádná dobrá hospodyně nezapomene i kdyby se rozjela třeba na Kamčatku. Z těch listků a psaní dozví se na čas opuštěný manžel nebo dětičky, že je nutno ráno vyvětrat šatníky, stáhnout rolety, zalévat kytičky, nepřtvat elektrikou nebo plynem, dobře zamykat a nezapomenout zavřít vodu v koupelně.

Tyhle výstrahy jsme sice slyšeli již po celý týden před odjezdem, přikyvovali jsme na ně v souhlase i na nádraží, ale naše drahé mámy jsou rozhodně přesvědčeny, že jejich manželé a děti jsou tvorové po výtce zlajdačení, že ty jejich připomínky jsou jen hrachem, házeným na stěnu a proto že je nutno v pravidelných intervalech vysílat poplašné signály do opuštěné domácnosti.

„Spát mi to nedá — končívají obyčejně dopisy — vidím to turecké hospodářství a trnu nad tím, jak to tam vedete. Určitě budou v šatníku moli, nepovídej, že větráš, však tě znám, jak člověk vytáhne paty, aby tu hrůzou umřel. Už to vidím, jak si děláš pohodlí na kanapi, ale boty abys zul, to Bůh uchovej. Nádobí také asi nemeješ, eště se tam do tebe dají štěnice, jak já nešťastná to pak vyčistím ...“

Přepečlivé mámy si snad někdy těmito starostmi zbytečně strpčují chvile odechu, ale přesmutné zkušenosti, které za léta se svými pozůstalými učinily, dávají jim však přece jen trochu oprávnění k jejich zlým předtuchám. Zeptejte se jich a poví vám celé kroniky o všelijakých těch překvapeních, které jim jejich drazí připravili na uvítanou. A byly to panečku někdy věci, na které je mrtvice, skok z vlastní kůže, anebo v nejlepším případě lání a porubání, až okna drnčí.

Dlužno však připustit, že jsou to překvapení někdy originelní. Představte si takovou dobrou mámu, která se vrací z dovolené o 2 dny dříve, než byla čekána a hned ještě večer chce připravit něco teplého, aby si dceruška zase jednou pochutnala. V kamnech to zapraská a máma se točí zas celá šťastná u své plotny. Zkušené oči uvidí sice sem tam nějaký ten zažraný rez, ale pro dobrou vůli spolkne se aspoň na první den hořké slovo. Ale co to je s tím kouřem, je toho už plná kuchyň — máma otevřela troubu u kamen a div se chudinka nezalkla. Zlatá dceruška totiž za tu celou dobu, co byla v bytě sama, používala trouby — jako skříše na špinavé nádobí. Bylo ho tam pěkná hromádka, kastrůlky, hrnčky, lžíce, talíře ... Dceruška počítala na poslední den, že to jaksi všechno naiednou hodí do pořádku a zatím maminka takhle překvapila ji i sebe. Takové jsou dneska děti našich rodičů a pak se divíte, že mámy píší, lamentují a připomínají!

Osamělí manželé nejsou však o nic lepší, ti se také časem pokusí o nějaké to překvapení vracející se manželce. Mužové se obvčejně specialisují na malování a barvení všeho druhu. Najednou je chytne manie, že ta kuchyň je hrozně špinavá.

„He, he, to bude stará koukat ...“ Zavolá se malíř a hlava domácnosti přes jeho odborné protesty poručí do kuchyně vymalovat jakési cizokrajné ptactvo, samo sebou že v barvách převážně tmavých a divokých až hrůza. A když již jednou v tom malování je, tak tedy ještě nábytek. Je stejně odřený, tak jen do toho, ať má manželka radost. Protože se však hlava domácnosti cítí dosti sručnou i na práce lakýrnické, koupí se štětec, beliček laku — s oblibou šmolková modř nebo jarní zeleň, bílá, ta je přece tak nepraktická — a pán začne. Na nějakém tom „kocouru“ při tom nesejde, naopak, mistr je unešen svým výkonem a mluví o něm celý týden v superlativech v úřadě i při pivečku. A manželka pak při pohledu na tu spoušť, pouští kufry z ruky, lomí rukama a dušuje se, že „už nikdy sama paty nevytáhne a že ten její starý blázen nesmí zůstat bez dohledu“.

Tohleto jsou tedy obvyklé následky předčasných návratů a výslednice manželských překvapení. Proto, dokud je čas: raději o den dřív vytahejte všechno špinavé, vyvětrejte šatníky, opraťte z pohovek stopy podrážek a obětujte se nad škopkem nádobí! Předejdete lamentacím a vzbudíte ilusi, že jste se tenhle rok opravdu polepšili a že s vás přece jen něco jednou bude. A manželé ať se zřeknou fantastických plánů na malování, lakování a bílení! Ženám se již nezavděčíte, kdybyste tam nechali vymalovat anděla s nebe, do toho se jim tedy neplette! Využijte raději svých dnů volnosti jinak a nebuďte tak lehkomyslní a myslete na tyhle poslední věci léta a dovolených, dokud je čas.

Š. Janoušková.

Šťastný muž moderní letecké hrdinky: už celé tři měsíce viděl jen její fotografie v žurnálech.

•

Téměř každý mladík prožije dobu, ve které se diví, jak takoví hloupí rodiče mohli přijít k tak chytrému synu.

•

Žena je pevnost, muž její vězeň.

•

Manželství beze sporů je stejně nepochopitelné jako stát bez krisí.

Sůl nad zlato

Že kuchyňská sůl jest lidskému organismu denní nevyhnutelnou potřebou, jest dostatečně známo. Méně známa jest však všestranná upotřebitelnost tohoto velice užitečného nerostu. Tento fakt potvrzuje několik níže uvedených příkladů:

Špetka soli zamíchaná do připáleného mléka před vychladnutím, mírní nepříjemnou jeho chuť. — Kávová lžička soli, rozpuštěná ve škrobu na prádlo, činí toto lesklým a usnadňuje žehlení. — Přidáme-li několik zrnek soli k bílku neb smetaně, jež chceme ušlehati v pěnu, zkrátíme si tím práci. — Aroma čerstvě uvařené kávy zvýšíme přidáním malého množství soli. — Oloupaná jablka zůstanou hezky bílá, namočíme-li je do vody mírně osolené. — Hrst soli rozpuštěné ve vodě s trochou kafru jest účinným prostředkem desinfekčním v pokoji nemocného. — Fazole, k nimž jsme přidali trochu soli, jsou uvařeny o třetinu času dříve, než bez ní a nemusíme je ani přes noc namáčeti. Uhelný prach napojený solným roztokem jest výborným prostředkem k udržení každého ohně. — Hodíme-li do vázy s květinami místo měděného penize kávovou lžičku soli, udržíme květiny stejně dlouho čerstvými. — Umývadla, zinkové a emailované vany, na kterých se usadila špína, vyčistíme velmi lehce kartáčem a solí. - Slabý solný roztok vlažný jest dobrým kloktadlem. — **Malá troška soli rozpuštěné v převařené a prochladlé vodě, ve které myjeme oči, sílí a čistí zrak.** — Sůl smíchaná s citronem a polouslehaným bílkem, osvěžuje pleť. — Hrst soli a dřevěného popele v horké vodě rozpuštěné dává posilující lázeň při velké únavě nohou. Tato lázeň jest též účinným prostředkem při potížích žen, vzniklých nachlazením. — Nejenom čistící, osvěžující, ale i konservující vlastnosti soli jsou všeobecně známy. Soli prosypané houby, citronová kůra, promísené máslo a jiné, udržíme dlouho čerstvé. V silném roztoku naložená zelenina, jako rajská jablka, fazole, okurky atd., udrží se přes zimu. Jakou důležitou úlohu hraje sůl v našem průmyslu, je všeobecně známo. — Pro tuto její velkou užitečnost a nenahraditelnost, vznikalo staré přísloví: „Sůl nad zlato“. Mužíková.

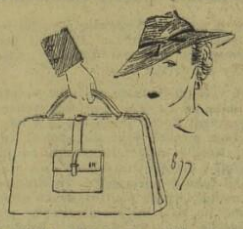

Praktická velká brašna, jejíž skladnost oceníme stejně na cestách, jako při větších nákupech v městě. — Klobouk nového tvaru, letní e vlny.

Konec manželského „ráje“ v zemi Sovětů

-šj- Jednou z atrakcí sovětského režimu bylo manželství, „oproštěné od zastaralých, kapitalistických názorů“. Lidé se tam ženili a rozváděli s takovou lehkostí, jako když vyměňují rukavice. Konce této volnosti byly však žalostné, jak svědčí regimenty bezprizorních dětí, ze kterých se stal postrach Moskvy. Rodiče se o ně nestarají, děti se potuluji v houfech městem a kradou. Sovětské vládě nadělaly již mnoho starostí a tak konec konců přišlo se k názoru, že to s tím „manželským rájem“ asi tak dále nepůjde. Hlavně rozvod nebude již tak lehkým a obě strany musí se nyní přece jen podrobit těm zastaralým, kapitalistickým názorům, ke kterým se továryši nyní kajícně vracejí.

Svědčí o tom zajímavý případ, který se udál v těchto dnech a který ukazuje, jaké názory vštěpovali rudí diktátoři mládeži.

Posluchačka práv 22letá Markusia Larková z Moskvy využila těchto bláznivých poměrů jak náleží. Ve svých dvaadvaceti letech vystřídala celkem 17 manželů, neboť s žádným to nevydržela déle, než několik týdnů.

Nyní se rozhodla, že to zkusí ještě s tímto osmnáctým, ale trochu jí sklaplo. Přišla totiž právě v době, kdy sovětští režiséři poznali nebezpečí, jaké jim hrozí právě z těch řad bezprizorních dětí a snaží se nyní svoji chybu napravit. Úřady paní Markusii odmítly dát osmnácté povolení, s poukazem na nastávající reformu manželského rozvodového práva v SSSR. Mladou dámu toto rozhodnutí tak rozčílilo, že sedla a napsala dopis přímo Stalinovi. Protestovala v něm velmi rozhořčeně proti novotám, které se nyní zavádějí a podotkla k tomu, že jí, jako svobodné občance nesmí nikdo upírat právo na to, aby se vdávala a rozváděla tak dlouho, dokud nenalezne toho pravého. A že si jako tyhle zastaralé, kapitalistické názory nedá líbit.

Rudý diktátor však svou odpověď velmi sklamal Markusii Larkovou.

Sdělil jí, že manželství není žádnou legrací ani sportem, nýbrž že má za účel založiti rodinu

a z toho důvodu že musí plně souhlasit s rozhodnutím sovětských úřadů. V této odpovědi je jasně vidět, že manželskému „ráji“ v SSSR. je již odzvoněno.

Na správné tury – správný oblek

Hory mají čarovnou moc: kdo jednou okusil jejich lahodného vzduchu, nekonečných rozhledů, zářícího slunce a hlubokého klidu, je navždy ztracen. Vrací se k nim znovu a znovu.

Turistika v rozumných mezích provozovaná je sportem, v němž žena nemusí zůstávat pozadu za mužem. Jen je třeba, se důkladně na tury připraviti. Na takový nedělní výlet postačí snad volnější šaty, pohodlné střevíce a chlebník s aprovisací, ale na delší horské tury v Tatrách nebo Podkarpatské Rusi musí se žena účelně vyzbrojit.

Začněme s prádlem. Podvazkový pás raději žádný, několik podprsenek a krátkých kalhotek z lehkého trikotinu, t. zv. plavkové. Dále kalhoty, šortky, nejlépe na míru šité, s postranními kapsami na zip, přidržené pořádným koženým pasem. Přes ně ovinovací sukně, třeba ze stejné látky, zapínaná po straně na knoflíky. Ta nosí se jen do vlaku nebo v obci, abychom snad nebudily pohoršení. K tomu 2—3 trikotinové, tmavší bluzky, ale jednu z nich s dlouhými rukávy, abychom případně mohli chrániti sluncem spálené paže.

Na spaní místo pyjama hodí se nejlépe dlouhé tepláky s bluzou. V horských chatách nebo salaších bývá v noci zima a pak, běžíme-li se ráno podívat na východ slunce, můžeme jít

Vkusné šaty pro štíhlejší postavu: jsou z černého hervábí, s bílou organdí ozdobou kolem výstřihu. (Kresleno podle modelu fy Nehera).

tak, jak vstaneme, aniž bychom budily dojem, že jsme v négližé.

Největší pozornost nutno věnovati **nepromokavému kabátku** (ale skutečně nepromokavému, žádné balonové hedvábí). Do deště osvědčuje se nejlépe gumová pláštěnka s kapucí, protože ji lze přehodit i přes tlumok. A pak dobré obutí! To je dobře promaštěné turistické boty, alespoň částečně okované, dvoje vlněné ponožky a 2—3 punčochy-podkolenky. Na vystřídání jedny pevné střevíce s nízkým podpatkem, hezky pohodlné.

Na hlavu lehký baret, šáteček nebo nic, podle toho, jak snášíme sluneční žár. Na vrcholcích přijde k platnosti teplá radiovka. Zde také navlékáme velmi hbitě nejsilnější vlněný svetr nebo vestu, kterou nosíme v zimě, a ještě nás vítr profoukne do kosti.

Do tlumoku (torny, plecáku) složíme mimo nejnutnějšího a reservního prádla, zubního kartáčku i malé šitíčko (hodně spinacích špendlíků), malou krabici s léky (tyčinku proti bodnutí hmyzem, jodostick, náplast, leukoplast, obvaz, citrokarbon, nějaké laxativní pilulky, francovku, tučný krém pleťový), pohárek a čutoru na vodu, nechceme-li se vléci s thermoskou. Také plavky, ale pokud možno tenké, z rukavičkové látky, aby brzy uschly. Zelené brýle, rukavice a nějaká hra (malé šachy, karty) doplní nitro tlumoku.

Chlebník, který dáváme přes rameno, má míti více oddílů, případně na zip zaviraných. Tam uložíme fotoaparát (aby byl stále při ruce) a filmy, notes a tužku, nožík, elektrickou svítilnu, osobní doklady, mapy a peněženku, do jiného oddělení trochu cukru a čaje, citron, kyselé bonbony, čokoládu, sušené merunky, ubrousek a něco málo jídla.

Hodláme-li spáti v salaších, doplní naši výzbroj ještě nafukovací gumový polštářek a lehká vlněná přikrývka, kterou připevníme na tlumok řemínky.

Takto vystrojeny můžete klidně vyraziti, jste připraveny na horko i zimu, na déšť i sluneční žár, nic vás nepřivede do rozpaků. Můžete jít s holí nebo bez hole, ale v žádném případě nezapomeňte vzít s sebou hodně dobré vůle a nenáročnosti. Hore zdar! Julie Flanderková.

PŘI PŘEPLNĚNÍ STŘEV A ZKAŽENÉM ŽALUDKU jest dobře častěji užívati již po mnoho desítiletí známou přírodní hořkou vodu **Františka Josefa**, která, užívaná ráno na lačný žaludek, působí mírně a příjemně, ale ihned a spolehlivě.

NEBEZPEČNÍ NEPŘÁTELÉ

Prach a pot, neznámá nebezpečí léta

Dva nepřátele vysílá léto proti Vašemu vlasu, aby mu uškodili, prach a pot. Prach se usazuje na pokožce, ucpává póry a dusí vlasové kořínky. Pot zeslabuje a leptá vlas, vytváří na pokožce mazotok, což jest hlavní příčinou vypadávání.

Proto je nutno omývati si v létě často a důkladně hlavu, ovšem ne tak, jak jsme na to po léta zvyklí různými žíravými a alkalickými přípravky. To bychom vyháněli čerta ďáblem. Na jedné straně bychom prach smývali a na druhé straně bychom jej znovu nanášeli. Smyli bychom škodlivý pot a nahradili bychom jej nevědomky něčím ještě daleko škodlivějším.

Každé omývání vlasů alkalickými preparáty zanechává na vlasech šedý povlak, který je tím hustší, čím více vápenatých solí bylo ve vodě obsaženo. Tento povlak zachycuje potom prach a špínu dvojnásob. A tak místo abychom vlas očistili a zbavili škodlivých nečistot, které jej rozrušují, ničíme jej ještě víc alkaliemi různých mycích přípravků.

Tomu se dá předejít jen jedním spolehlivým způsobem. Častým omýváním vlasů prostředkem, o kterém věda naprosto bezpečně zjistila, že neobsahuje vůbec alkalií a jiných škodlivých látek, naopak, že má látky, které vlas oživují a povzbuzují k rychlejšímu a hojnějšímu vzrůstu.

Je to známá vlasová pasta Sorela. Miliony žen, mužů a dětí v celém světě pečují o zdraví svých vlasů pravidelným omýváním Sorelou. Sorela regeneruje vlas a oživí vyprahlou pokožku hlavy aromatickými látkami. Při tom je velmi úsporná, příjemně voní a bohatě pění i ve studené říční vodě.

Praktická tuba Sorely prokáže Vám všude na weekendu, na horách i u moře neocenitelné služby. Myjte si v létě pravidelně vlasy Sorelou! Mořská sůl je vlasům nejnebezpečnější a Sorela ničí její škodlivé účinky.

Dr. E. W.

Vesta bez rukávů z pestrého kretonu se slovanskými motivy. K ní jednobarevné šortky nebo sukně. — Jednoduchý střevíc, vkusně zdobený malou barevnou kombinací (Z nové Baťovy kolekce.)

Baptistický kazatel-Čech sovětským vězněm:

Od popraviště přes Solovky a středoasijské pouště do ČSR

Vypravování puškáře J. Pirky z Borohrádku n. Orl., bývalého význačného funkcionáře místní organisace komunistické strany, o jeho pětiletých osudech v sovětských žalářích a vyhnanství, vzbudilo v čsl. veřejnosti velký ohlas. Podobné zkušenosti jako J. Pirko má řada bývalých komunistů, kteří se vrátili ze SSSR. úplně vyléčení ze svých bývalých ideálů. Dnes přinášíme líčení pohnutého desítiletého pobytu ve SSSR. jiného našeho krajana, p. Jaroslava Martínka. Jar. Martínek je absolvent pomologického ústavu v Troji, jako člověk hlubokého náboženského přesvědčení stal se baptistou a pražskou obci byl před 10 lety poslán do osady Alexandrovy nedaleko Oděssy, aby tamní krajany stejného přesvědčení posílil duchovně v těžkých dobách. Ale se zlou se potázal. Martínek přišel v době nejvášnivějšího boje sovětů s náboženstvím všech odstínů; po krátkém pobytu v obci byl zatčen, obviněn z vyzvědačství, postaven před soud a odsouzen. Vrátil se nedávno do ČSR., přednášel o svých smutných zkušenostech svým bratřím a sestrám a nyní dlí s rodinou — je ženat a otcem dcerušky — na zotavené v Novém Městě nad Metují.

Byl jsem uvězněn v malé cele ve vězení v Charkově. Cela byla 3 m dlouhá, 2 m široká a u stropu bylo malé okénko, pobité mřížovaným plechem, takže jsem viděl jen kousek oblohy. Ale i za to jsem byl vděčný, uvědomil-li jsem si, že za těmi mřížemi je přece trochu svobody. Tam mi byl po soudu oznámen rozsudek smrti.

Dnes, když na tu dobu vzpomínám, nemohu ani věřit, že to vše jsem mohl prožíti. Byla to opravdu doba údolí stínu smrti.

A tam v tom vězení každou noc byli bráni lidé z okolních cel na odstřely. Vždy večer zastavilo se na nádvoří černé kryté auto a toto nám řeklo, že se dnes někdo rozloučí se životem. Byly to okamžiky hrozné, nemohl jsem spát a prožíval jsem dlouhé mučivé noci. Když byla cela otevřena, vojáci vrhli se na vězně, kterého svázali a vedli nebo nesli do auta. To bylo v roce 1927, kdy se nešetřilo životů lidských a celá sta lidí byla zničena. Vedle mne v cele byl vězeň, kterého jsem osobně neznal, a on mne rovněž ne, ale přes stěnu jsme na sebe klepali. A pro toho 28. ledna 1927 v noci přišli. Nejprve jsem slyšel, jak pláče, potom prosil, že má ženu, děti a když nic nepomohlo, svázaného ho vynesli na chodbu a odtud jsem slyšel: „S Bohem moje drahá ženo a děti" a potom hlas umlkl. Takových výjevů bylo mnoho. Mohl jsem to čekat také. A dočkal jsem se. Ač do dnes nevím, bylo-li to rafinovaným vynálezem nebo přičiněním božím, abych byl více zkoušen. Když jsem byl asi 15. den jako odsouzenec, najednou auto dříve zastavilo než jindy; poslouchal jsem, u kterých dveří dozorce zastaví, aby je otevřel a odsouzenec více se nevrátil. Nedovedete si představit můj úžas, dnes po 8 letech přímo s hrůzou na to vzpomínám, když se začaly otvírati moje dveře. Slova vyřknout jsem nemohl, plakat jsem také nemohl, neboť jsem se vyplakal již dříve; šel jsem. Několik dnů před tím byl uvězněn z Alexandrovky jeden známý baptista a mne vedli ven proto, aby se ode mne něco dozvěděli. Odepřel jsem vypovídat, a tu mi vyšetřující soudce řekl: „Víte, že jste odsouzen k smrti a vzdáváte se svědectví; dnes nebo zítra Vás přivedou a zastřelí", ale já na to vůbec neodpověděl a byl jsem odvezen do vězení zpět. Dnes tomu dobře rozumím, co to znamená jíti údolím stínů smrti. 29. den jsem se dověděl, že rozsudek smrti mi byl zaměněn v 10letý žalář. Ihned mne dali do jiné světnice, kde nás bylo více vězňů pohromadě. Když nepomohly všecky kroky, které byly podniknuty zde ve vlasti, ani kroky našeho konsula, ani 12denní hladovka, kterou jsem zahájil, byl jsem poslán do vězeňského tábora, kde byli vězněni lidé většinou pro náboženské přesvědčení, ale i političtí. Byli tam většinou pravoslavní kněží, mnoho baptistů, těch snad i nejvíce, také mnoho metodistů, mnoho politických vězňů i Němců. Bylo to na Solovkách.

Solovky jsou neveliký ostrov v Polárním moři a jen ten, kdo tam byl, dovede si o vší té hrůze udělat představu; vypovědět se to nedá. Ostrov je 60 km široký, 50 km délky a porostlý jehličnatým lesem. Uprostřed je nevelký vrch, na kterém stojí kostel s věží. Ostrov byl dříve osídlen mnichy, kteří tam v roce 1436 postavili klášter. Je to vlastně klášterní pecnost a nebýti útrap tělesných i morálního mučení, má přece ostrov v sobě něco krásného pro vzpomínky na středověk, co se nezachovalo nikde v takové velebnosti a skutečnosti jako tam. Tato klášterní pevnost má podobu obdélníku z jedné strany 600 m a z druhé 700 m, zdi dolů jsou 5 m široké a nahoře 2 m. Dříve okolo byl hluboký příkop, který jen na jednom místě je zachován. Je postavena z velikých kamenů, takže dnes se divíme, jak při dřívějších nedokonalých dopravních prostředcích to tam mohli dostat. Ve zdi jsou střílny, které jsou zachovány v původní podobě, v nich jsou staré houfnice s kamennými náboji. Divíme se, že s takovými nástroji mohli mniši odraziti Angličany, kteří ostrov obléhali; místy jsou i koule ve zdi. Některé budovy jsou poškozeny. Z historického hlediska je zajímavé kamenné vězení. Nebyla to jen pevnost klášterní, ale i středověké vězení církevní, kam byli posíláni k uvěznění reformátoři. Bylo to vězení církevní, kam synod ruské pravoslavné církve posílal neposlušné a kacíře. V roce 1929, když jsem přišel do Solovek, byli tam ještě mniši, jeden tam byl 43 roky a s tím jsem se tajně seznámil. Tajně, aby nikdo nevěděl, provedl mne v některých vězích. V pevnostních hradbách jsou věže, na každém rohu velká a uprostřed menší. V těchto úhlových věžích byla ve středověku vězení. Vězení byla ještě když jsem tam přišel. Dnes jsou zazděna, aby tam nikdo nemohl. Vězení bylo 1 m dlouhé a široké rovněž 1 m a o trochu více vysoké. Vzduch tam přicházel skrz zdě nerovným otvorem, dveře byly dvojité a v nich malý čtyřhranný otvor. V této komůrce nemohl vězeň ani ležet ani stát, nemohl ven, byl pod těžkým zámkem a tak tam byl až umřel nebo ho pustili. Otvorem ve dveřích dostával chléb a vodu. Byla tam také vězení větší, kde člověk mohl udělat několik kroků, ale zde obyčejně byla skoba ve zdi, ke které byl vězeň v okovech připoután.

Rostliny, které na Solovkách rostou, jsou už rázu polárního, jehličnaté stromy staré více než 100 roků jsou nevysoké a kácejí se hlavně pro dříví, které se vozí na hranice. Tyto práce dříve dělávali vězni, takže na každém stromu je část vězňů i slz a krve, kterou tam nechali. I my jsme konali podobnou práci. Musili jsme pracovat, vyjímky nebylo, političtí, náboženští vězňové, všichni stejně. Okolnosti byly velice těžké, režim surový a ohled na člověka žádný a ti, kdož nás hlídali, měli nad námi plnou moc. Byli jsme trestáni tělesně, když slabostí nemohli jsme udělati předepsanou normu. Vzpomínám si, že uvěznili 6 lidí z národu Uzbeků, kteří byli přivyklí na teplé podnebí — a na Solovkách už v září je — 40 R a někdy i více. V létě je největší teplo +10 R a to je ještě mnoho; až koncem května tam taje sníh a v zimě slunce není vůbec vidět, ale v létě je zas celých 24 hodin světlo, takže rostliny mohou růsti, ovšem že jsou jiné než u nás. Vyjímku dělají jehličnaté stromy. Těchto 6 lidí nemohlo snésti hrozné zimy, poněvadž nebyli na to zvyklí a když neudělali předepsané normy (za den 4 m), nevykonali ani poloviny, byli posláni v karcer t. j. vězení ve vězení, kam dávají lidi, kteří nevykonají uložené práce. Toto vězení bylo na dvoře; bouda sbitá z prken; tam je zavřeli a více se o ně nestarali. My, kteří jsme bydleli blízko, nejdříve jsme slyšeli mohamedánské modlitby, potom pláč a později jen kvílení, které bylo stále slabší, až umlklo. Ráno, když přišla sanita, vynesla je mrtvě-zmrzlé. A to jen proto, že nemohli pro zimu vykonávat uloženou práci. K práci a zpět chodili jsme v řadách a když někdo slabostí se zastavil nebo zůstal pozadu a byl zpozorován, hlídající po něm střelil. Při práci slyšeli jsme často ráno; to jsme věděli, že někdo buď omdléval nebo odepřel poslušnost a byl zastřelen.

Jeden bratr-baptista, stařeček šedivý, přišel do tábora a druhého dne mu náčelník přikázal, aby se postavil do řady; odpověděl: „Já antikristu sloužit nebudu." Náčelník vytáhl ihned revolver a uhodil stařečka do spánku; ten byl ihned mrtev.

To jsou vzpomínky, abyste si alespoň trochu mohli udělat představu o tom, co se v tomto vězení odehrávalo; ale skutečnost se tu nedá vypovědít. A na jiných místech to bylo ještě horší; při nejnepatrnějších poklescích, třeba když se v řadě ohlédl, byl nejsurovější trestán. A to je jen tělesné utrpení, to morální se nedá vypovědět; odloučenost, být odkázán jen na své myšlenky; nebylo tam nikoho, s kým si pohovořit.

V r. 1930 vypuklo povstání vězňů na Solovkách; dopadlo velmi smutně pro nesjednocenost. Ti, kteří se zúčastnili povstání a i jeho skuteční vůdcové byli postříleni. My ostatní jsme byli rozesláni do různých jiných táborů. Kromě strádání, které nám působili dozorci, byl i veliký hlad a nemoci. Já sám onemocněl na kurděje. Když v roce 1929 jsem přijel na Solovky, bylo tam 17.000 vězňů; na jaře 1930 bylo nás tam pouze 12.000; během zimy 5.000 lidí zemřelo. V zimě Bílé moře zamrzá a lodi nemohou z pevniny přijíždětí s potravou. Často jsme chodili na hřbitov a tam do jámy pochovali 6 lidí, ovšem bez rakve. Hroby byly kopány v létě a kdo v zimě zemřel, byl tam vhozen a ponechán tak, neboť půda byla zmrzlá a až v létě byl zakopán.

V roce 1930 byl jsem opět ve vyšetřování. Černého chleba nám dávali 30 dkg a přes den teplý pokrm, polévku a kaši. O 30 dkg chleba a teplé vodě byl jsem 2 měsíce. O druhém se nemusím zmiňovat.

Ze Solovek po skončení vyšetřovací vazby jsem byl poslán do střední Asie. Byla to velká změna. Z ostrova, kde je věčný led a sníh, dostal jsem se v místa, kde je 40° R tepla, na místo, kterému se říká „Hladová step jižní", do Akmolinska. V létě je tam takové horko, že co na jaře vyrostlo, v létě se spálí a mění zemi v poušť. Trochu zelené trávy je v údolí řek, které pramení ve vysokých horách. A k těmto řekám jsem byl poslán, abych dělal s ostatními na příkopu, který by zavodňoval pozemky. V těchto místech bydleli dříve Kirgizové, kteří tam pásli svá stáda a když v létě začalo horko, hnali svá stáda do hor. Tam jsem byl více jak rok. Bylo tu trochu lépe, poněvadž naši dozorci byli lidé méně vzdělaní a nedovedli vymysliti takových trestů jako surový dozorci na Solovkách. V roce 1932 v horách, které hraničí s Afganistanem, vzniklo povstání mohamedánů. Poněvadž byly obavy, že se povstalci dostanou až do našeho tábora, poslali nás do Sibiře, na Daleký východ. Tam, na březích Tichého oceánu, bylo mnoho koncentračních táborů a zaměstnání byla různá. Nás přidělili, abychom stavěli železnici. Až do Karimské vede dvoukolejná trať sibiřská a od Karymské rozděluje se do Mandžurska a druhá podél Amuru do Vladivostoku. Staví se tu pak nová trať od ústí Amuru kolem severních břehů jezera Bajkalského do Irkutska. Tu první trať za carské vlády stavěli vězňové a tu druhou nyní sovětští vězňové. Kdo více zkusil, čí krve více tam zůstalo, těžko říci. Musím říci, že tato stavba stála mnoho lidských životů. Já nepracoval na železnici rukama, ale v nemocnici. Moje znalost latinského jazyka dovolila mi projíti kursy a umožnila mi dostati lepší práci. Mohl jsem se dostati také do kanceláře, ale vybral jsem si tuto cestu, abych mohl pomáhati druhým. Nepamatuji se, že by bylo dne, aby nepřivezli někoho raněného, protože koleje byly kladeny mezi skalami a tam muslo se pracovati s třaskavinami; docházelo k častým výbuchům a ranění byla četná a i úmrtí bylo mnoho. Nakládání s námi bylo lepší, snad proto, že to bylo v blízkosti hranic Mandžurska a že v Rusku byly poměry trochu klidnější a kontrola nyní nebyla tak hrozná. Tábor byl hned za městem Vladivostokem a Chabarovskem. Tam také jsme dostávali trochu více jídla, ale chléb byl černý, o jakém se vám ani nezdá, toho jsme dostávali 40 dkg; to byla základní norma a potom další přídavek, co si kdo vypracoval. Pokrmy byly také trochu lepší. Roku 1934 nastaly v Mandžursku nepokoje a tak nás jednoho dne posadili do vlaku a veezli, kam to jsme nevěděli. Až na místě jsem viděl, že jsem opět v blízkosti Solověckých ostrovů a sice na ostrovech Murmanských. Podnebí bylo zde zlé, ale na Solovkách ještě horší. Zlepšení bylo v tom, že v blízkosti v moři působil již Golfský proud. Ale přesto mnoho lidí bylo zde zachváceno nemocemi a mnoho jich umíralo. Práce zde byla těžká. Po železnici bylo dopravováno a nakládáno na zahraniční parníky dříví. My jsme dříví kladli do přístavu, ale k lodi nás nepustili. V Murmansku jsem dlouho nebyl a dostal jsem se na Bělomorsko-baltský Kanál do Kemi a tam jsem byl až do konce. Pracoval jsem také v nemocnici. 19. dubna 1936, právě jsem pracoval v ambulatoriu, přišel ke mně dozorce a ptá se mne, jak se jmenuji. Na moji odpověď pravil: „Vezměte si svoje věci, za půl druhé hodiny musíte být ve vlaku." Nevěřil jsem, až když mi to po druhé opakoval; šel jsem a za půl druhé hodiny jsem odjížděl do Moskvy a nevěděl jsem proč. Bylo možno čekat tři věci:

První bylo, že často se stává, zejména politickým vězňům, že je vezmou do Moskvy a tam se jich zeptají, jaké mají přesvědčení, co budou dělat, když je pustí, kam půjdou, co si myslí o tom, co se děje. Když poznají, že se na ně nemohou spolehnout, pošlou je na dalších 5 roků zpět. Proto, když jsem odjížděl z Kemi, ani se tam mnoho se mnou neloučili.

Druhá možnost byla, že mne pošlou někam do Sibiře a dovezou mne do některého místa a řeknou: „Zde se můžeš usadit, ale z toho místa se nesmíš hnout!"

A za třetí ve mně klíčila přece jenom naděje, že snad přece pojedu domů do rodné země.

Od 19. dubna do 17. května t. r. byl jsem stále ve vězení, které ale bylo přívětivější než to první. Bylo nás tam několik, 2 Číňani a i Peršan. 17. května t. r. mne vyzvali dozorci, abych se připravil k odjezdu. 6 strážníků šlo se mnou, okna ve vagoně byla zastřena, dveře zamčeny, vzdálit jsem se nesměl, a když jsem přeci musil, 3 strážníci šli se mnou. Až když jsme přijeli do stanice Minsk, kde jsme přesedali, nemohli mi zabránit, abych si nepřečetl jméno nádražní stanice, a tu jsem věděl, že jsem v blízkosti polských hranic. Jeli jsme potom dále a zastavili jsme u hraničního sloupu a do vlaku vešel úředník v civilním obleku a dal mi můj čsl. pas a lístek do Varšavy. Strážníci mne opustili a já jel první krok svobodem. Jak mi bylo, můžete si představit, když jsem si uvědomil, že jsem svoboden!

8 vteřin mezi nebem a zemí

Středem pozornosti na krajinské výstavě v Přerově zůstává beze sporu padáková věž, kterou zde, jak jsme již psali, postavila místní odbočka MLL. Z daleka viditelná 52 m vysoká železná konstrukce s otáčivými rameny je stále obklopena zvědavými návštěvníky. Jelikož za hodinu může skočiti nejvýše 30 „parašusistů", stojí dokonce skokani ve frontě. Je mnoho takových, kteří vystoupí na věž jen k vůli krásnému rozhledu. Čekání je zpříjemňováno veselou zábavou, k níž dávají téma hlavně ti, kdož přicházejí na řadu. Stanou se případy, že odvážlivec v posledním okamžiku, kdy mu již navlékli vestu a postavili ho před otvor v zábradlí, shledá, že přece jen bude bezpečnější, když se na zem dostane raději po schodech než vzdušnou cestou. Nikdo mu nebrání, ani ho nepřemlouvá. Je zajímavé, že mezi těmi, kteří si to ještě rozmyslí, je méně žen než mužů. Slabší pohlaví je vůbec kuráažnější. Máme dojem, že správa věže nechce udat přesnou statistiku, kolik skočilo již mužů a kolik žen, jen proto, aby nás, muže, neblamovala. Že 8 vteřin, které se člověk vznáší mezi nebem a zemí, není nikterak nepříjemných, dokázal jeden chodský dudák, který hrál celou tuto dobu na dudy. Nejeden ze šprýmařů si při seskoku otevře noviny a dělá, jako by četl.

-ik-

Kritické choroby soukromých zaměstnanců

Léčebná péče VPÚ.

Všeobecný penzijní ústav právě vydal zprávu o léčebné péči, provedené v r. 1935. VPÚ neléčí všechny choroby aktivních pojištěnců. Na rozdíl od nemocenských pojišťoven provádí léčebnou péči jen u těch chorob a v těch případech, kde je nebezpečí předčasné invalidity. Tím ukazuje jeho zpráva, které choroby jsou pro soukromé zaměstnance nejnebezpečnější a proto je zvláště důležitou. Ze zprávy je překvapující, že největším nebezpečím pro soukromé zaměstnance není tuberkulosa, ale choroby reumatické. — Tuberkulosa je dnes již na místě druhém, což nás může jen těšit. Je to nesporně výsledek zvláště pozorného a soustavného léčení. Na třetím místě je neurasthenie. Zprávu nutno studovat s tím větší pozorností, že VPÚ sdružuje všechny soukromé zaměstnance ve státě a ukazuje tak na vývoj chorob v jednom důležitém oboru zaměstnaneckém.

V minulém roce bylo VPÚ podáno celkem 8434 žádostí o zavedení léčebné péče. Kladně vyřízeno 6286 a zamítnuto 2148 žádostí, po většinou z toho důvodu, že šlo o choroby, které VPÚ neléčí. Je to dokladem, že způsob a účel léčebné péče VPÚ není soukromým zaměstnancům dosud dostatečně znám. Neškodilo by, kdyby VPÚ léčebnou péči více popularisoval prostřednictvím denního tisku. Prospěje to jemu i soukromým zaměstnancům.

Choroby reumatické.

V roce 1935 bylo v této kategorii léčeno 1278 osob. Proti minulým létům nastal další vzestup, čímž je vidět, že nebezpečí reumatismu stále roste. — Mezi léčenými tvořili dvě třetiny muži. Přes to nelze přehlédnouti fakt, že v pozdějších věkových obdobích činí poměrná chorobnost žen dvojnásobek mužů. Největší počet osob nemocných reumatismem vyskytuje se ve stáří od 31 do 50 let. Z celkového počtu bylo v tomto stáří léčeno 820 pojištěnců, tedy plné dvě třetiny.

Tuberkulosa.

S radostí možno konstatovat, že počet soukromých zaměstnanců nemocných tuberkulosou klesá. V r. 1935 jich VPÚ léčil 1186 proti maximu r. 1932, kdy bylo léčeno 1555 tuberkulosních. V uvedeném počtu je zahrnuta tuberkulosa plic, kostí, kloubů, žláz atd. Pozoruhodné je, že tuberkulosa se vyskytuje nejvíce ve stáří od 21—40 roků. Bylo léčeno 736 soukromých zaměstnanců.

Neurasthenii

léčil VPÚ v 824 případech, což je největší dosažené číslo. Vzestup je důsledkem pracov. vypjetí, trvajícího v soukromých podnicích již několik let, při čemž je relativně vyšší počet žen než mužů. Při posuzování věkovém byl největší počet onemocnělých ve stáří od 21 do 45 roků, kterých léčeno 668 z celkového počtu. Zde bude nutno léčebnou péči podstatně zvýšit, nemá-li se neurasthenie stát větším nebezpečím než tuberkulosa a reumatismus společně. Čím dříve, tím lépe.

VPÚ provádí léčebnou péči v převážné většině případů tím způsobem, že poskytne polovinu celkových nákladů a druhou polovinu dávají nemocenské pojišťovny. Ve zvláště důležitých případech provádí léčebnou péči na vlastní účet celou sám. Náklady na léčebnou péči v roce 1935 činily 9.346.742 Kč proti 7.427.825 Kč v roce 1934, z čehož je nejlépe vidět její důležitost pro soukromé zaměstnance.

Zprávě VPÚ možno vytknouti jen jednu věc: že je cyklostilovaná. Penzijní ústav není tak chudý, aby zprávu takové důležitosti nedal řádně tisknout. Potom bude možno doplniti ji obrázky ze sanatorií a léčebné péče vůbec. Jde o publikaci trvalé hodnoty a doufáme proto, že VPÚ jí věnuje napříště větší pozornost po stránce technické úpravy.

Mercedes Domingo

SEÑORO MERCEDES,

píší Vám dopis, který nebude odeslán. Zapomněl jsem totiž Vaše nové jméno a pak, španělské pošty mají dnes jiné starosti, než doručovati dopisy. Dopisy nejsou ostatně v posledním čase asi v oblibě ve Vaší vlasti. Říká se, že je vytlačila úmrtní oznámení.

Když jsem loňského srpna projížděl Vaši rodnou Katalanii a Andalusii, nevycházel jsem z nadšení. Obávám se, že letos v srpnu bych shledal stejně krásné jen Vaše moře. Neboť moři nemohou ublížiti ani děla, ani bomby.

Katalanie a Andalusie! Prvá je Vaším domovem, druhá domovem mé přítelkyně seňority Marie Pugy Cobosové, „seňority z Mamoly". Vy žijete v Tortose nedaleko Barcelony, Maria v Málaze. Pane Bože! Málaga je v plamenech a Barcelona v moci komunistů: což jest jedno a totéž. Prožíváte obě tedy horké dny, jste-li ovšem ještě mezi živými.

Je mi Vás líto: Vás, Marie, Katalanie i Andalusie. Jste přece krásné! A krása, seňoro Mercedes, by měla býti uchráněna od dělových ran a rudé metly. Dnes, kdy hoří celé Španělsko, budu vyprávěti svým čtenářům o Vás. Příběh, který znáte a na nějž si snad někdy vzpomenete. Slyšel jsem jej však ve dvou versích. Používám prvé, jíž jsem byl pobaven za jízdy z Vendrellu do Hospiltal de los Infantes. Věřím, že ti, kdož byli jejími hrdiny, odpustí mi i tehdy, zjistí-li, že jsem se uchýlil od skutečnosti: vyprávím jen to, co jsem slyšel.

Končím, seňoro Mercedes, v důvěře, že jste nestala oběti občanské války a že se dočkáte šťastnějších dnů, Vy i Vaše nádherná vlast.

Upřímně Vás pozdravuje Váš Vám neznámý

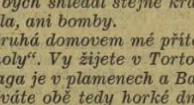

CESTOU DO HOSPITAL DE LOS INFANTES.

Den 13. srpna 1935. Toho dne opustili jsme roztomilý francouzský Perpignan, který se právě probouzel ze spánku, mráče se na drobný déšť a nahoře na Pyrenejích jsme vstoupili v Perthuce na španělskou či lépe na katalánskou půdu. Projeli jsme úzkými uličkami Gerony, s jejíž balkonů se na nás usmívaly černé, velké oči katalánských seňorit, míjeli jsme řadu bílých lázní v St. Paul de Mar, nechali jsme za sebou Mataró a zastavili jsme teprve v Barceloně, která nás nadchla celým svým zjevem a bezpočtem podrobností, k nimž připočítávám i palačinky plněné ananasem. Za nějaké dvě, tři hodiny opustili jsme toto nádherné hlavní město Katalánska; náš čas byl přísně odměřen a Algeciras, španělský soused britského Gibraltaru byl ještě daleko, velmi daleko... a ještě dále bylo Maroko, Vysoký Atlas, Sahara i Alžír. Na mostě za Vendrellem, rodištěm Casalsovým, byla mi pojednou dána tato otázka:

„Nebude to dlouho trvat a přijedeme do vesnice Hospital de los Infantes. Zajímal by vás příběh o lásce našeho krajana k hezké seňoritě z onoho puebla?"

Přikývl jsem velmi ochotně. Jsem vždy vděčným posluchačem, jedná-li se o milostné příběhy; snad proto, že chci zůstati věčně mladým...

Moje historka má dva a snad i tři hlavní hrdiny. Prvým je katalánská dívka, seňorita Mercedes Domingo, dcera hostinského v Hospital de los Infantes; druhým je český řidič autokaru a třetím mladý kandidát českého Parnasu. Připusťme, že šofér se jmenuje Peterka a básník Schlögl-Merzin. Prvá verse hovoří pouze o Peterkovi, druhá o obou. Poctivě vím pouze tolik, že oba dva dleli v Hospital de los Infantes v roce 1933 a že seňorita Mercedes učarovala právě tak básníkovi jako šoférovi, který nepostrádal smyslu pro poesii. Jinak je mi úloha básníkova dodnes neznámou; proto zůstanu při prvé versi.

MALÁ NEHODA PŘED BAREM MARINA.

Snad to bylo roku 1933, snad ještě dříve. Šofér Peterka seděl za volantem autokaru, v němž českoslovenští turisté buď pochvalovali krásy Katalanie, nebo proklínali žár katalánského slunce či dřímali. Šofér Peterka se však zajímal především o orientační tabulky, protože touto rozkošnou zemí řídil vůz jemu i s pasažéry svěřený po prvé. Všechno běželo pěkně podle programu, nic nepříjemného se cestou nepřihodilo. Šofér Peterka byl spokojen a snad dal své spokojenosti nějaký slovní průchod, protože bohové, kteří prý nepřejí lidskému štěstí, zasáhli všemocnou rukou a vůz neočekávaně zastavili. Nevím, jakým způsobem: možná, že propichli pneumatiku, možná, že rozdrtili kuličku v ložisku. Šofér Peterka prostě zaklel a probudil spáče. „Stalo se něco?" „Stalo. Nelze jeti dále. Podívám se na to a vy si zatím můžete zajít na víno. Nemýlím-li se, stojíme pár kroků od hostince." Cestující poslechli dobré rady a zmizeli v nitru hostince, jehož název byl a jest (není-li stavení v troskách):

Bar Marina.

Peterka se rozhodl poohlédnouti se po vesnici, nenalezne-li náhodou správkárnu automobilů. Měl štěstí. Našel, co hledal, rukama vysvětlil majiteli, aby poslal své lidi dát vůz do pořádku a když se tak stalo, následoval bezstarostně své svěřence, popíjející již výborné alicantes v Baru Marina.

KOUZLO OČÍ KATALÁNSKÉ DÍVKY.

Majitel hostince seňor Fernando Domingo měl nejen znamenitá katalánská vína, nýbrž i krásnou dceru Mercedes. A osud tomu chtěl, aby se Mercedes objevila po otcově boku právě v oné chvíli, kdy naléval usměvavému Peterkovi do sklenky alicantské víno.

V tomtéž okamžiku byl Peterka ztracen. Neměj stání, víno mu nechutnalo, oči neklidně bloudily za pult a hledaly spojení s velkýma očima šenkýřovy dcery. A když dívka odešla, Peterka dopil, zaplatil a vytratil se na ulici, kde se srazil s tou, do níž se na první pohled zamiloval.

Bůh ví, jak se ti dva dohovořili. Jisto je, že nalezli způsob, jak si rozuměti a že se velkolepě dohodli. Seňorita Mercedes nepochybovala ani dost málo o tom, že je milována a Čechoslovák Peterka se dozvěděl k svému překvapení, že se seňoritě líbí a že jí jeho vyznání není rozhodně nepříjemné.

Nedivte se prosím, že se Peterka nemohl rozloučiti s pueblem Hospital de los Infantes a že ujistil své pasažéry, že vůz je asi na dva až tři dny k jízdě neschopný. Jak si to se správkárnou zařídil, nevím. Milujeme-li však, neznáme překážek: zamilovanému není daleko do Bagdadu, jak praví arabské přísloví.

Když pak třetího dne opouštěl Hospital de los Infantes, jeho srdce plakalo, ale současně se i radovalo. Neboť seňorita Mercedes jej v oné trojici dnů ubezpečila o své přízni a lásce.

Tak se nepřející bohové pichli o hřebík, který postavili šoféru Peterkovi do cesty...

DEFEKTY SE OPAKUJÍ, ROMÁN POKRAČUJE.

Proč bych prodlužoval běh románku Čechoslováka Peterky a Katalánky Mercedes? Krátce a jasně: tento zájezd na Pyrenejský poloostrov nebyl pro Peterku posledním. Nezáleží ovšem na tom, bylo-li jich ještě pět nebo víc; za to je velmi zajímavo, že za každé cesty postihl jeho autokar defekt vyžadující třídenní zastávku a že — zvláštní náhodou — přihodila se tato nepředvídaná nehoda vždy na katastru puebla Hospital de los Infantes a nemnoho metrů od malého, ale útulného hostince Bar Marina. Seňorita Mercedes zářila při každé zastávce autokaru s československou vlajkou nad chladičem štěstím. A seňor Domingo se spokojeně usmíval, ježto takovýto defekt českého vozu řízeného Peterkou znamenal proň znamenitý třídenní obchod, sezonu. Ani pasažéři si nenaříkali: alicantské víno je prostě jedinečné. To, že v těch dnech Peterku téměř neviděli, nevyvolalo v nich sebemenší podezření.

KONEC MILOSTNÉ IDYLY A OBCHODNÍ SEZONY.

Ale nic netrvá na světě věčně. Jednoho odpoledne zastavil, donucen defektem, Peterkův autokar před Barem Marina. Kdo však nestál přede dveřmi a kdo jej nevítal šťastným úsměvem, byla — seňorita Mercedes. Cestující zasedli ke stolkům a poručili si alicante. Peterka se přišoural k pultu a dal si srdečně stisknouti pravici pravou rukou seňora Dominga. „Buenos dias, seňor Domingo," pravil poněkud stísněně, ale dobrou španělštinou (neboť láska činí divy), „kde je seňorita Mercedes?" Hostinský rozjasnil tvář a upil ze své sklenky: „Mercedes, amigo? Caramba! [illegible]

A zatím co se spokojeně smál, Peterkovi ztuhla v žilách krev. Jeho Mercedes se vdala... Katalánská idyla skončila docela prosaicky....

Toho dne byla správka odbyta velmi rychle. Seňor Domingo nedovedl pochopiti, proč čeští turisté opouštějí tak nenadále brzy Bar Marinu a jeho znamenité víno.

Jisto je, že s idylou Peterkovou vzala za své i sezona seňora Dominga.

NAVŠTĚVUJI BAR MARINU.

Vyprávěl jsem to, co jsem slyšel na cestě mezi Vendrellem a vesnicí jménem Hospital de los Infantes. Z jakési piety k nešťastnému krajanovi zastavili jsme před Barem Marinou i my. Náš šofér Planeta nalezl jakousi dobrou výmluvu a zavedl pasažéry do hostince. O příčině této zastávky neměl z nich tušení ani jediný. Bar Marina je nízký, jednopatrový domek; hostinec sám je zpola podzemní, sestupuje se doň po několika schodech. Vnitřek je prostý: stropní trámy jsou tu spíše pro ozdobu než pro zabezpečení hostů. U kamenných, sytě modrých kulatých stolečků na cihlové podlaze stojí proutěné židle. Všiml jsem si ještě korálových záclon, hodin a dvou lamp, čímž je skončen téměř výpočet inventáře. Zbývá jen historický pult, dlouhý a masivní, plný nejrůznějších lahví, sklenek a mis s prapodivnými katalánskými pokrmy. Hostinský, který nás vlídně uvítal, byl caballero menší postavy, důstojně kulaťoučký, usměvavý; odhadl jsem jeho stáří na pětapadesátku.

SEÑOR DOMINGO SE MI SVĚŘUJE.

Ve chvíli, kdy spolucestující opěvovali svorně jeho alicante, jež podložili vajíčky na tvrdo, přistoupil jsem k pultu se svou sklenkou: „Buenos dias, seňor Domingo. Co dělá seňora Mercedes?" Podíval se na mne hezky překvapeně. Myslím, že se snažil upomenouti se, kdy mne viděl a jak to vůbec přijde, že znám jeho jméno a že vím dokonce i o jeho prvodené dceři. Nedal však na sobě své rozpaky nijak znát, pojednou se z ničeho nic rozesmál a dal mi pěknou odpověď, která možná ještě dnes není známa českým hrdinům naší historie:

„Mercedes? Ta se má výtečně, seňore. Vdala se za přednostu telegrafního úřadu v Tortose. Nu — a předevčírem, jedenáctého, se jim narodila holčička. Prý nejkrásnější muchacha na světě. V sobotu budou křtiny."

Blahopřál jsem seňoru Domingovi k jeho nové funkci dědečka. O půl hodiny později ujížděli jsme již k bílé Tortose na řece Ebru. Zjistil jsem, že nový domov seňory Mercedes je pohádkový. Její manžel, úřadující pravděpodobně dosud na telegrafním úřadě, kolem kterého jsme jeli, vyplétajíce se z města, byl by nesporně otvíral oči úžasem, kdyby jej byla skupina Čechoslováků přepadla v jeho kanceláři, aby mu blahopřála k radostné události v jeho rodině. Caramba! Do smrti by hádal, jak přišel k téhle poctě...

BÁSNÍKOVA VZPOMÍNKA NA MERCEDES.

Zde by končil příběh o seňoritě Mercedes, nebýt sbírky básní „Ambra" od Ferdinanda Schlögla-Merzina, kterou mi poslal v polovině září, tedy měsíc po mé zastávce v Baru Marina. „Jako milovníku Orientu Vám posílám Ambru s upozorněním na básničku Maria de las Mercedes, kterou jsem napsal v Hospital de los Infantes v r. 1933 v době, kdy jsme s P... v těchto místech žili," četl jsem v připojeném dopise. Opravdu, báseň Maria de las Mercedes je druhou v této pěkné sbírce. Z jeho veršů smíme si učiniti jakousi představu seňority Mercedes, dnes maminky jednoroční muchachy:

Jak růži připevňuje podvazkem,
sklon šije gesto hadí
žár lávy ujařmené opaskem
linií těla zradí

Tma šatů svěřena je vějíři
zdvih pád zdvih pád a mizí
sen olivové pleti rozvíří
rej roztančených vlsí.

Úsměv jak závoj spadá rytmicky
ztrácí se v jinotaji
jejž jako letmý obraz básnický
černí lesklých očí ztají.

TAK RÁD BYCH...

Vím, i básník miloval seňoritu Mercedes. Není přece vyloučeno, že mi příběh o hezké Katalánce nebyl vyprávěn spravedlivě a že úloha básníkova byla významnější role šoférovy. V jednom se, doufám, snad shodnem, on, Peterka i já: v pravdivosti jeho posledního verše:

Ach pueblo v ulici Marina
Hospital del Infantes
tak rád bych poseděl tam u vína
pil její alicantes.

Ano, amigo, tak rád bych poseděl v Baru Marina, tam v katalánském Hospital de los Infantes u vína! Bojím se však, že je v troskách pueblo i hostinec seňora Dominga, Mercedes na otce.

Zapomenutých patnáct kilometrů

„Bund der Deutschen" defiluje před germanisátorem severní Moravy. Kraj hranicpěti zemí. — Český živel v resignované defensivě

O dvou červencových svátcích rozkvetlo jedno z nejvýznamnějších center severní Moravy — Šumperk — opravdovou záplavou barev a květů. Tisíce a tisíce vlajek splývalo se střech a z oken domů do ulic — ale nebyly to barvy československé republiky. Státní vlajku jste našli právě jen na budově městského úřadu, kde byla vztyčena spíše z nemilé povinnosti než z radostného nadšení, a snad ještě na dvou, na třech budovách, kde jest sídlo státních úřadů. Jinak však výlučně jen modrá a žlutá, záhadné barvy, o nichž jste později zjistili, že jsou to barvy tohoto města, které tak žárlivě střeží svůj ráz důležité německé bašty, posunuté hluboko do čistě českých posic a hájené proti všem zevním vlivům, které by snad mohly ohroziti německou državu, přímo s fanatismem k nejvyššímu stupni rozpoutané nenávisti proti všemu, co nenese nespornou značku teutonského původu.

„Bund der Deutschen" oslavoval padesát let svého trvání a oslavoval současně také svého zakladatele, který se ve zdraví dočkal tohoto jistě vzácného jubilea.

Šedesát tisíc Němců — někteří tvrdili dokonce osmdesát tisíc — sjelo se k těmto oslavám ze všech končin republiky, z Aše a z Chebu, právě tak jako ze spišských měst na Slovensku, z Brna jako z Českého Krumlova a z Olomouce, z Opavy, jako ze Znojma, aby za přítomnosti zakladatele „Bundu" přisahali, že neustanou dokud,

— dokud co? Dokud, přirozeně, nedosáhnou splnění svých „spravedlivých požadavků". Neboť co jiného by mohli chtíti a co jiného by mohli žádati? Jaké jsou ty požadavky? Takové, jak je znáte ze všech projevů na příklad Konrada Henleina nebo všech ostatních vůdců dnešních našich loyálních spoluobčanů, kteří všichni svorně chodí pro své argumenty a pro programovou náplň do nevyvážné studnice pangermánské ideologie.

Stařičký továrník Brass ze sousedního Zábřeha přehlížel tedy nekonečné šiky svých oddaných stoupenců, kteří se vřadili pod prapor jeho „Bundu". Byl spokojen. Byl dokonce velmi spokojen — a jak by také nebyl? Je pravda, velké textilní továrny v Zábřehu a v okolí přestaly býti dravě útočným předvojem germanisace a na průčelích Brassových podniků již dávno nevlají prapory, na nichž před válkou bylo možno čísti nepsané heslo: Celá severní Morava od Olomouce nahoru bude německá a jenom německá!, mnoha a mnoha ryze českých obcích zmizely přelejvárny, bohatě dotované z Brassových milionů, Brassovi úředníci a zřízenci ztratili velmi mnoho ze své bývalé výbojnosti, slovem, Brassův Zábřeh není dávno Brassovým Zábřehem, právě tak, jako Gutmann-Sonnenscheinovy předválečné Vítkovice nejsou z pochopitelných příčin již centrem dravého germanisačního náporu na celé Ostravsko, Frýdecko, na Fryštát a na české Opavsko.

To je pravda — pro továrníka-magnáta Brasse dokonce smutná a kormutlivá pravda. Ale co je to proti obrovské radosti a uspokojení po řadě let pochyb a úzkostí? Vždyť byly přece doby, kdy se mohlo zdáti, že za nových poměrů se velmi mnoho změní v Šumperku a ve Šternberku a dále na sever k Hanušovicům a ke Králíkům, ke Starému Městu a snad i směrem k Bruntálu, k Frýdovu a ke Krnovu, v tom celém překrásném kraji, ovládaném na jedné straně Pradědem, na druhé Králickým Sněžníkem. A po osmnácti letech přesvědčuje se pan továrník Brass, že jeho „Bund der Deutschen" trvá tak, jako by trval ve slavných dobách nenávratné minulosti, kdy Vídeň odměňovala spokojeným úsměvem a povzbudivým pohlazením zřízení každé nové německé mateřské školky a vydatnými státními dodávkami vybudování další přední hlídky v podobě nové školy. „Schulvereinu", do níž náhončí zábřežských závodů vždycky dovedli opatřiti vydatný kontingent znásilněných dušiček ubohých dětí, o jejichž zpracování se již dovedli postarati zvláště vybraní a osvědčení „vychovatelé". Šedesát, snad dokonce osmdesát tisíc lidí, pochodujících pod modro-žlutými prapory, když již není možno rozvinouti jiných, mnoha srdcím snad bližších znaků — kdy by se bylo tvůrci „Bundu" snilo o takové slávě ve staré monarchii?

Několik kilometrů severně od Šumperka stýkají se hranice několika zemí: Čechy, Morava, Slezsko, Kladsko, Pruské Slezsko. Je to pohraniční úsek, jehož obrovský význam znají velmi dobře v německém generálním štábu, kde jsou si vědomi povážlivé skutečnosti, že ten, kdo ovládá svahy pradědského masivu, má otevřenu cestu do širých rovin Hané a dále podél toku Moravy.

Pro nás, bohužel, jako by severní Morava a přilehlé slezské kraje neexistovaly. Je pravda, v městech byly zřízeny české školy, v Šumperku a ve Šternberku dokonce střední školy, jsou vesnice, kde najdete českou státní školu, jako na příklad v Bratrušově, a v Raškově otevírá v těchto dnech Ústřední Matice školská také svou školu. Ale to je málo, zoufale málo, když nebylo vykonáno nic nebo téměř nic, aby český živel právě v tomto pohraničním klinu byl posílen hospodářsky, tak, aby mohl čeliti sebevědomí německých usedlíků, jejichž výbojnost od dob ustavení Henleinovy strany den po dni stoupá. Deset, čtrnáct kilometrů podél toku řeky Moravy od pramenů k Šumperku jest pohádkovým krajem jedinečných přírodních krás. Na těchto deset, čtrnáct kilometrů měla býti soustředěna v minulých letech alespoň část vytrvalého úsilí všech lidí dobré vůle, jimž záleží na bezpečnosti republiky — a

dnes by již náležely také minulosti doby, kdy souvislé pohraniční pásmo, obydlené německým obyvatelstvem, se táhne od Opavy obrovským obloukem přes severní Moravu k Děčínu, odtamtud dále k Chebu a dále podél Českého Lesa a Šumavy k rakouským hranicím.

To by mělo být — a co je? Přijedete z čistě českého města Jablonné nad Orlicí na moravskou hranici, a jste v ryze německé Červené Vodě a v Bílé Vodě. To jsou dvě velké obce, které vás dělí od smíšeného již Písařova a které byly zapomenuty, jako by ani snad nenáležely k republice. Za Písařovem zase český kraj, ale vzpomeneš si někdo na tyto poslední výspy, z nichž bylo možno poměrně velmi snadno přerušiti souvislý řetěz německého živlu, vybudovaný násilnými germanisačními metodami, jak o tom svědčí bezpočet ryze německých jmen, jako jsou Marschallek, Herdliczka, Zaruba, Thobiaschek, Nowotny a jiná a jiná? Marschallekové nosí dnes do jednoho všichni bílé punčochy na důkaz oddané věrnosti „vůdci". Naši hraničáři, zapomínaní a nepochopení, odmítají zatím již i hovořiti o poměrech v pohraničních městech a vsích. Co se namluvili a naprosili — marně! Nač tedy ztrpčovat si i toto krásné nedělní odpoledne věčnými zoufalými stesky, když předem víme, že to vše není nic platno? Národní jednota pro severní Moravu dělá divy a zázraky — má mnoho nadšení, nesmírně mnoho dobré vůle, ale zoufale málo prostředků. Ostatní opravdu národní korporace jsou na tom stejně. A tak v Šumperku, kde vedle 13.000 Němců v bílých punčochách žije — žije? — 3000 Čechů, defiluje před zakladatelem a vůdcem „Bund der Deutschen" Brassem 60.000 hrdých, sebevědomých, výbojných Němců. A my si při tom bezradně opakujeme snad po stě: V Hanušovicích na hranicích jest veliká železniční křižovatka. Z ryze českého Bludova a z ryze české Chromče u Šumperka je do Hanušovic sotva patnáct kilometrů, na nichž se ještě udržují — ovšem s obětavou pomocí Němců z celé republiky — poslední německé posice, které zajišťují souvislost německého pohraničního pásma.

V polské Poznani klesl počet německého obyvatelstva z 42 procent v roce 1918 na 2.1% v roce 1931, v Bydgoszczi z 56% na 1.8%. V severomoravských pohraničních vsích, roztroušených na vzdálenost deseti, patnácti kilometrů, se v téže době stalo z 98% Němců 99% — henleinovců.

A přece, jak se zdá, mělo by nám na těch patnácti kilometrech opravdu záležeti!

Karel Režný.

FRANTIKOVA LÁZEŇSKÁ RESTAURACE V ROŽNOVĚ POD RADHOŠTĚM, MORAVA

nalézá se na úpatí památ. Radhoště. Jest obklopena lesy a láz. parkem. Říční koupaliště (dřevěný splav) jest vzdáleno pouze 50 kroků od rest. budovy. — Denní pense 22—25 Kč. (Možnost celodenního chození v plavkách.) — Lázeňští hosté používají 50% slevy na dráze. Levné moderní pokoje pro turisty. — Pro školní výpravy: veliká zahrada, houpačky, loďky. — Opatřování bytů v soukromí. — Adr. tel.: Bezruký František, Rožnov p. R.

Správní rada závodů Baťa a. s. oznamuje tímto truchlivou zprávu o úmrtí spoluzakladatelky podniků, paní

Anny Schiebelové rozené Baťové

zesnula dne 25. července 1936 ve věku 64 let.

Zesnulá pomáhala budovati náš podnik v nejtěžších desíti letech jeho začátků a stála při nás věrně a oddaně v nejtěžších chvílích, odhodlána přinésti každou oběť pro jeho rozkvět.

Naše pracovní společenstvo v ní ztrácí věrnou a oddanou spolupracovnici.

Pohřeb zesnulé koná se v úterý dne 28. července o 6. hodině odpolední na lesním hřbitově zlínském.

Ve Zlíně dne 25. července 1936.

J. A. Baťa

Konec velikého kšamu

Letošní rok jest (a ještě bude) rokem velikého vystřízlivění našeho venkova. Vystřízlivění z klamné víry ve sliby, které byly štědře rozdávány při zavádění vázaného hospodářství, a zvláště před volbami. O tom „oddlužení" zemědělců si ještě něco povíme; zatím si všimněme obilního monopolu v nové úpravě. Nebyla dosud úředně vydána všecka ohlášená opatření, ale již to, co jest definitivně známo, stačí, aby si každý hospodář mohl učiniti náležitý obraz o tom, jak se skutečnost rozchází s tím, co se slibovalo, když se v červenci 1934 monopol uzákonil.

Podle vlastních slov vládního nařízení „o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivy" jeho účelem jest, „aby byly zajištěny a usměrněny odbyt a ceny domácího obilí". Ve velikém tažení mluvilo se arci pro zavedení monopolu v tisku i na schůzích ještě určitěji. Vytýkalo se monopolu za účel, zrušiti zákon nabídky a poptávky, jenž je prý ďábelským výmyslem spekulantů, plodem kupecké a lichvářské morálky (vzpomínám na př. přednášek dra Bachracha!). Monopol prý vysvobodí zemědělce z otroctví tohoto zákona, zajistí mu pevné a stálé ceny, nezávisící na tom „lichvářském" zákonu, tedy tedy nezávisící na nabídce a poptávce.

Za druhé bylo monopolu připisováno, že zajistí zemědělcům výnosnost jejich práce a osvobodí je prý ze závislosti na židovských obchodnících obilím. (Říkalo se a psalo „ze spárů židovských spekulantů a lichvářů".) Tím se prospěje také spotřebitelům, neboť se vymýtí neúměrné zatížení obilnin a výrobků z nich přílišnými (zase „lichvářskými") zisky překupníků („meziobchodu" podle nečeské češtiny i vládních prohlášení).

Bylo marné upozorňovati, že t. zv. „zákon poptávky a nabídky" nikdo neusnesl, aby se mohl jiným usnesením zrušiti; bylo marné připamatovávati, že tento zákon, vystihující jen skutečnou souvislost mezi cenou, nabídkou a poptávkou, neurčuje jen, jak se mění cena podle poptávky a nabídky, nýbrž zjišťuje zároveň, jak působí cena na výši nabídky a poptávky. Bylo marné varovati, že proto vyšší ceny obilí rozmnoží nabídku (nejen větším osevem, nýbrž třeba i vyšší intensitou pěstování), stlačí však odbyt, budou se hromadit neprodejné zásoby a ty si na konec vynutí snížení cen.

A teď se podívejme na výsledky — již po dvou letech, a v tom jsme měli obě sklizně z let postižených suchem! Před krisí jsme dováželi ročně asi 50.000 vagonů pšenice (ev. mouky, kterou na pšenici přepočítáváme). Nyní jsme pro vlastní spotřebu nedováželi nic — a již má obilní monopol 71.000 vagonů pšenice v zásobě! Tak byl monopolem „zajištěn a usměrněn odbyt".

Hospodářská moudrost monopolistů je však nevyčerpatelná. Při bývalé spotřebě — před krisí — nestačila by nám bez dovozu ani nynější zvýšená osevní plocha pšenice. Vázne tedy odbyt. A patrně proto — se nesnižuje cena, která působí na výši, která ji brzdí, prodejní ceny obilí se nezmenšují, snižují se jen podstatně ceny výkupní, ceny placené zemědělcům.

U pšenice aspoň o 18 Kč (záleží ještě na cenách místních, na praxi srážek jakostních atd.). Tak se tedy dodržel slib, že monopol zajistí pevné, stálé ceny! Už tedy pevné a stálé nejsou, leda by zemědělci uvěřili, že dostávají stejně, když mají na papíře stejnou cenu, ale sráží se jim z ní 18 Kč (u pšenice) na 100 kg pro obilní společnost!

Podle nynější úpravy dostane zemědělec za průměrnou pšenici v Praze (jinde méně) 148 Kč (164 Kč — 18 Kč). Před monopolem činily měsíční průměrné ceny pšenice na pražské plodinové burse v roce 1934 v lednu Kč 139.89, v únoru Kč 147.63, v březnu Kč 150.—, v dubnu Kč 150.—, v květnu Kč 150.50, v červnu Kč 166.50, v červenci 166.24 Kč.

Ale to není vše. Monopol totiž zemědělcům jednou rukou béře, co druhou dává: jsou povinni odebírat zase od monopolu, co mu dodali; nyní se tato povinnost rozšiřuje na odbírání i nekrmného obilí i mouky, mlýnských výrobků a otrub z obilí. A kromě toho monopol podstatně zdražil zemědělcům krmiva. Vše pod záminkou, aby se udržely vysoké ceny obilí — které neudržel. Tak výnosnost zemědělství „zajistil" na dvakrát: zdražil zemědělcům výrobní náklady, a teď i ceny, které zemědělec trží, snižuje.

Spotřebitelům za to „zajistil" ceny vysoké. A „překupnické zisky" „vymýtil" skvěle: zemědělec dostane o 18 Kč (u pšenice) méně, než činí určená cena, prodejní cena pšenice je však o 12 Kč vyšší. Tedy jen tento rozdíl mezi tím, co dostane sedlák a co za obilí zaplatí spotřebitel, jest 30 Kč na q! (Poslanec Rechcigl vykládal, že monopol zatěžuje q obilí 30 hal.!) Vedle toho zůstanou ještě rozličné vedlejší poplatky (za plomby atd.). K tomu připočtěte zatížení povinností zpětného odběru, zdražením krmiv. (Teď jsou ohrožena ještě melasová krmiva.) O hrubé demagogii, že pp. Lustig a jeho souvěrci, z kterých se monopol a jeho komisionáři skládají, vysvobodí zemědělce „z židovských spárů", škoda slov.

Obilní monopol nesplnil tedy nic z toho, ve jménu čeho byl zaváděn. Natropil však a ještě natropí — spoustu zla. To se jeví již nyní — jak to dopadne za několik dalších let, na které byl prodloužen?

Frant. Schwarz.

Právní poradna

Řídí JUDr. Ladislav Haškovec.

Převod hostinské koncese.

Naše denní listy přinesly nedávno zprávu, že jistý hostinský postoupil nebohému „bezrukému Františkovi" svou hostinskou koncesi, aby měl býti týž z čeho živ.

Lidumilný tento čin narazí bohužel při svém praktickém provedení podle našich platných živnostensko-právních předpisů na značné obtíže, jejichž podstatu chceme našim čtenářům vysvětliti. Chceme informovati naše čtenáře, jakým způsobem lze postoupiti živnostenskou koncesi a zdali převod koncese jest podle našich platných zákonů vůbec možným.

Podle předpisů živnostenského řádu jest živnostenská koncese právem ryze osobním, které nelze ani postoupiti, ani prodati, ani jakkoliv jinak na třetí osobu převésti. Koncesi lze buď jen osobně provozovati, anebo se jí vzdáti.

I kdyby tedy někdo chtěl postoupiti druhému svůj podnik, k jehož provozování jest třeba koncese (na příklad hostinec), může mu platně postoupiti toliko jeho hmotné zařízení, nikoliv však právo k jeho živnostenskému provozování (koncesi). O takové právo musí nový podnikatel vždy znovu žádati a Zemský úřad, který koncese uděluje, udělí mu koncesi novou.

Z toho plyne, že nabyvatel podniku musí míti průkaz způsobilosti, potřebný k získání koncese jako jeho předchůdce, a nemůže mu býti, kromě případu dispense, koncese udělena, jestliže průkaz způsobilosti (státní občanství, zachovalost, vyuční list, potřebnou praxi atd.) nemá.

Při rozhodování Zemského úřadu o udělení koncese přihlíží se dále k místní potřebě. Jest proto na bilednu, že žadatel, který průkaz způsobilosti předloží, má mnohem větší chanci na získání koncese, jestliže současně úřadu prokáže, že v okamžik, kdy on sám koncesi získá, jiná koncese téhož druhu současně zanikne.

Osvědčení o zamýšleném zániku koncese stávající při žádosti o udělení koncese nové stalo se důležitým zejména v poslední době, kdy příslušná společenstva, která podávají Zemskému úřadu vyjádření o místní potřebě nově zažádané koncese, vyjadřují se stereotypně proti udělení koncese s odůvodněním, že místní potřeba jest dosavadními koncesemi kryta.

Vzhledem k tomu vyvinula se za dnešních dob prakse taková, že ten, kdo hodlá žádati za udělení koncese, musí si současně opatřiti potvrzení nějakého koncesionáře starého v ten smysl, že se tento starý koncesionář své koncese zavazuje definitivně vzdáti, pro případ a jakmile nová koncese žadateli bude udělena. Postup tento praktikuje se zejména v takovém případě, kdy nový žadatel koncese dohodne se současně s koncesionářem starým, že zakoupí nebo převezme jeho živnostenský podnik.

V lidové mluvě se tomu říká prostě, že starý koncesionář svoji koncesi na podnikatele nového „převedl" nebo „postoupil". Ve skutečnosti však v postupu vůči živnostenským úřadům jest třeba zachovati směrnice, které jsem naznačil, neboť dnešní platný živnostenský řád nějaký přímý „postup" nebo „převod" živnostenské koncese ani nezná, ani nedovoluje.

*

Odpovědi na došlé dotazy:

Zn. „Vadná městská kanalisace". Ohledně závad v kanalisaci podejte si stížnost k Okresnímu úřadu. Náhradu škody žádejte písemně s jejím bližším specifikováním od města.

Zn. „Plzeň III." Dědická daň. — Bez vydání řádného platebního rozkazu nebyl jste vůbec povinen nějaký poplatek (dědickou daň) platiti. Nevydal-li berní úřad na zaplacený poplatek dosud platební rozkaz, urguje jeho vydání písemně s tím, že předem protestuje proti tomu, že poplatek byl od Vás požadován a že žádáte, aby Vám byl vrácen. Proti poplatku podejte pak rekurs.

Zn. „Sporné 1936". Civilní proces. — I. Civilní řád soudní neobsahuje žádného ustanovení, kterého, které (doby lhůty) soud povinen vydati a stranám doručiti rozsudek. Má se tak ovšem státi bez průtahu. Čtyři měsíce jest doba jistě více nežli dostačující, že mohl býti rozsudek vydán a doručen. Urgujte proto věc u referenta-soudce, který má rozsudek vydati a nepomůže-li to, urgujte věc přímo u přednosty soudu s odůvodněním, že jest zde nebezpečí v prodlení a že Vám hrozí velká majetková ztráta.

II. Jestliže jest Váš dlužník stíhán exekucemi anebo jestliže byste mohl prokázati, že mrhá svým majetkem, nebo že jej převádí na třetí osoby, můžete se domáhati prozatimního opatření podle předpisu exekučního řádu. Doporučuji Vám, abyste si k tomu přivzal právního zástupce.

Zn. „Amerika 33". Právní důsledky postupu pohledávky. — Jestliže jste si se svým krejčím ujednal splátky Kč 50.— měsíčně a tyto splátky dodržujete, nemůže Vám ani dotyčný krejčí, ani záložna, které svůj účet postoupil, účtovati nějaké úroky. Rovněž nemohou na Vás žádati splátky větší, nežli které jste si umluvil. Vzhledem k tomu napište záložně, že neuznáváte ani úroky ani výlohy, že máte s krejčím smluveno splátky Kč 50.— měsíčně a že jste ochoten tyto splátky podle ujednání dodržeti. Smluvené splátky musíte ode dne, kdy Vám byl postup účtu na záložnu oznámen, platiti jedině záložně.

Zn. „S. K. H. K." Rozluka manželství. Jakmile uplynou tři roky od dobrovolného rozvodu, máte právo žádati za rozluku Vašeho manželství. Rozluka Vám bude povolena, i když s ní nebude Vaše manželka souhlasiti. Podejte si proto Krajskému soudu žádost za povolení rozluky manželství. K žádosti připojte příslušné listiny, týkající se Vašeho rozvodu.

Zn. „Snad". Revise zdravotního nálezu. Jestliže Vás revisní lékař uznal práce schopným, přesto však nemůžete vzhledem ke svému zdravotnímu stavu své zaměstnání zastávati, hlašte se znovu nemocným a žádejte, aby Váš zdravotní stav byl znovu přezkoumán.

Zn. „Nároky". Pensijní pojištění. — Nejlépe učiníte, necháte-li otázku Vašeho pensijního pojištění rozhodnouti úřadovně B Všeobecného pensijního ústavu v Praze XI., učiňte mu o věci sdělení a žádejte současně, abyste byl přihlášen k pensijnímu pojištění.

Ostatní dotazy zodpovídáme písemně. Dotazy řiďte na redakci „Nedělního listu" (Právní hlídka), Praha II., Jungmannova tř. č. 26. Budou Vám zodpovězeny v došlém pořadí buď v listě, anebo písemně.

Dvojí loket na poštách

Ministerstvo pošt povoluje provozním úředníkům poštovním po osmileté celkové službě, nebo po třech letech, prosloužených v VII. plat. stupnici, zkoušky pro vedoucí a dozorčí úředníky. K připuštění ke zkoušce stačí splnění podmínky jedné. Úředníkům dopravním však ředitelství pošt žádosti o připuštění ke zkouškám poštmistrovským zamítají, nemají-li splněny podmínky obě. A přece, jak dlouho to trvá, než dopravní úředník dostane se do VII. plat. stupnice. Často ani za 10 let se tam nedostane. Tento dvojí loket roztrpčuje úředníky dopravní. Nemohlo by ministerstvo pošt, když již nár. soc. organisace dopravních úředníků poštovních, kde jsou organisováni, se dosud o odstranění této nesrovnalosti nepostarala, dáti podřízeným ředitelstvím pokyn, aby postupovala u všech kategorií zaměstnaneckých stejně.

Úlnos Jacka Muskhama

I.

Zkušenost učí, že není správné lidstvu něco zakazovat, neboť člověk je tak stvořen, že nalézá největší zalíbení ve věcech zakázaných.

Jack Muskham na příklad, syn Charlesa Muskhama, krále leštidla na boty, neokusil nikdy ani sklenku whisky před nastolením prohibičního režimu. Ale od té doby, co se stalo pití alkoholu nebezpečným sportem, pokládali odvážní, podnikaví mladíci holdování zapovězeným lihovinám za ctnost a projev smělosti. Nebezpečí, spojené s překročováním zákona, vábí a láká. Ostatně každý nemůže si vyjet na lov tygrů. Někdy je třeba spokojit se skromnějšími a méně vzrušujícími dojmy...

Jack Muskham začal vytrvale navštěvovat tajná doupata podloudníků alkoholu, což samo o sobě nebylo příliš nebezpečné. Pravé nebezpečí pro mladého Muskhama bylo ztělesněno ve velmi krásné dcerušce krčmářově, Dinně Hobbsové, jejíž pohledy opíjely mnohem víc než vína a likéry jejího roditele.

Jack se na smrt zamiloval v třetím týdnu jejich známosti do sličné Dinny. Ve čtvrtém týdnu zahájil již docela vážné jednání s „tatíčkem Hobbsem" a výsledek jednání projevil se tím, že zlatovlasá Dinna vstoupila jako úřednice do Muskhamovy továrny na leštidla. Tak měl Jack příležitost se vídat se svou krásnou kdykoliv se mu zachtělo. Ale trvalo dlouho, než se Jack odvážil předstoupit před otce a prohlásit, že se rozhodl se oženit.

— Velmi dobře, — schválil starý přikývnutím hlavy. — Našel jsi tedy už děvče s věnem dvěstě tisíc dolarů?

Mr. Muskham senior měl zvláštní zálibu v této okrouhlé číslici. Dvěstě tisíc dolarů. Trval neochvějně na té cifře.

— Nemá ani groše, drahý tatínku. Ale je tak krásná, okouzlující... jako slunce.

— A kdo je ta dívka?

— Dinna Hobbsová, úřednice č. 13 v šestém sále našeho závodu.

— Ah, tak? Postarám se o ni. Zítra poletí! — odpověděl otec Muskham tvrdě.

Z toho se dá soudit, že nebyl vůbec zvědavý ten starý král leštidel. Ani nechtěl Dinny spatřiti.

II.

Tehdy pochopil Charles Muskham, že se musí dát do práce. Nařídil svým agentům, aby na čas přerušili prodej leštidel a sháněli vhodnou nevěstu pro jeho syna. Mezi dvěma sty zástupců měl sedmdesát příslušnic slabého pohlaví. Můžete si představit, s jakou horlivostí se vrhly dámy na ten úkol. Sedmdesát sudiček předlo ve dne v noci nitku osudu ubohého Jacka. Za čtrnáct dní předložili náhončí „papá" Muskhamovi sto čtyřicet jmen důstojných kandidátek. Nedovedl skrýti své uspokojení: — To je opravdu už krásný vzorník. Chlapec si může vybírat. Dnes večer o osmé nechť se svými čekatelky představí!

— Ale jak je možno pozvat současně stopadesát nevěst-aspirantek? — zděsili se sborem zástupci.

— Uspořádáme velký ples, oslavíme pětadvacáté výročí založení mé továrny. Najmu sály hotelu Excelsior; tam budu mít potěšení je všechny poznat!

III.

Co vi sedmdesát žen, nemůže zůstat tajemstvím. Proto stal se ples stopadesáti nevěst největší událostí chicagského karnevalu.

Jack byl tak prozřetelný, že pozval na ples zástup svých přátel. Přes to, že byl zamilován do Dinny, zatočila se mu hlava, když se dostal do ohně pohledů krásných očí, jež se na něho upíraly a když jej obklopilo moře tolika úsměvů. Na štěstí nemohl se podrobně zabývat žádnou z kandidátek, protože co chvíli některý z agentů jej zatahal za krovky fraku, neb každý z nich chtěl upoutat pozornost korunního prince leštidel na vlastní objev.

Ale největší překvapení se událo kolem půlnoci. Do sálu vpadlo šest dívek, přestrojených za gangstery, s namířenými revolvery v ruce. Bez váhání oblíčily Jacka: „Ruce vzhůru!"

Všichni se rozplývali nad tím skvělým nápadem půlnoční scény. Ohromný žert! Únést ženicha stopadesáti nevěst! I ty nejvášnivější čekatelky byly strženy k potlesku a zvonivý smích všech doprovázel usmívajícího se Jacka až na prah sálu.

Uplynulo půl hodiny a Jack se nevracel. Taneční síni začal se plazit neurčitý neklid. Takhle upláchnout hostům, jaká nezdvořilost! Ale ani za hodinu nebylo po Jackovi slechu ni vidu. Nálada poklesla na bod mrazu, mnoho zvaných se vytratilo.

Rozlobený Mr. Muskham senior dal zavolat svého sekretáře: — Postarejte se, aby se Jack ihned vrátil do sálu!

Ale tajemník se vrátil sám: Jack nebyl nikde k nalezení. Odjel prý s dívkami autem.

Charles Muskham byl hněvem bez sebe. Dá synovi zítra přísné ponaučení! Taková ostuda! V sále bylo na stočtyřicet krasavic a on si ujede s gangsterskou šestkou!

IV.

Jack se neobjevil ani nazítří ráno. Starý Muskham dal hledat syna všemi detektivy, co jich bylo v Chicagu.

Noviny otiskly ve zvláštních vydáních sensační zprávu, že syn krále leštidel na boty byl unesen ženským gangstery. Lidé byli zděšeni a zároveň se tomu smáli: podsvětí Chicaga má opravdu nevyčerpatelnou studnici nápadů!

Konečně čtvrtého dne ráno dostal Muskham dopis, v němž se mu sdělovalo, aby složil na udaném místě dvěstěpadesát tisíc dolarů, chce-li se opět shledat se svým synem.

Král leštidel rval si vlasy a bědoval až hrůza. Ihned pochopil, že musí bez váhání složit žádaný obnos. V Chicagu se s takovými výzvami nežertuje. Jack byl v rukou lupičů: jistě by ho odpravili, kdyby je zradil.

Starý lakomec sice skřípal zuby, ale žádané peníze položil na určené místo. A odměna ho neminula. Příštího rána objevil se doma Jack, skvěle vypadající a veselý, a objal otce.

— Jsi nejlepší ze všech otců na světě! — zvolal jedináček. — Tolik peněz jsi za mne vydal!

Ale starý nebyl tak veselý jako nalezený syn. Změřil pozorně Jacka a když ucítil, že páchne alkoholem, zahučel:

— Zdá se mi, že jsem za tebe zaplatil mnohem víc, než zač stojíš!

V.

Ale tím nebyl vyčerpán pytel překvapení. Několik hodin po návratu mladého dostal otec druhý dopis. „Chcete dostat nazpět své peníze? Dejte tedy hned svolení k sňatku svého syna s Miss Dinnou Hobbsovou. V tom případě vrátíme vám v podobě věna — dvěstě tisíc dolarů. Padesát tisíc si ponecháme na režii a hotové výlohy."

Charles Muskham udeřil se pěstí do čela a podíval se na Jacka očima podlitými krví.

— Darebáku! — zařval pohoršeně.

— Věř, tatíčku, nemám na tom viny. Táta Hobbs cítil se uražen, že's odmítl jeho dceru, a jeho přátelé dali mu zadostučinění...

— Vydědím tě, nezdárný kluku. — Marche! — křičel král leštidel a dupal nohama jako posedlý.

Jack kroutil rozvážně hlavou:

— Jsi takový nepřítel svých peněz? Vyhodíš-li mne, neshledáš se už nikdy se svými dolary, považ: dvěstě tisíc dolarů. Rozmysli si to, tatoušku! Přeplatil jsi mne, uznávám. A teď misto abys překalkulované zboží dobře zpeněžil, chceš je vyhodit oknem?

Starý se vzpamatoval. Jako zamilovaný neměl Jack pravdu. Ale jako businessman mluvil teď velmi dobře. A to bylo se stanoviska krále leštidel to nejdůležitější.

Podíval se na svého syna a dal se do smíchu: „Darebo!" — zvolal znovu, ale to slovo nemělo už příchuť urážky a opovržení. Naopak, jásalo v něm uznání chytrosti obchodníka, který dovede ocenit dobré nápady. A na důkaz spokojenosti objal Jacka. P. F. (ř.)

Kupujte u našich inserentů

Jak naložit s půjčkou na obranu státu?

Všichni, kdož přispěli podle svých možností finančně k opravdu skvělému výsledku půjčky na obranu státu si jistě přejí a musí přát, aby miliardových obnosů, jež má nyní vojenská správa k disposici, bylo použito co nejúčelněji a nejekonomičtěji. Jinými slovy: aby nebylo opatřováno nic, čeho není nezbytně zapotřebí a při tom, aby bylo hleděno při stejné kvalitě nakupovat co nejlevněji. —

Bylo by o obranu státu opravdu špatně postaráno, kdyby těchto shora uvedených hledisk nebylo dbáno. Chceme věřit, že odpovědné kruhy za bezpečnost státu dovedou s danými finančními prostředky hospodařiti tak, aby z nich vzešel pro stát a jeho vojenskou obranu co největší efekt.

Má-li se však dospěti k tomuto žádoucímu cíli, třeba předem pečlivých příprav a dobře promyšleného a domyšleného investičního plánu. Bez něj není vyhlídky, že poskytnutých peněz bude účelně využito.

Tento investiční plán měl by pozůstávati ze dvou částí a to: z části generelní a z části detailní. Nejdůležitější je, jak samo sebou se rozumí, část generelní. Ji má býti znázorněn přehled všech obranných opatření podle jejich důležitosti, naléhavosti a rozsahu a uveden příslušný obnos jednotlivým položkám věnovaný.

Správně ohodnotit jednotlivé složky může ovšem jen hlavní štáb, který musí míti na zpracování generelní části rozhodující vliv. Nejde totiž jen snad o nákup zbraní a válečného materiálu vůbec, nýbrž také o opevnění, a všecka opatření, jež třeba včas učiniti, aby při náhlém přepadu, t. j. v případě nejhorším — s kterým nutno při všech bezpečnostních kalkulacích počítati — naše vojenská pohotovost neselhala.

Je tedy třeba pamatovati také velmi, a to snad především, na vhodnou reorganisaci branné moci, která by byla schopna okamžitého použití k boji s nepřítelem, náhle na naše území vpadnuvším.

Každému, i laikovi, je jasno, že nákup zbraní a uskladnění jich by obraně státu mnoho neposloužily, nezabrání-li se nepříteli, aby se jich hravě zmocnil. Zrovna tak opevněná místa stala by se bezcennými, kdyby neměla býti řádně obsazena a nepříteli se tak usnadnilo rychlé jejich zdolání dříve, než by mohly zálohy úspěšně zasáhnout. —

Obrana státu, jak vidno, nespočívá jen na počtu letadel, děl, tanků, kulometů atd., nýbrž také, a to hodně, na organisaci mírové armády a její pohotovosti k boji. Zvýšit ji na maximum, toť nejdůležitější a nejpřednější úkol. Nesmí se totiž zapomínati, že mírová armáda je zde především proto, aby umožnila řádnou mobilisaci záloh a celého státu, aby znemožnila nebo znesnadnila nepříteli dostat se hluboko na naše území.

Počítá-li se všeobecně nyní skoro s jistotou, že útočník vpadne náhle na cizí území bez dřívějšího vyhlášení války, nutno se tomuto nebezpečí i vojensky organisačně účelně přizpůsobit. — Na nové způsoby zahájení operací nutno odpovědět novým zlepšeným způsobem připravenosti a pohotovosti. Je jisto, že ani nejmodernější zbraně by nebyly mnoho platny, jestliže by jich napadený nemohl rychle upotřebit proti hbitě postupujícímu dravému útočníkovi.

Z těchto stručně nadhozených hledisk vysvítá, že půjčka na obranu státu nespinila by cele svůj úkol, kdyby jí mělo býti použito jen k nákupu hmotných potřeb. Jsme přesvědčeni, že odpovědné kruhy jsou si také plně vědomy důležitosti vhodné organisace mírové i zlepšeného, zintensivněného výcviku záloh a že podle toho zařídí svůj postup.

Jisto je, že vzhledem k enormě zvýšenému stavu německé armády, provedenému hitlerovským režimem, početní stav naší branné moci nikterak neodpovídá těmto, značně pro nás nepříznivým, poměrům, jimž třeba se chtěj nechtěj přizpůsobiti: buď zvýšením početního stavu mírové armády, nebo vhodným povoláváním záložníků v turnusech nepřetržitě na sebe navazujících po celá příští léta nebo oběma způsoby současně. —

Chceme-li mít řádnou obranu, musíme ji neustále zdokonalovat s ohledem na naše příští nepřátele a postup jejich vojenských opatření. Zvyšují-li stavy, nesmíme zůstati pozadu! Zlepšuje-li motorisaci a zvyšuje-li pohyblivost svých vojsk, musíme jednati právě tak. — Prováděj-li systematickou brannou výchovu mládeže, dorostu i dospělých, nesmíme toto jejich počínání podceňovat. A tak bychom mohli ve výčtu a porovnávání pokračovat hezky dlouho.

Je toho opravdu velmi mnoho, co bychom si v zájmu státu a jeho vojenské obrany přáli, aby bylo u nás realisováno co nejrychleji a co jiné státy už dávno mnohde přímo skvěle vyřešily. Naše odpovědné kruhy mají nyní možnost ukázat, když se nemusí vymlouvat na nedostatek finančních prostředků, jak jsou schopny postarat se o zvýšenou bezpečnost státu, jeho obyvatelstva a o jeho příští osudy.

R. Smetánka.

LÉKAŘI

Dr. Jan Ermačenko
em. hosp. odděl. pro nemoce
KOŽNÍ A POHLAVNÍ
nem. na Bulovce ordinuje též pro léčeb. fondy P. Z.
PRAHA I., UL. U PRAŠNÉ BRÁNY
čís. 1. Ordin. denně od 7 hod. ráno do 8 h. večer, neděle a svátky dopol. Telefon 634-66.

Odborní lékaři

CHOROBY KOŽNÍ, POHLAVNÍ KOSMETIKA — ODBORNÍK
Dr. JAN BRODAN
PRAHA I., REVOLUČNÍ TŘÍDA 3. Ord. celý den, ve středu do ½21. hod. V neděli a svátek dopol. Tel. 602-00. Nyní na dovolené, od 1. VIII. ordinuje opět pravidelně.

Pohlavní nemoce léčí ODBORNÍK
Dr. Linhart
bývalý sek. kliniky dra Šambergra
VE SMEČKÁCH 34,
vedle pojišť. Fénix. — Ord. od 8. hod. ranní do 7. hod. več. V neděli a svátek dopoledne. — Oddělené čekárny.

POHLAVNÍ ODBORNÍK **Dr. HRADIL**
přednosta nem. odd., kožní, kosmetika. Diathermie. Hybernská 30, proti Masaryk. nádr. Ord. 12—2 a 3—7, ned. 10—12. Telef. 368-19. Pojišť. soukr. úřed. (Žatecká). Ordinuje též pro léčebné fondy.

Odborný lékař **Dr. LEYPEN**
z klin. taj. rady prof. Neissera ve Vratislavě.
POHLAVNÍ — KOŽNÍ — MOČOVÉ
Revoluční 2. Ord. 9—7. ned. a svát dopol. Telefon 657-22.

ODBORNÝ lékař chorob pohlavních
KOŽNÍCH A KOSMETIKY
Dr. POLÁK PRAHA II., Hybernská 24
PROTI MASARYK. NÁDRAŽÍ. Ord. po celý den. Tel. 213-26. Léč. fond N. P. S. Ú.

Dr. Drtina ODB. LÉKAŘ CHOROB
kožních a pohlavních
PRAHA II., Jungmannova 7. Ordin. 9-1, 2-6. Ned. a svát. 9-11. Tel. 27327

POHLAVNÍ, kožní nemoce kosmet. Odborník
Dr. MILDER em. asist. o. kliniky prof. Kreibicha.
ŽITNÁ 30 (proti Krakovské), ord. ½9-1, 3-7. Ned. a svátky 9-12. Oddělené čekárny. Telef. 266-68. Léč. fondy. NPSÚ. (Žatecká).

Kožní, pohlavní, kosmetika
em. asist. prof. Bukovského a býv. spol. dra Crhy, odb. lék.
MUDr. JAN **ORTYNSKÝ**
Praha II., Karlovo náměstí č. 20.
(proti soudu). Ord. 9—19, ned. dop. Též na léč. fondy a nem. pojišť. soukr. úředn. (Žatecká). Rašínův fond. Telefon 488-24.

Den brannosti v Chuchli

V Chuchli se bude konat ča čtrnáct dní, v neděli 9. srpna, den brannosti. Obcí půjde průvod k desce padlých, slavnostně bude vztyčena státní vlajka, připjaty stuhy na vojenský prapor. Odpoledne uvidíme na závodišti ukázky vojenské předvýchovy, letecký útok a protileteckou obranu. Zúčastnyí se vojsko, hasiči a různé občanské korporace.

Národní sjednocení

Neděle dne 26. července 1936.

Stěchovice tábor lidu v 15 hod. Nová restaurace na Peškově, posl. Schwarz, J. Klíma a Borkovec. **Lavka** členská Nár. sdruž., t. Bezerkjevič. **Mukačevo** členská Nár. sdruž., t. Bezerkjeič. Zprávy.

Záběhlice 1. org. pořádá 2. srpna o 15. h. U Kubíčků velkou zahradní zábavu. Srdečně zveme.

Dvůr Králové n. L. 9. srpna manifestace Nár. sjednocení.

V neděli 9. srpna na Hlavičkových oslavách, pořádaných místní organisací NS. ve Vysokém n. Jiz., promluví vůdce strany dr. K. Kramář. Přijďte jej všichni pozdravit. — Motoristé NS., účastněte se zájezdu do Vysokého n. J. dne 9. srpna. Bližší program v následujících zprávách.

„POLNICE VOLÁ"

Neděle dne 26. července 1936.

Kraj Praha A pořádá zájezd do Stěchovic. Odjezd v 11 hod. z Bránika. Z Davle společný odchod o půl 13. hod. od rest. U Burdů. **Kraj Praha A** žádá majitele aut a motoristy NS., aby dali svoje vozy k disposici kraji na čtvrtek 30. t. m. Benzin se hradí. Přihlášky a informace v sekretariátě Václavské nám. 51. **Stěchovice** tábor lidu a veřejná schůze. Sraz o půl 14. hod. na náměstí ve Stěchovicích. Borkovec, Klíma. **Horní Černošice** v hot. Monopol. **Praha XIX.-Šele** U Lva. **Šedá legie** sraz v 11 hod. na nádraží v Hodkovičkách.

Bránik 3. Na Zemance. **Jičín** v hot. Slavie. **Kroměříž** debatní večer. **Malý Břevnov** U Mikuleckých. **Nusle** 2. u Jelena. **Praha III./2.** ve Vysokém domě. **Praha XIV./2.** v pivovarské zahradě. **Prostějov** v sekret. **Vinohrady** 1. v Hasičském domě. **Vinohrady 11.** U hradu Točníku. **Vršovice** 1. v Občanské kavárně. **Vinohrady 15.** v rest. nároží Moravské a Budečské ul. **Vinohrady 8.—9.** U Bergmanů. Sport zpravy. kraje A i B. v hot. Centrum na Pořící. Volba spr. výb. klubu Mladá národní síla. Staré město 1. kamarádský v Unionce. Zprávy.

Tábory obou pražských krajů, vyšlete delegace k vládní národní oslavě K. H. Borovského 28. t. m. Sraz v šedých košilích v 19 hod. v Lützowově ul. Poledňanský sbor tamtéž. Dr. J. Laukavský.

Kraj Praha B zúčastní se olympijské slavnosti na Staroměstském náměstí 30. července. Sraz přesně o půl 11. več. u Husova pomníku. Pohotovost Šedé legie kraje. Stejskal.

Český Dub pořádá sraz šedých košil, spojený s rozvinutím vlajky ve dnech 1. a 2. srpna t. r. Program: 1. srpna: slavnostní večírek v hotelu Koruna. 2. srpna o 9. hod. dopol. shromáždění průvodu u Blaschkovy vily, odkud průvodem na náměstí, kde promluví parlament, zástupci kraje mladoboleslavského a J. Borkovec. Odevzdání vlajky místnímu táboru a spol. oběd. Odpoledne výlet do Bohdánkova, kde se koná půl dne Štěstí.

3. tábor na Menším městě pražském pořádá 2. srpna na Zbraslavi „Všenárodní pout". Společný odjezd parníkem od Palackého mostu o 8. hod. ranní. Oboji jízdné Kč 4.—. Připravujte účast.

Pohlavní, kožní, kosmetika
odborný lékař
MUDr. NEUMANN
z klin. prof. Šambergra.
PRAHA II., NA ZBOŘENCI 24.
Třetí dům od Karlova n. Ord. celý den Telefon 417-28 — Oddělené čekárny

SANATORIUM
Dra BORŮVKY
PRAHA II., Legerova ulice 61. Ústav pr choroby chirurgické, žen. a p[illegible] 212-37, 370 06, 332 38.

Kdo brání rozvoji našeho motorismu

Daňové zatížení a drahý líh - zdražují cenu pohonné směsi

Naše motoristy, kteří plným právem volají po úpravě ceny naší poměrně drahé pohonné směsi — bude jistě zajímati kalkulace její ceny, neboť na té nejlépe poznají — kam se mají obrátiti se žádostí o nápravu.

1 litr liho-benzinové směsi prodává se dnes u čerpadel průměrně za 3 Kč. **Z tohoto obnosu připadá na čistý benzin (79%) Kč 0.386, kdežto 21.88 procent litru stojí již Kč 0.80 a clo, spotřební daň a daň z obratu nedávno zavedením paušálu opět zvýšená činí dokonce Kč 1.265,** státním drahám za dovoz se platí Kč 0.139, mísení stojí 0.025 a jen Kč 0.38 zbývá na prodejní režii (distribuční výdaje a pod.) Tato poslední položka byla ve formě přirážky na distribuci stanovena samotným ministerstvem financí při jednání o zavedení povinného mísení lihu — částkou 51 hal. Její výše není však nikde dosahováno, neboť 1 litr směsi se u čerpadel prodává za Kč 2.90—3.05.

Proto docházíme k zajímavému poznatku, že spolu s motoristy volají po odstranění nesrovnalosti v ceně pohonné látky — také obchodníci, kteří jsou vedle toho poškozováni ještě vzájemnou konkurencí a podbízením.

Vrátíme se však k zájmům našich automobilistů, kteří na uvedené kalkulaci jasně poznávají, kdo je vinen drahotou pohonné směsi. **Je to bohužel stát, který z vysokého zdanění bere téměř polovinu její ceny a je to dále lihový kartel, který se nechce odhodlati k zlevnění lihu.**

Toto je problém, který se musí v nejbližší době řešiti — má-li býti skutečně pomoženo našemu motorismu.

L.

Už jich mají dost

Rakouská vláda hrozí hakenkrajcleřům

Oba vládní rakouské listy „Reichspost" a „Wiener Zeitung" otiskly včera výstrahu na adresu rakouských hakenkrajcleřů. Je prý to omyl, jestli se hakenkrajcleří domnívají, že rakousko-německá dohoda jim umožní pokračovat v protizákonné činnosti, nebo v agitaci pro anšlus. Každá taková činnost je zakázána. Budou-li v ní hakenkrajcleří pokračovat, zruší vláda výhody, které pro ně plynou z amnestie — beztak podmínečné a stihnou je znova nejpřísnější tresty.

Pozor na valuty do Německa

Upozorňujeme návštěvníky Olympijských her v Berlín, jakož i všechny členy oficielní olympijské výpravy, že nikdo nesmí míti pře cestě do Německa více valuty než je úřady povoleno, t. j. buď 300 Kč v deseti nebo dvacetikorunových bankovkách nebo 30 Mk v kovu, nebo marky i Kč v celkové hodnotě do 300 Kč (1 Mk za 10 Kč). Sebemenší porušení valutních předpisů se velmi přísně trestá a mohlo by způsobiti výpravě a jejím vedoucím značné potíže a mnoho nepříjemností.

Těžký úraz cyklisty

-r- Včera odpoledne jel na kole po okresní silnici směrem k Jílovému Josef Rubín ze Zahořan. Při velmi rychlé jízdě mu praskla duše a Rubín najel na patník, při čemž se těžce zranil. Byl převezen do Všeobecné nemocnice, kde bylo shledáno, že utrpěl těžký otřes mozku a četné pohmožděniny. Jeho stav je vážný.

Největší a nejvyhledávanější české lázně
Luhačovice
vrátily tisícům zdraví

Pražské BIOGRAFY

Bubníku tuto Hdí:
INSERTNÍ UNIE JIREČKŮ, PRAHA II.
Telefon 259-82 a 283-35.
(po úředních hod. 559-29)

Programy do čtvrtka 30. července

PREMIÉROVÉ BIOGRAFY.

ADRIA: „První polibení". Dnes naposl.
ALFA: „Otroci vášní". B. Horneyová, A. Hörbiger.
AVION: „Mazurka". a „Schmeling-Louis".
FÉNIX: „Stěnka Razin". Volha, Volha. Dnes naposledy.
FLORA: „Jak ženy milují". S. Sidneyová, Raymond.
GAUMONT: „Hříšné ženy boomské". — Franc. veselohra.
HOLLYWOOD: „Malá mamička". Vesel. Gaalová.
JULIS: „V sněhové bouři". Knotková, Staal. Prodlouž.
KINEMA B. d.: Žurnály, grot., report. 10—3 a 2—10 hod.
KINO Švandova div.: Žurnály, grotesky. Od 10—3 hod.
KORUNA, div. aktualit: Žurnály, grotes. ½11 a 2—10 hod.
METRO: „3 muži ve sněhu". Čes. vesel. 3. týd. prodlouž.
PASSAGE: „Stěnka Razin". H. Schlettow. Prodlouž.
PRAHA: „Rudý sultán". O ½3, ½5, ½7, ½9 hod.
SVĚTOZOR: „Friederika". Mlád. příst. Dnes naposled.

ZVUKOVÉ BIOGRAFY.

AERO: „Eva". M. Schneiderová, Söhnker.
ALMA: „Zlatá Kateřina". A. Nedošinská, Baarová.
BAJKAL: „Jánošík". Filmová epopej o slavném hrdinovi.
BESEDA: „Bosambo". Velkofilm. Paul Robeson.
ILLUSION: „Komediantská princezna". L. Baarová.
KOSMORAMA: „Zasnoubení s překážkami". Haasová.
LABUŤ: „M. R. Štefánik". Nár. velkofilm. Mlád. příst.
LOUVRE: „Jak ženy milují". Sidneyová.
MACEŠKA: „Cikánský baron". Wohlbrück, Knotková.
NA KNÍŽECÍ: „Viktoria". L. Ullrichová, P. Wiemann.
NA KOVÁRNĚ: „Studentská máma". Nedošinská, Pištěk.
NA MIČÁNKÁCH: „Prkna, která znamenají svět." Szakall.
NA SLOVANECH: „Casta Diva". Marta Eggerthová.
OLYMPIC: „Studentská máma". Nedošinská, Pištěk.
PERŠTÝN: „Muž, kterého nemohli zatknout". Detektivka.
POKROK: „Fata morgana". Veselohra. E. Cantor.
ROXY: „Veselý rozvod". F. Astaire, G. Rogersová.
SLAVIE: „Jánošík". Film. epopej o slavném hrdinovi.
SVORNOST: „Dobyvatel Indie". Colman, Yongová.
U VEJVODŮ: „Postranní ulice". Irene Dunn.
VALDEK: „Dunajské vlny". Vídeň. vesel. H. Moser.
VYŠEHRAD: „Hodinku s tebou". Chevalier. Donaldová.
ŽIŽKOV: „Cardášová princezna". Dnes naposled.

[illegible]ETRŽNÍ BIO (dříve BIO FAVORIT)

[illegible]ERIV: „Vídeň, město mých snů". [illegible]á.

MALÝ OZNAMOVATEL

Písemné nabídky vydávají se jen na průkaz insertní potvrzenky!

Inseráty v Malém Oznamovateli účtujeme:
1 slovo v rubr. „Práci hledající" 15 hal.
1 sl. v rubr. „Práci poskytující" 20 hal.
1 slovo v ostatních rubrikách 35 hal.
první tučný řádek má dvojnásobnou sazbu.

SBĚRNY INSERÁTŮ: PRAHA: Insertní oddělení Polední list, II., Jungmannova 26. M. Truhlářová. II., Palác Koruna. Eso, palác „U Nováků". M. Truhlářová, II., Václavské náměstí „Na Kostku". M. Truhlářová, XII., na Valdeku, Ústřední předprodej vstupenek I., pasáž „Prago" na Můstku. — **HRADEC KRÁLOVÉ:** Fil. adm. Poledního listu, Masarykovo n. 425. — **KLADNO:** Fil. adm. Poledního listu, Masarykova tř., hotel Sport. — **MOST:** Fil. adm. Poledního listu, Tř. čsl. legií 7. — **PLZEŇ:** Fil. adm. Poledního listu, Nádražní třída 10. — **ČESKÉ BUDĚJOVICE:** Fil. adm. Poledního listu, Třída čsl. legií 10.

DOPISY

JASNOVIDKA
Ve sklenici vody vidím Váš osud, vše uhodnu, ve všem poradím. Medijní provy. Kábrlová, Praha-Pankrác, Libušina 626-II. dv. 13, nároží Husovy.

LYDA STAŠKOVÁ
Čekám u Vinohradského 30. čtvrtek, 31. pátek o 4. hod. Značd. „Polední list M" -541

JEMNÝ
třiačtyřicátník, hluboce založ. duše, hl. inteligentku, jejíž něžná duševy. krása bude zářným dílem tem, bezradost. dnů jeho osamělosti. Zn. „Bohyni budeš mou" -1574 do a. t. l.

PŘÍTELE
situov. hledám. Značd. „Gentlemana - 1583" do a. t. l.

MLADÍ MANŽELÉ
hled. pod. dvojici na spol. schůzky. Značd. „Úředník - 1587" do a. t. l.

KDO PŮJČÍ
20leté dívce 500 Kčs na měsíční splátky? Zn. „Čestně splatím", pošt. úřad č. 23, Praha VIII.

20LETÁ INTEL.
dívka hledá zámožného přítele. Zn. „Reggy", Praha VIII., poštovní úřad č. 23.

MLADÝ VYSOKÝ, AKADEM. VZDĚLANÝ SPORTSMAN - AUTOMOBILISTA HLEDÁ SPOLEČNOST SAMOSTATNÉ, INTELIG. DÁMY Z VYŠŠÍCH KRUHŮ. ZN. „FIAT -1598" do a. t. l.

HEZKÁ
intelig. dívka, 18letá, seznámí se s pánem. Zn. „Finanční výpočet -1701" do a. t. l.

RUS.-VYSOKOŠKOL.
hledá hezké děvče za účelem výletů a vycházek. Nab. na zn. „V Praze -1569" do a. t. l.

HEZKOU
ml. dámu k obě. odpol. schůzkám hledám. Zn. „Ml. JUDr. -1599" do a. t. l.

NAJDOU
dvě intel. dívky dva bohaté gentl., kteří jim fin. vypom. Zn. „Diskretně -1601" do a. t. l.

SŇATKY

SKVĚLE OŽENÍ, VDÁ JEN
Mary Nebeská, Praha II., Legerova 27, příz.

ZARUČENĚ
každého ožením, prodám, věna od 2.000 až 5.000.000, skvělé přiženění — přesvědčte se, bez konkurence, osobně seznámím. Obraťte se s důvěrou k paní Grombířové, Praha II., Pořící 14. Telefon 235-96.

ÚPLNĚ OSAM.
st., chur., nabízí sit. domov zdravé pí. již též tiší absol. opuštěné. Ušlechť. mírné pov., vzorná hospod., věk kolem 50, menší post., hlavně však samarit. srdce podm., chud. nevyl. Obšírné nean.: „Ohlas - klid -1568" do a. t. l.

KAŽDÉMU
výhodnou partii poslouží i nemajetným, věno 40—900.000.—, 21letou 1.500.000.—, 23letou 700.000.— a mnoho jiných, grunty až 200 měr polí, obchody, hostince atd. Důvěřujte, pište, navštivte i v neděli. Rekord, Prostějov, Rozhonova 12, Inf. Kč 5.—. Mnoho poděkov.

PROVDÁM
výhod. 23letou, grunt. 200 měr polí, 21letou, 450.000.— za hodně i nemajetné pány. Pište, navštivte i v neděli. Kučera, Kolínín 916, u nádraží. Infor. Kč 5.—.

KDO
finanč. podnoří intel. slečí, střed. let? Sňatmož. Zn. „Vdovec s dít. vit. -1589" a. t. l.

VDOVA
s bytem v Praze hledá hodného muže a tatíčka se zajištěnou existencí od 37—45 l. Zn. „Dvojí příjem -1585" do a. t. l.

MAJITELKA HOSPODÁŘSTVÍ
35letá, zámožná, bezdětná hledá muže i nemajetného k spolužití nebo sňatku. Pište Čáp, Ostrava, Mar. Hory. Přiložte 2 Kčs známky.

PRÁCI HLEDAJÍ

RADIOMECHANIK
nezaměst. opraví, předělá radio všech značek levně. Robech, Dejvice, Velvarská č. 1646.

ZEDNÍK
prosí p. stavitele o jakékoliv zaměstnání. Značka: Spolehlivý - 1580 - do a. t. l.

VYMALUJI
levně. Značd. „Vkusně -1259" do a. t. l.

PŘIJMU
jakékoliv zaměstnání jako sluha, šofér nebo inkaso. Značka „Doporučení - 1600" do a. t. l.

HLEDÁM
poslouhu, nejrad. kancelář. Značd. „Ihned - 1605" do a. t. l.

VYSOKOŠKOLAČKA
vyučovala by středoškolačky po dobu prázdnin ze všech předmětů za letní pobyt. Lask. nab. na zn. „Prázdniny - V" do a. t. l.

NÁBYTEK
všeho druhu opravuji, leštím atd. Značd. „Rychle, levně solidně -1609" do a. t. l.

HLEDÁM
místo k dětem přes den po prázdninách. Zn. „Mimo neděle - 1595" do a. t. l.

PŘIJMU
inkaso nebo opisování domů. Značd. „Od 15. srpna -1596" a. t. l.

PERFEKTNÍ
českoněmec. koresp., účetní, znalý všech kanc. prací hl. místo. Zn. Samostatný -s

PRODAVAČ
z oboru koloniálu, výborně zaved. v praž. obchodech hl. výhod. zastoupení. Zn. Skvělé výsledky -s

PRODAVAČKA
mladá, pracovitá síla, též jako pokladní. Zn. Obor nerozhoduje -s

KORESPONDENTKA
hbitá stenografka, všech kancel. prací znalá hl. místo. Značd. Pracovitá -s

SKLADNÍK
výborná represent. síla, naprosto spolehl. hl. stálé místo do jakéhokoliv oboru. Zn. Poctivý -s

ZAMĚSTNAVATELÉ
při hledání spolupracovníků obraťte se s důvěrou na sociální poradnu Poledního listu - Expresu, která vám doporučí spolupracovníka znal. ceny práce, se kterým budete plně spokojen.

O MÍSTO ZŘÍZENCE
prosí mladý, spolehlivý prac. muž. Značd. Svědomitý -s

ÚŘEDNÍK
soukr., znalý všech kanc. prací, hl. zaměstnání. Značd.: Koresp. -s.

TECHN. ÚŘEDNÍK
strojař, perf. němec., část. angl., hledá zaměstnání. Zn. Vyšší prům. - s.

ÚŘEDNÍK
administr., veškerá kanc. agenda, hl. zaměst. Zn. Účetní -s.

ÚČETNÍ
úřednik, perf. něm., hl. zaměstnání. Značd. Těsnopis -s.

ELEKTROTECHNIK
průmyslovák, zaprac. v radiooboru, hl. zaměstnání. Zn. Perf. slež. střed. let? Sň. mož. Zn. „Vdovec s

TRUHLÁŘ
staveb. i nábyt., lešť. práce, hl. zaměstnání. Zn. Mladý -s.

ZŘÍZENCE
šofér, spolehlivý, hl. zaměstnání. Značka: Intel. -s.

ČIŠNÍK
všestr. zaprac., prosí p. šéfy o zaměstnání. Zn. Sezona -s.

ELEKTROMONTÉR
spolehlivý prac., hl. zaměstnání. Značka: Elektro -s.

PRODAVAČKA
hl. místo do jakéhokoliv oboru. Značka Prakse -s

ÚČETNÍ
bilancista hledá změst. na půl dne. Zn. Důkazy -s.

SLUHA
mladý, hl. jakoukoliv práci. Značd. Doporučení -s.

ÚŘEDNICE
účetní, perf. síla, s praksí ve velkém závodě hl. zaměst. Zn. Perfektní -s

SOFÉR
spolehlivý řidič, hl. práci. Značd.: Správkař -s.

ZUB. TECHNIK
operatér, hl. zaměst. Zn. Perfekt. -s.

VRÁTNÝ
hotelový, ovl. 5 svět. řeči, hl. zaměst. Zn. Spolehlivý -s.

ŠOFÉR
výb. správkař, spolehl. řidič, hledá zaměstnání. Zn. Prakse aut -s.

TELEFONISTKA
s praksí ve velkém závodě hl. zaměstnání. Zn. Prvotřídní -s

INSTALATÉR
plyno - vodovodů, hl. zaměst. Zn. 29 r. -s.

HOLIČSKÝ POM.
dob. prac., hl. práci. Zn. Ondulér -s.

INKASISTA
spolehlivý, zapracov., hledá místo. Značka: Prakse -s.

AUTOMONTÉR
šofér, spolehl. řidič, hl. zaměstnání. Značd. Zřízenec -s.

ELEKTROMECH.
spolehlivá síla, prosí o zaměstnání. Značd.: Poctivý -s.

AUTOMONTÉR
šofér hl. zaměst. Zn. Odborník -s.

SOFÉR
automontér, spolehl. řidič, hl. zaměst. Zn. Stroj. zám. -s.

STAVITELSKÝ
asistent, dobrý prac., hl. zaměst. Zn. Stavby -s

PŘÍRUČÍ
z koloniálu, perf. němec., hl. jakékoliv místo. Zn. Šofér 2 -s.

PERFEKTNÍ
účetnice, znalá účetnictví a všech kancel. prací hl. zaměst. Zn. Telefonistka -s.

TRUHLÁŘ. DĚL.
svědomitý prac., hl. zaměstnání. Značka: Ihned -s.

HLEDÁM
místo skladníka nebo závoznika. Značd. Šofér - s.

PRÁCI POSKYTUJÍ

STÁLÝ VÝDĚLEK!
Vyděláte hodně prodejem našich výborných pracích a toaletních mýdel jakosti prima primissima. Vyžádejte si ihned zdarma náš ceník s nejlevnějšími cenami a informace. Velkopodnik A. Krichevský, Praha I., Celetná 12.

ZAMĚSTNÁM
trvale intel. paní nebo starší slečnu, která by mně řádně vychovávala šlet. chlapečka a vedla domácnost. Jsem s dítětem sám. Udání dosavadní činnosti a nároků zašlete na adresu Rudolf Stiksa, obchodník, Čadca, Slovensko

SOLIDNÍ ZÁSTUPCE
pro prodej losů na splátky podle nových podmínek, vysoké provizní stále přijímá bank. dům Nepravil & spol., Praha II., Mysliková 8.

PŘÍJMEME ZÁSTUPCE
zavedené v rolníků pro prodej obilních mořidel, příkrmu pro dobytek, eukalyptového oleje a mýdel. Onderka, Mladá Boleslav.

SPOLEČNÍKA
s kapitálem hl. mladý architekt pro bytové zařízení s velkou známostí. Značd. „Jistá, budoucnost - 1608" do a. t. l.

CESTUJÍCÍ
na provisi neb fix. příjme ihned František Tugendlieb, textil, výrobky, Hranice

KOUPĚ

ZNÁMKY
balíčkové a kilové kupuji. - Překupníkům zasílám do komise Ceník zdarma! Fendtová, Smíchov, Nádražní 18.

STARÉ MINCE, SPEKY
a starožitnosti koupí, prodá Antonín Kubec, Praha II., Jungmannovo nám. 22.

PRODEJ

VŠE NA ÚVĚR
Půjčovna svatebních, smut. a společ. toilet. Havránková, Smíchov, Preslova 13, t. 481-02.

ODPRODÁVÁM
velice levně kvalitně zpracované moderní kuchyně, ložnice, třídveřové skříně, jednotlivé zařízení bytů. **KALINA, VINOHRADY,** Sázavská 4.

50
ložnic, kuchyní, obývacích pokojů pod cenou prodá Výletěl, truhlář, Praha I., Dlouhá tř. naproti Bio Roxy, nároží.

NÁBYTEK
mod. i sloh., vlastní výroby, levně prodá se zárukou Stránský, truhlář, Vinohrady, Chodská 20.

MODERNÍ POHOVKY, GAUČE
jedno- i dvoulůžkové, též otomany, křesla, matrace. — Důkladně zpracc., za úžasně levné ceny má **VARYŠ,** Vinohrady, Řipská 4.

FOTOPŘÍSTROJE
triedry, psací stroje, levně dodá; staré vezme protiúčtem: kupuje i zastavené — Škoda - Praha II., Štěpánská 53. Telefon číslo 218-22.

PRAVÉ OLOMOUC. TVARŮŽKY
výborné jakosti, kupu za Kč 3.60 dodává výrárna Morav. Nová Ves.

STAROŽITNÉ
sloupkové hrací hodiny prodám nebo vyměním za něco jiného. - **ZEISSTRIEDR** 6×30 levně prodám. Langer, Smíchov, Palackého 13.

PRODÁM
chov 6 párů krásných, černých, propěstovaných lysých holubů velmi levně. Zn. „Ihned -574" do a.t.l.

PŮJČKY

DO 5000.— PŮJČKY IHNED
bez pojistek, ručitelů i srážení z platu.
DLOUHODOBĚ DO 30.000.—
na mírné splátky stát. zaměstnan., též pensistům. Antonín Profous, Praha II., Václav - 5 nám. 41, střed.

MILION za Kč 27.—
můžete vyhráti na 1 promesu staveb. losu k tahu 1. srpna 1936. 5 celých promes Kč 122.50, 10 celých promes Kč 235.—, 50 celých promes Kč 1.100.—. Objednejte ihned u fy: Nepravil & spol., bank. dům, Praha II., Mysliková č. 8.

STÁTNÍ,
veřejní zaměstnanci, pensisté, vdovy pensisté, obdrží levné zápůjčky, rychle bez ručitele na malé měs. splátky. Zpětné porto 2 Kč. Ed. Teschler, Vinohrady, Fochova 140.

BEZ RUČITELŮ A POJISTEK
stát. a veřej. zaměstnancům, pensistům **DO 1000 IHNED. ZADLUŽENÝM DLUHY ZAPLATÍ A JEŠTĚ PŮJČÍ. DLOUHODOBĚ DO 30.000.—.**
Mírné splátky. **ŽÁDNÉ POPLATKY PŘEDEM.** Fryš, Praha XI., Thurnova 7.

OSOBNÍ ZÁPŮJČKY
na cenné papíry, stavební losy v každé výši na měs. lhůty. Úvěruschop. 3000 Kč též bez ručitelů. **LIDOVÝ ÚVĚRNÍ ÚSTAV.** II., Spálená 3a. Zn. na odpověď.

SEDLÁČEK, VINOHRADY,
Anglická 12, půjčí přímo bez předběžných výloh obecním, státním zaměstn. na solidní úrok a malé splátky.

PENÍZE IHNED
Zástavní listky prolpáčí, zlato, losy, fotoaparáty, psací stroje, brilanty kupuje **BANKOŽIVNOST,** Karlovo n. 15, Černý pivovar.

KTERÁ DÁMA
nebo stár. hodný pán půjčí 371, vd. 250 Kč. Zn. „V Praze -1603" do a. t. l.

RADIO

Neděle 26. července
6.30 Veselé do dne.
7.00 Ranní koncert z Karl. Varů.
8.00 Přenos z Margecan.
9.20 Vysílání pro bezpečnost. službu.
9.30 Pěim. rozhlas.
9.45 Koncert.
10.30 Z literárního světa.
11.00 Koncert z Lázní Poděbrad.
12.00 Zvony.
12.05 Knižní a kultur. zpravodajství.
12.15 Přehled tisku a počasí.
12.25 Pol. koncert.
13.30 Zeměď. rozhlas.
13.45 Gramofon.
14.00 Něm. zeměď. rozhlas.
15.00 Přenos z Nového Smokovce.
16.00 Koncert a gramofon. revue.
17.35 Něm. vysílání.
18.50 ČTK. něm.
18.55 Hudeb. vložka.
19.00 ČTK. a počasí.
19.50 S Kraljicou Marií kolem Balkánu.
20.05 Fr. Suppé: Boccaccio. Opereta.
21.05 Ze sovětského humoru.
21.20 Hudební prochážky Bratislavou.
22.00 Čas. signál.
22.00 ČTK. a sport.
22.20 Šachy.
22.25 Dostihy.
22.30 ČTK. něm.
22.35 Pestrý pořad na deskách.
23.00 Konec Tatranského týdne.
II. míst. stanice:
14.30 Něm. vysílání.
15.30 Slavnost ve veltrském parku. Rozhlasová hra.

Pondělí 27. července.
6.00 Vesele do dne.
8.35 Vysílání pro bezpečnost. službu.
9.45 Přehled slovenského tisku.
9.50 Přehled našeho tisku a počasí.
10.05 Něm. zprávy.
10.10 Stav vody.
10.11 Hudeb. vložka.
10.50 Co budeme vařit za parných dnů?
11.05 Koncert.
11.55 Zeměď. rozhlas.
12.00 Čas. signál.
12.00 Zeměď. rozhlas.
12.10 Stav vody.
12.11 Gramofon.
12.25 ČTK. a počasí.
12.35 Pol. koncert.
13.00 Čas. signál.
13.30 Trh práce.
13.40 Hudeb. vložka.
13.50 Bursa.
13.55 Bursa něm.
14.00 Masný trh něm.
14.05 Gramofon.
14.30 Na křídlech bez motoru.
16.00 Počasí a bursa.
16.10 Odpol. koncert.
16.50 Dobrodružství klubu Pickwickova.
17.05 Koncert.
17.40 Violoncello.
18.00 Zeměď. rozhlas.
18.05 Něm. vysílání.
18.45 ČTK. něm.
18.55 Hudeb. vložka.
19.00 ČTK. a počasí.
19.10 Senátoři N. S. o dnešní politice.
19.25 Zábavy s muzikou. VIII.
20.10 150 let od otevření Boudy - českého divadla.
20.50 Koncert České Filharmonie.
22.00 Čas. signál.
22.00 ČTK. a sport.
22.15 Taneční hudba na deskách.
22.40 Něm. zprávy.
II. míst. stanice:
7.30 Koncert.
8.00 Tělocvik pro ženy.
14.30 Gramofon.
15.15 Něm. vysílání.
15.50 ČTK. něm.

RADIO Microphona
Světové značky 3lamp. Popular
z rozsahy Kč 885,—
4lamp. Superdual
3 rozsahy Kč 1565,—
4lamp. superhet Diktator
3 rozsahy Kč 2190,—
za hotové i na mírné měsíční splátky při malé záloze dodá
A. FUČÍK,
Praha II., Hybernská č. 1. dům finančního ředitelství.
Telefony 36529, 33789.
CENÍK ZDARMA!

Minerva RADIO + EXCELLO =
souhrn dokonalosti! Tyto 2 značky zavazují k zachování nejlepší jakosti. Radiopřijímače MINERVA a dynamické reproduktory Excello — na mírné měsíční splátky při malé záloze
A. FUČÍK,
Praha II., Hybernská 1. Telef. 365-29. (Dům finanč. ředitelství.) Ceníky a rozpočty zdarma.

BUDE SE VÁM LÍBITI TITAN JUBILAR
nová stíněná 2lampovka, má nejenom krásný vzhled, ale hlavně skvělý výkon na všech třech vlnových rozsazích. Stojí pouze Kč 695—, i na mírné měsíční splátky. Přijďte si ji posoudit.
ARNOST FUČÍK.
radiozávod.
Praha II. Hybernská č. 1.

ZDVOJNÁSOBTE SI POŽITEK ZE SVÉHO RADIA
připojením levného elektrického hracího přístroje
Supraphon
SUPRAPHON zahraje Vám Vaše desky tak, jak jste je dosud neslyšeli!
SUPRAPHON lze zapojiti ke každému radiu. Proč leží ještě nemáte?
Nezávazně předvádí odborný závod
RADIO FUČÍK, Praha II., Hybernská č. 1.
Též na mírné měsíční splátky!

BYTOVÁ HYGIENA

BEZ OTRAVNÝCH PLYNŮ
vyhubíte jistě štěnice ruskou tinkturou Joca s návodem litr 25, ½ l 13.—, ¼ l 7.- Kč. Calvas prášek vyhubí švaby, rusy, blechy, svinky, mravence, moly, stonožky, kraborce Kč 3.—. Sáčkproti molům JOCA tucet Kč 5.—. Mysl. švaby, rusy usmrtí JOCA přípravek Kč 6.—. Tyto působivé přípravky obdržíte v drogerii Josef Calvas, Praha I., Uhelný trh čís. 7.

BYTY

STĚHOVÁNÍ
se zárukou Adam Rudolf, Praha II., Sokolská 21, tel. 326-05.

LEVNÝ BYT 3200.—
s příslub. v druž. domě, Michle, Smetanova 727. Inf. správce Vejvar.

KRÁM pro HOLIČE
u velmi frekv. hlavní třídy za 4500.—. Inf. správ. Flassig, Michle. Táborská 88.

LETNÍ BYTY

LETOVISKO POTŠTEJN n. Orl.
Hotel Slavie. 20 moderně zařízených pokojů. Všestranné pohodlí. Hory, lesy, koupaliště, lázeňský park, hřiště, taneční parket. Pense červenec, srpen 26 Kč, září, říjen levněji.

Hotel FISCHER
Velká Úpa II. **KRKONOŠE.** Levná pense - Krásné prázdniny.

SOKOLSKÁ BOUDA
1300 m. pošta Jánské Lázně, poskytne nejkrásnější letní pobyt. Prvotřídní zaopatření Vytápěné koupaliště. Učitelka rytmiky - tělocviku k disposici. Žádejte prospekty!

PAUŠÁLNÍ DOVOLENOU
nejlépe ztrávíte v **ŠUMAVSKÉM LETOVISKU BLANICI** pošta a dráha Husinec 10 dní 320, 20 dní 580, 30 dní 840 Kč, t. j. za celý a 3 rem a jízdném. Tennis. Volleybal. Inf. Praha II., Křemencova 7. Telefon 43902.

PENSION ŠTĚPKA GRADO.
Výborný, levný. Informace Praha XII., Slovenská 1. Telefon 90034.

JÁNSKÉ LÁZNĚ
Doporučuje se český hotel Kulma - Libuše Garáže.

Mangalia - perla Černého moře,
s nádhernou pláží v Rumunsku. - Jízdné tam i zpět Kč 440.—, denní pense Kč 34.—, tam ubytování a strava. Přihlášky a odjezdy přímým vozem denně. Výlety do Cařihradu. - Lázeňská společnost Moře, Václavské n. 35. Tel. 36220

AUTODOPRAVA
Svoboda J. stěhuje na venek a letní byt, dopravu vešk. zboží. Vinohrady, Řipská 24n. tel. 502-76.

KAVKŮV HOTEL PENSION MALÁ SKÁLA
Přímo uprostřed nejlepší krajiny Českého ráje. Ideální bydlení, nejlepší pohodlí. 45 pokojů. Na srpen, září ještě několik volných. Žádejte prosp.

MALOSKALSKO
Nejedlova restaurace na srpen a září zadá pokoje. — Pohodlné levné. Doporučujeme

Cesenatico
pens. Aurora. Prosp. a inform. u Maj. M. Hrádkové, Praha XII., Záhřebská 50. Osob. v úterý, čtvrtek, sobota. Společ. odjezd 4. srpna.

LETNÍ BYT ZPŘÍJEMNÍ
Vám četba půjčovny knih. Knihkupectví Burgertova, Praha XII., Nám. Jiřího 5. Vystříhněte! Uschovejte!

LETOVISKO ALBRECHTICE n. Orl. Adresy volných bytů na září Vám sdělí Fr. Krb, restaurátér.

HOTEL ČEPERKA UNHOŠT. 50 moderně zařízených pokojů. Koupaliště, tennis, volleyball, slunná, písečná pláž. Ideální bydlení, unhošt. lesy.

AUTO-MOTO

Autosvětlo,
dynamo, startéry a ostatní výzbroj, opravi se zárukou
AUTOELEKTRON,
Praha XII., Americká 22, tel. 553-54.

PNEUMATIKY
DISKY zánovní, ojeté **LEVNĚ** A. Švec, Pořící 35. Tel. 621-24.

AUTOELEKTRIKA
veškeré opravy **ING. J. MATĚJKA, PRAHA II.,** Hybernská 1.

Zvířectvo

ODBORNÁ ÚPRAVA
psů na počkání, ptactvo naše, exotické, papoušky, ryby, veškeré druhy peš., vlastní pěstírny. Nejlevněji dá Nechvil, Praha II., Smečky 33, telef. 263-82.

PSY čistokrevné
VEŠKERÉ DRUHY - prodá, koupí, vymění. Kern, domov zvířat. Praha XI., Kněžská luka, tel. 367-17.

DOBRMANY FOXTERIERY
trp. ratlíčky, exot. ptactvo, 1 p. 30.—. Zoo-Akva-Flora XII., Řípská 28.

VÝCVIK. ÚSLOVA PSŮ. VYZNAMENÁN
státním vysvědčením dlouholetý kynolog. Sportovní podniky Praha XV., Bráník. Pod Vinicí 227.

DĚTSKÉ KOČÁRKY

NEJLEVNĚJŠÍ KOČÁRKY
Maříková, Nusle, Táborská, roh Otakarovy, ve dvoře.

DĚTSKÉ KOČÁRKY
levně dodá F. Tůma. Spálená 38.

PORODNÍ ASISTENTKY

BOŽENA VOTÝPKOVÁ,
porodní asistenka, přesídlila z **KUNRATIC. PRAHA II., NA POŘÍČÍ 36.**

DÁMY!
Při poruchách měsíčků poradí a osvědčený, rychle účinkující prostředek za Kč 30.50.— a 80.—, zasílá **Stázi ADAMÍROVÁ,** prakt. porodní asistentka z klin. prof. Rubešky. Praha XII Říčova 1721, prvá vinohradskému nádr. **TELEFON 55762.**

DÁMY!
Zasílám nenáp. prostř. k ochraně dam i regul. perióly. Poradu úst. i písem. zdarma ve všech případech. **H. ALBRECHTOVÁ,** dipl. porod. asistentka Praha-Karlín, Jungmannovo 2, I. p.

RŮZNÉ

Důvěřujte ženě!
Při **poruchách a zastavení PERIODY** žádejte odb. vyzkouš., zdraví naprosto neškodný prof. dr. Bouna **„REDUKTOR",** který **ihned účinkuje bez obtíží a přerušení povolání.** Cena Kč 25.—, 35.—, 45.—, lepší Kč 60.—, 80.— speciální Kč 100.-, 110.—. Při hotovém placení 20% slevy a kdyby nekonvenoval, můžete vrátit. Denně **docházející středná poděkování** z celého světa a **má dlouholetá prakse jsou Vám zárukou. Veškeré podmínky a splátky jako u jiných firem.** Nenápadně bez udání obsahu a firmy se zárukou zasílá
A. JANOUŠOVÁ.
Praha-Pankrác,
Lomnického 7./I.
K mluvení po celý den, neděle i svátky. — **Rady zdarma.** - Insert uschovejte!

DŮVĚRYHODNÁ
věštkyně, Vinohrady Lužická 12.

Nejlepší, nejlevnější **DUDŮV ETER NA STĚNICE.** Duda, drogerie, Žitná 34.

INFORMACE SOUKROMÉ.
pátrání, spolehlivě „Helios", Spálená 21

PRVOTŘÍDNÍ
věštkyně dle Damana G. Maděrová, Praha, Celetná 28. I. patro.

VELKÁ ÚSPORA PENĚZ!
Každý může své staré pánské šatstvo vyměnit za nové při mírném doplatku. Rothberg, nást. Václavské 23, pas. Politiky.

KARTY VYUČÍ
levně a dobře Šimáčková, Žižkov, Riegrova č. 25.

OSUD
Váš sdělím. Udejte data narození, povolání. 6 Kč známky. Fr. Malý, Hrochův Týnec 125.

PENÍZE KAŽDÉMU IHNED! - Chcete-li zpeněžiti staré šperky, zlato, zuby, stříbro, brilianty, fotoaparáty, triedry, psací stroje, zástavní listky? Nejlépe kupuje, prodává **„KLENOTA",** Arnošt Kantůrek, Praha, Celetná 18.

CHUDÁ VYSOKOŠKOLAČKA
prosí tímto, zdali by našla dámu, mecenášku, která by byla ochotna podporovati ji do ukončení studií. Lask. nab. na znač. „Vděčná - V" do a. t. l.

Gumové

origin. franc. zboží v nejjemnějším provedení, spolehlivé, s dvouletou zárukou za každý kus:
KOLONIA
jsou nejdražší, ale nejlepší. Jakost č. I. Kč 3.—, č. II. Kč 4.—, č. III. Kč 5.—, stříbrné Kč 6.—, trvanlivé 7.-, 10.- a 16.- za kus. Trampské pres. 10 kusů Kč 10.-. Zádejte nenápadné zaslání cenícu. Zásilky bez ud. obsahu proti zaslan. obnosu předem ve znám. neb dobir. vyřizuje odborný závod fy
J. KUKLA Praha
Perlová ul. č. 71.

VYUČOVÁNÍ

NĚMČINĚ V 30 LEKCÍCH
mluvit naučí německý profesor. Hodina 7.—. Značd. „Úspěch 100%" Terš, Národní 38.

Stálý insert — jistý zisk!

KAMDNES

Doporučujeme

Hotel Bristol
PRAHA I., DLOUHÁ TŘÍDA 21. Tel. 608-23. Blíže Staroměst. nám.
Nově zříz. komfort. zař. pokoje od 15 Kč. Ústř. top., teplá, stud. voda, koncert, parket, spolk. míst. zdarma

Hotel Slavia
PRAHA XV. - PODOLÍ.
Blíže Pražsk. sanatoria, tel. 422-30. st. elektr. dr. č. 17, 21, v noci č. 4. Útulné čisté pokoje zařiz. od 15 Kč.

Požívání ovoce bylo novodobou výživou posunuto do popředí. Tak přichází starý domácí průmysl: zavařování, opět ke cti. Nezkazitelnost jest heslo této letní práce v domácnosti. Jen podaří-li se odstraněním bakterií zabrániti zkažení, jest pýcha hospodyňky, její zavařenina, skutečně hospodářský úspěch a pro zimu zajištěna. Dra Oetkera receptní knížka na zavařování dává praktické pokyny a obsahuje větší počet vyzkoušených předpisů na zavařování. Žádejte ji zdarma u Vašeho obchodníka neb od firmy Dr. A. Oetker, Brno, Rosická 2.

O moderním bydlení
Vaše rodina za několik let
vzroste. Vaše postavení se zlepší. Počítejte s tím. Pořiďte si nábytek SKUHERSKÝ. Pro své vlastnosti zaslouží si nábytek SKUHERSKÝ přednost: že je opravdu krásně zpracován z opravdu spolehlivých dřev — za levný peníz s ním dostanete písemnou záruku na 5 let — to znamená skutečnou záruku spokojenosti pro celý život! Navštivte nás! **SKUHERSKÝ, továrny nábytku, Hradec Králové.**

K olympijskému turnaji footballovému

Velmi slabá úroveň přihlášených států. — Více exotiky než skutečné hodnoty. — Vyhraje Německo?

V ránci olympijských her se koná též footballový turnaj. Dokud nebyl zaveden profesionalismus, účastnila se jej skutečně nejsilnější mužstva světa. Proto také olympijský vítěz v kopané byl aspoň přibližně nejlepším teamem. Po světové válce je toho dokladem Uruguay. Přísný dogmatismus a strohý výklad olympijské formule, ovšem jenom po stránce formální, učinil z vrcholné soutěže jenom frašku. Není divu, že pro tento turnaj původně nebylo mnoho nadšení. Nakonec to vyhrála obratná režie německá, která mermomocí chce před mezinárodním forem dosáhnouti uznání jako extratřída. Na mistrovství světa v Italii jsme to byli právě my, kteří vítězstvím 3:1 jsme učinili konec růžovým nadějím Německa.

Počet přihlášených je sice značný (16), ale je to jenom náhodný konglomerát vší možné úrovně. Rozdělení bylo provedeno technickou komisí FIFA na schůzi 19. t. m. Byly sestaveny 2 skupiny, A a B.

Skupinu A tvoří Egypt, Italie, Německo, Norsko, Peru, Polsko, Švédsko a Velká Britanie. Skupinu B pak Čína, Finsko, Japonsko, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko, Turecko a USA.

Z toho je vidno, že do jedné skupiny byly zařazeny státy silnější, do druhé slabší. Z obou skupin byly vylosovány dvojice, označené písmeny A až H.

Z elity evropských států hrají jenom amatérské teamy podřadné úrovně. Trochu silnější a hlavně dobře technicky a fysicky připravené je studentské mužstvo italské. Holandsko (tajný typ pro finale), Belgie, Francie a balkánské státy odřekly. Z oblasti jihoamerické se účastní jenom jeden z nejslabších států, Peru, zatím co dvojnásobný olympijský vítěz Uruguay a Argentina s Brasilií rovněž chybějí. Spojené státy vždy zklamaly a myslíme, že ani letos mnoho nepořídí, trebaže jejich trenérem je bývalý maďarský brankář FC. Barcelona Plattkó, Plné jsou zastoupeny země nordické. Z nich je nejsilnější nepochybně **Švédsko**, loňský přemožitel Německa (ve Stokholmu 3:1), které ostatně i nedávno hladkým vítězstvím nad Švýcary potvrdilo svou dobrou třídu. Norsko je slabší a Finsko je úplný outsider. Z exotických států Egypt i Japonsko toho moc neumějí, Turecko rovněž hraje podřadnou roli v balkánských sportovních stycích. Neznámým činitelem je **Čína**, která se připravovala prý ve 20 zápasech. Ovšem se soupeři, jejichž sílu neznáme. Převaha nad Japonskem je slabým měřítkem výkonnosti. **Velká Britanie** vyslala amatérské mužstvo, v němž kromě 4 hráčů skotského Queens Parku jsou samí hráči inferiorních klubů. Ovšem v tak slabém prostředí může se probojovat třeba i do závěrečných kol.

Nakonec **Německo**. To je letos vyloženým favoritem. Nahoře jsme podotkli, že v olympijské zlaté medaili hledá Německo náplasť za neúspěch v Italii. Pod vedením trenéra Nerze bylo téměř 50 hráčů, z nichž po celé serii přípravných zápasů byly vybrány 2 kompletní jedenáctky. Dosud není rozhodnuto, zda budou v jednotlivých zápasech stavěny odděleně nebo zda kádr nejlepších bude jenom doplňován. V každém případě dokonalá fysická kondice, nadšení a podpora domácího prostředí bude velikou výhodou. Tím nechceme říci, že někdo, třeba z outsiderů, nemůže překvapit. Vzpomeňme si jenom na všemi přehlížené Švýcarsko na pařížské Olympiadě. Právě my jsme tam zakusili od nich hořkost porážky.

„A. K."

U kolébky letenských klubů

Dnešní hřiště našich letenských klubů, zřízená milionovým nákladem, nikoho nepřesvědčí, z jakých těžkých začátků tyto kluby vyrůstaly. Nejlépe to mohou vylíčit staří příznivci klubů, kteří pamatují kluby skoro již od jejich kolébky. První doby slávy spadají do roku 1891, do doby jubilejní výstavy v Praze. Tehdy byla hřiště letenských umístěna na Císařské louce. Byla to 3 obdélníková pole ohražená dřevěnými kolíky a motouzem.

To byla hřiště našich SK. Slavie, vedle bylo hřiště AC. Sparty a vedle něho hřiště německého DFC. V jakési dřevařské ohradě bylo pak hřiště německého klubu Regata.

V rohu každého takto primitivně upraveného hřiště, kde se na nějaký ten hrbol nebo prohlubeň nehledělo, byl umístěn talíř, na který skládalo obecenstvo dobrovolný obolus ve formě vstupného.

Zde zápasily jmenované kluby o prvenství v kopané a zde se odehrávaly první meziměstské i mezistátní zápasy mezi kluby německými a zdejšími. Dosti častým a přítažlivým klubem byla zde vídeňská Criketa, jejíž branku hájil tehdy známý brankář Pekárna. Dále hostovaly zde postupně berlínský Union, Herta a Viktorie, které s úspěchem nebo někdy také bezúspěšně hájily svoje barvy proti našim klubům SK. Slavie a AC. Spartě, eventuelně též proti německému klubu DFC. Tyto hostující kluby pověstí, která je předcházela, přilákaly každou neděli značně návštěvy domácího obecenstva, které vždy pochvalou výkony našich klubů kvitovalo. Bylo tehdá vždy v neděli na císařské louce velice veselo a pořadatelé po většině studenti, měli plno práce, aby diváky udrželi za hranicemi omotouzovaného hřiště. Zde poznal jsem některé naše hráče. U Slavie hrával v brance student Vosátka. Poněvadž tehdejší středoškolští páni profesoři kopané nepřáli a stíhali zúčastněné hráče jako provinilce proti školským předpisům a nařízením, objevil se pokaždé student Vosátka v brance s nalepenými dlouhými licousy a tímto opatřením, které vyvolalo vždy velikou veselost mezi diváky myslel, že zůstane nepoznán a tudíž nepotrestán. Při ostrém zákroku často knír ztratil, což vyvolalo novou veselost u diváků. Na pravém křídle u SK. Slavie hrál tehdy Baumruk a levé křídlo hrál s úspěchem nynější majitel továrny na zdviže inž. Moučka z Prahy VII. SK. Slavia hrála již tehdy v dresech, kterým až dodnes zůstala věrna. Hráči AC. Sparty měli černá trička a černé kalhoty. Na prsou každého hráče stkvěla se bílá iniciálka klubovní ve formě velkého S.

Německý klub DFC. měl tenkráte dres podobný Slavii a to každý rukáv jiné barvy, jenom že na rozdíl od Slavie barvy modré a bílé, a bílé spodky.

Později se odstěhovala Slavia na svoje nynější hřiště na Letné, kde také Sparta po mnohém putování konečně zakotvila.

Mezi touto dobou hrála Sparta ještě na svém provisorním hřišti v Praze-VII. u Měšťanského pivovaru, dále v dolíku u ústředních jatek a konečně na pozdějším hřišti SK. Hagibor v Praze VII., u Letohradské ulice.

Na SK. Slavii bylo tehdy pohlíženo jako na klub studentský a na AC. Spartu jako na klub, rekrutující se ze řad dělnických.

První nájemné, které platila SK. Slavia ze svého hřiště na Letné obci pražské jako majitelce pozemku, obnášelo Kč 200.— ročně a Kč 50.— za spotřebovanou vodu. Nájemné toto se ji však ponejvíce odepisovalo, poněvadž se vědělo, že studenti nemají mnoho peněz. AC. Sparta bylo obci pražskou předepsáno první nájemné na nynějším hřišti Kč 600.— ročně, které se ji rovněž vždy odepisovalo jako Slavii.

Rozhodně tedy byla bývalá Praha ke sportovcům milosrdnější.

Čs. tennisté do Zoppotu

V úterý bude zahájen mezinárodní lawntennisový turnaj v Zoppotu, známém lázeňském místě poblíže Gdanska. K turnaji je přihlášena řada vynikajících evropských tenistů, z Československa jsou přihlášeni Caska, Šíba, Vodička a Maleček, kteří budou hráti jak ve dvouhře, tak i ve čtyřhře. Z vyjímkou Cramma je přihlášeno celé daviscupové mužstvo Německa a jiní vynikající hráči, dále Jihoslované Kukuljevič a Mitić, Rakušan Metaxa, Argentinci Zappa a del Castillo, Řek Stalios atd.

Další diskvalifikace rakouské plavkyně

Po J. Deutschové byla v těchto dnech diskvalifikována na dva roky také druhá rakouská mistryně R. Langerová z Hakoah Vídeň, která stejně jako Deutschová odmítla jeti na Olympijské hry do Berlína. Je zajímavo, že rakouský mistr Hölzel, býv. člen dělnického klubu, nyní Schwarz-Rot, nebyl diskalifikován, ač i on zásadně svou účast v Berlíně odmítl.

*

Nový světový rekord ve vzpírání vytvořil Němec Schweiger v trhu jednoruč ve váze lehké výkonem 82,5 kg. Starý rekord byl 80,5 kg. Není bez zajímavosti, že nový světový rekordman váží méně než sám vzepřel, a to jen 67,5 kg.

Nedělní rozhlasový pás

Vysíláno ze hřiště Sparty těsně před zahájením utkání Sparta—Ambrosiana. Přenosy z Milána, Říma, Addis Abeby a ze sparťanské kabiny.

Haló, haló! Nejprve pozdravy italských oficielních osobností mužstvu Ambrosiany: Volá Řím:

Haló, hoši, žádný nebýt pařez,
když už prohrát, tedy mírný nářez,
jen ať katastrofa není to!
Bijte se jak hrdinové pravi!
Srdečně vás všechny z Říma zdraví
váš šéf-Mussolini Benito!

Po malé přestávce volá Řím opět:

Haló, tady generál de Bono!
Chci říc' jenom, jářku tento vono,
abyste se trochu tužili!
Sice vím to dobře — jaká běda! —
že se proti Spartě vyhrát nedá,
buďte přesto ale zmužilí!
Výhra — to je taky někdy klika,
vezměm případ pana Menelika,
ten nás taky potřel před roky.
Proč uj jednou ale, hergot kruci,
nemohli to Spartě naši vnuci
odvést za ten dnešek s úroky?

A ještě Řím:

Poroučím vás do ochrany Bohu
(jediné, co poroučeti mohu!),
aby s vámi taky trošku hrál!
Hrejte s láskou, nadšením a vírou,
a když prohrát, tedy jenom s mírou!
Vzpomíná vás Emanuel král!

Addis Abeba se k slovu hlásí:

Víte, dobře, co vás čeká asi,
lhát vám dneska - co v tom za cenu?
Vím to já, tu na ztracené vartě,
víte i vy, že dnes proti Spartě
máte bitvu předem ztracenu.
Jedno jen vás prosím, moji drazí,
ať vám Sparta třeba čtyři vrazí,
jen ne mnoho, hoši, buď jak buď!
Měl bych tady nepochybně asi
mnoho práce se zdejšími rasy,
ona by jim vzrostla zase chuť.
Tož, mládenci, i vy, starší fotři,
když už prohrát, no tak nejvýš o tři,
sice bych vám za to sakra hrál!
Zatím na zdar! Palce tisknu v dlani!
Váš příznivec maršál Graziani,
toho času zdejší místokrál.

K mikrofonu nastupují čačtí borci Ambrosiany. Tiše běřou „áčko" a pak krásně zladěnými hlasy spustí. Jaký podiv, když v jejich písni objevujeme nápěv naší známé smutné písničky:

„Kde je moje máma?"

Někde za horami
pláčou naše mámy,
říkají si při tom as,
kdyby čert hrál v partě
s námi proti Spartě,
je to stejně marný zas,
že nám Bonzo v brance
schytá všechny šance,
neb je kumštýř náramný,
že spíš, než jít dále
do findle
— budem doma, za kamny.
Kde je naše štěstí?
Kde je, kdo to ví?
Každý nám už věští,
že jsme „hotoví",
z Meazzy si dělá
Bouček legrací,
Sparta je dres skvělá,
my proti ní — žebráci.

V zápětí, sotva dozní poslední tón, už se hlásí Milán, a sbor černých košil, jakoby v odpověď, zpívá v rušném, pravém italském tempu píseň, která náramně moc připomíná také jednu naší známou:

Aj, černá košile,
ta sluší rozmíle
chlapci i starouši,
z Milána janouši.
Aspoň je vše vskutku
oděno do smutku,
až přijde zvěst z dáli,
že jsme to prohráli!

A již přichází udatní borci naší Sparty, aby nám každý z nich zazpíval do mikrofonu svou oblíbenou písničku: Tak prosím, vezmem to podle velikosti! Začíná pan Bonpardon! Pan Klenovec!

„Třeba jsem maličkej, malej,
peněz mám dost —"

Ale, pane Klenovče, pardon, vážení posluchači, že jej přerušuji! Ono je totiž strašné horko, pan Klenovec si mezi převlékáním odskočil k panu Mozgovi — nu a žertovně vážené posluchačstvo mystifikuje, oboji, co právě prohlásil, není pravda. Pane Klenovče, před matchem se tohle nemá! Tak, prosím, další pán. Dva? No prosmi, když jste sehraní, odzpívejte si to v duetu. Zpívají pánové Čtyřoký a Košťálek:

„V sparťanském obleku
hrajeme na beku,
ty a já, ty a já,
my jsme dva,
A kdyby Italů
jak čerti litalů,
stačíme na ně, my,
ty a já!"

A nyní, prosím, páni halvové! Že to chcete zpívat jako „kde je sládek?" Ale, pánové, jen si račte posloužit!

„Jarda Bouček
to je klouček,
ten je, pane, tvrdej jako souček.
Radó, Srbek vedle
— kluci jako jedle,
beci říkaj', že jsme náramný,
že za námi je jak za kamny!"

Tak, a teď prosím pány forwardy! Sólo má pan Braine!

„Já mám koně,
čtyři koně,
to jsou koně mé!
Oni každé neděle
běhaj' za mne vesele.
Já mám koně,
čtyři koně,
to jsou koně mé!

Pan Braine se omlouvá, že prý se musí šetřit, druhou sloku nemůže zpívat. Ale prosím, pane Braine, oni to laskavě odzpívají za vás páni kolegové z forwardů, už jsou na to zvyklí! Pan Nejedlý!

„Lístečku na bezu,
já hraju na Gézu,
kam to vrátí, cítím,
gól hned z toho vsítím.
To bude nářez!"

Géza Kalocsay:

„Když já maširuju podle liny,
nedělám zbytečný kudrliny,
buďto střílím nebo přihrám k brance,
podle toho, jak je chance."

A pánové Zajíček s Faczinkem společně zakončí:

„Není větší potěšení,
nežli stehno z husy,
kdyby Ital
jak chtěl chytal,
od nás gól mít musí!"

Pan soudce píská, páni musí na travičku, tož končíme přenos a prosíme vážené posluchače, aby si přehodili kličku „na Prahu". To víte, Radiojournal chce být taky živ! Toliko v přestávce nám ještě zapíská do mikrofonu zde přítomný pan Carraro oblíbené melodie hasičských signálů. Na tohle von bejval dycky moc velkej machr!

Sábl.

Závod jezdeckého umění na Krakonošově okruhu 2. srpna

Krakonošův okruh má v našem motorovém sportu svou zvláštní tradici. Tento závod je možno nazvati okruhem jezdeckého umění. Jezdecké umění vítězí nad silou stroje a obtížné trati v Krkonoších. Při II. okruhu ve Staré Pace stal se vítězem závodu Mirko Sochor na litrovém Junioru, loni pak překonal veškerá očekávání Vitvar na obsahově nejslabším voze celého závodního pole, na Jawě 750 ccm, který získal absolutní vítězství před mnohem silnějšími stroji. Krakonošův okruh je mezi našimi závody oblíben. Trať vede krásnou krajinou, závod má bezvadnou organisaci i celý rámec. Zde může každý jezdec plně rozvinouti své umění, může vyrovnati handicap silnějších a rychlejších. Letos po prvé pojedou na Krakonošově okruhu také motocyklisté. Jejich debut ve Staré Pace bude zajímati jistě celou naši motoristickou veřejnost. Přihlášky našich automobilových i motocyklových závodníků, které již pořadatelstvu již došly, svědčí o prvotřídní konkurenci, která se sejde v neděli 9. srpna u startu Krakonošova okruhu. Zvláště pak odřeknutí Bohdanečského okruhu obrátilo zřetel našich motoristů ke Staré Pace. IV. Krakonošův okruh jistě nezklame tradici.

Závod Říčany—Mnichovice uspořádá osada Údolí raků již tuto neděli, a to v chůzi i v běhu. Start v 10 hod. dopol. Události závodu bude start vybraného armádního družstva, které se v Praze připravuje na utkání států Malé dohody. Možno proto na říčanské silnici očekávati hodnotné boje.

Ústřední výbor Čsl. V. O. koná poslední schůzi před odjezdem do Berlína v pondělí dne 27. července 1936 v 19 hodin v Národní kavárně v Praze I., Národní tř. Účast všech členů a delegátů svazů velmi nutná.

Tour de France

TURISTA DUCASEAUX VÍTĚZEM PERPIGNAN—LUCHON.

Po pátečním odpočinku absolvovali účastníci v sobotu nejtěžší a současně nejdelší etapu Tour de France z Perpignanu do Luchonu, dlouhou 325 km, na které začíná těžký úsek obávaného horstva Pyrenejí. Tak již v této etapě musely býti zdolány Col de Puymorenc (1930 m), Kold de Port (1249 m) a Koldapet (1074 m). Sensací bylo vítězství závodníka-turisty Ducaseauxe, který ve sprintu před městskými lázněmi v Luchonu porazil o šířku gumy Lucemburčana Mersche. Oběma závodníkům byl naměřen stejný čas 11:57.32 hod. Třetí byl Švýcar Amberg za 12:58.7 hod., čtvrtý Marcaillou, pátý Sylvére Maes, šestý Ant. Magne, sedmý Vervaecke, všichni ve stejném čase. Také po této etapě se na předních místech celkového pořadí nic nezměnilo a nadále vede Belgičan Sylver Maes téměř pětiminutovým náskokem před svým krajanem Vervaeckem a další tři minuty je Francouz Ant. Magne. V celkové klasifikaci vede rovněž Belgie před komb. mužstvem španělsko-lucemburským, Francií, Holandskem, Švýcarskem a Německem. Dnes v neděli si závodníci po namáhavé etapě opět odpočinou v Luchonu a nastoupí zítra v pondělí cestu k 16. etapě Luchon—Pau, dlouhé 200 km.

Olympijský oheň v Bulharsku

Štafeta s olympijskou pochodní přeběhla v sobotu o 8. hod. ranní první bulharské město Gorma Djounaja. Domy městečka byly slavnostně ozdobeny vlajkami a vojíni stáli se školní mládeží ve špalíru. Zvony kostelů uvítaly prvního běžce ve městě. Po pozdravných slovech byla pak pochodeň předána dalšímu běžci. Předseda olympijského výboru v Bulharsku generál Lazarov pozdravil štafetu a zaslal říšskému kancléři Hitlerovi pozdravný telegram.

Řeckem běželo celkem 1108 atletů, kteří uběhli stejný počet kilometrů. Posledním běžcem v Řecku byl pohraniční důstojník ve stanici Kula Chrysostatis, který odevzdal hořící pochodeň pohraničnímu důstojníku, bulharskému poručíku Rumeninovi, který ve 2 hod. ráno vnesl pochodeň na bulharské území. Trať přes Bulharsko měří 238 km. Na jednoho běžce připadá 4 min. na 1 km a v obtížném terénu 5 min. Ve všech větších městech, jako v Gorni Džumadji, Dupnici, Radomiru, Perniku a zejména v hlavním městě Sofii budou sportovní slavnosti.

Mezi bulharskými běžci bude také jeden mexický atlet Gilberto Ochio, který za tím účelem přijel zvláště do Sofie. Sofijský olympijský výbor, v jehož čele stojí **Čech** plukovník Lukáš, vypracoval okázalý program. Na periferii města bude oheň uvítán šesti cyklisty s pochodněmi. Na náměstí před chrámem Alexandra Něvského promluví starosta města ing. Ivanov, načež bude zapálen oheň na obětišti. Vojenská hudba zahraje hymnu olympijskou a hymny všech států, jimiž olympijský oheň putuje, tedy také státní hymnu československou. Bude velký ohňostroj a zvony všech chrámů budou zvoniti. V neděli 26. července v 1 hod. ráno odevzdá bulharský pohraniční důstojník pochodeň pohraničnímu důstojníku jihoslovanskému. V místnosti „Tri uši" u Dragomanu bude zapáleno několik stohů slámy a sena, v jichž záři bude selská mládež tančiti celou noc bulharské národní tance.

Čechoslovan Košíře—Čechie Smíchov 4:1 (2:1). Přátelské utkání na hřišti Čechie za soudcování p. Šibala. Domácí nevydrželi ostré tempo zkušenějšího soupeře. Vynikli u Čechoslovana Heverok, Brychta, Šebek, Šátek. U Čechie Turnovský, Vadla a Vojtěch. Branky za Čecho vstřelil: Brychta 2, Šátek a Šebek. Čestnou branku Čechie dal Turnovský.

Rapid Vinohrady—Zborov Strašnice 1:1 (0:0). Další zápas v poháru dr. Müllera na hřišti Rapidu. Rapid nastoupil o 10 hráčích, Zborov s náhradníky. Branku Rapidu vstřelil Klobek, branku Zborova Lorenz.

Admira VIII.—SK. Walter 1:1 (1:0). Přátelské utkání na hřišti Admiry. Branku domácích pravé křídlo, branku Waltra Strafák.

Ve druhém kole pohárové soutěže SK. Phillips zvítězil v sobotu Slovan Vysočany nad Spartou XI. 6:2 (2:1) a ve druhém zápase Slavoj IX. nad S. K. Phillips jen těsně 3:2 (2:2).

Na světovém turnaji v koulení kuželek na asfaltové dráze je v mistrovství Evropy toto pořadí: 1. Wasner Německo. 2. Göhringer Německo. 3. **Richter** ČSR. V mezizemských zápasech zvítězilo Německo nad Švédskem a nad Belgií.

Modeláře do továrny na hosp. a tkalc. stroje umístí SK. Lomnice n. Pop. Podmínka: kvalifikovaná síla a prvotřídní footballista s 1 měs. kar. lhůtou. Nabídky na klub.

Těžký, ale čestný úkol AC Sparty:

Má dnes vyřadit Ambrosianu ze Středoevr. poháru!

Dnes na stadionu AC. Sparty na Letné vybojuje Sparta rozhodující zápas s Ambrosianou o postup do finale Středoevropského poháru. — Postačí rudým dvoubrankový náskok z Milána? — Ambrosiana odhodlána vyrvati Spartě vítězství na pražské půdě. — Sparta v kompletní sestavě. — Jak nastoupí italský leadr? — Vyprodaná tribuna, ale nových 1500 sedadel v hřišti. — Soudcuje Rakušan Beránek. - Zač. o 17.30 hod.

Osud AC. Sparty splynul v těchto dnech s osudem našeho footballu. Celá republika se dnes dívá ku Praze, kde její poslední representant ve Středoevropském poháru AC. Sparta vybojuje rozhodující match s milánskou Ambrosianou o postup do finale soutěže. A všichni Spartě věří. Věří v její umění, v jejího bojovného ducha, který již tolikráte přinesl našemu sportu nehynoucí vavříny. Naposled minulou neděli. Triumf rudých na horké milánské půdě rozžehnul v srdcích statisíců nebývalé nadšení. Nejlépe je to vidět v honbě za vstupenkami na dnešní match. Tribuna mohutného spartánského stadionu je již několik dní předem vyprodána, takže vedení klubu musilo rozšířit místa k sezení o 1500 sedadel ve hřišti. Zájem překonal všechno očekávání. Dá se proto očekávati, že hřiště Sparty prodělá dnes zatěžkávací zkoušku a že překoná rekord návštěvy.

CHANCE SPARTY.

Jsou dobré a mnohoslibné. Vždyť při třídě jejího mužstva lze těžko nevěřiti, že se neprobije do finale. Ostatně má Sparta náskok dvou branek. To je pikantní stránka dnešního zápasu, v němž konečně Praha jednou uvidí skutečný footballový souboj dvou velikánů středoevropské kopané. Ona totiž Ambrosiana musí hrát na útok. Defensiva se přičí zdravému postřehu a taktice. Bude to letos po prvé, kdy i soupeř na cizím hřišti změní defensivu za ofensivní styl. A na to se právě těšíme. Zůstává ovšem otázkou, jak obstojí rudí v těchto změněných podmínkách. Doufejme, že dobře. Že nás nezklamou, naopak, že jen zpečetí svůj milánský triumf a že si vysloužl zaslouženě ovace za postup do finale. Nikdo to těm hochům v rudém dresu upřímněji nepřeje, jako právě my, kteří u psacích strojů musíme vždy i v slavných chvílích všeobecného opojení zachovati referentský chlad a nemůžeme vzhledem k povinnosti a odpovědnosti dáti průchod svým citům ani v tak významných okamžicích.....

AC. Sparta nastoupí k zápasu v nezměněné sestavě: Klenovec — Košťálek, Čtyřoký — Radó, Bouček, Srbek — Faczinek, Zajíček, Braine, Nejedlý, Kalocsay.

SESTAVA AMBROSIANY ZÁHADOU.

Naši čtenáři jsou podrobně informováni o odjezdu slavné jihoamerické pravé spojky Demaria. Ambrosiana, která musila hluboko sáhnout do kapsy, aby tohoto playera udržela v Italii až do zápasu se Spartou v Miláně, přijela v pátek do Prahy bez Demaria. V hotelu Paříž, kde je výprava ubytována, čekal již jen telegram, v němž hráč oznamuje svůj odjezd do Argentiny...

Je to mrzuté. Při nejmenším si to vyžádá korektury útočné řady. Ale technický poradce klubu známý soudce Carraro nevěsí hlavu. Našel si již náhradu v mladičkém, sotva 19letém Rampinim. Ale v okolí Ambrosiany se vyskytla ještě jedna alternativa změny vnitřního tria. Uvažuje se přeřaditi Meazzu z centrforwardu na pravou spoj a místo vůdce útoku svěřiti levému křídlu Ferrarisovi.

Za těchto okolností můžeme uveřejniti nejpravděpodobnější sestavu Ambrosiany. Skutečné složení teamu bude známo až těsně před zahájením matche. První je zví soudce zápasu Rakušan Beránek ze soudcovského zápisu.

DOSTATEK MÍST K STÁNÍ.

AC. Sparta požádala, abychom návštěvníky z venkova upozornili na dostatek míst k stání, která byla zvláště pro ně reservována.

VSTUPENKY
SPARTA—AMBROSIANA
v neděli — u firmy M. TRUHLÁŘOVÁ, Koruna, Košík, Valdek.

JAK BYLO POSTARÁNO O NOHY HRÁČŮ V UTKÁNÍ O STŘEDOEVROPSKÝ POHÁR.

Hra v horku klade velké nároky na nohy, jejichž rozpálená pokožka zvyšuje celkovou únavu. Pro ochranu před palčivostí, svěděním a potem použili tentokráte naši hráči známé Vítkovy PANAX-PASTY. Ti, kdo mnoho chodí, listonoši, vojíni, četníci atd. dobře věděli, že PANAX-PASTA je v horku pravým dobrodiním pro nohy. X

Anglie—Australie 2:0

Vyzývací finale Davis cupu zahájeno sensací

Austin poráží Crawforda 4:6, 6:3, 6:1, 6:1
Perry—Quist 6:1, 4:6, 7:5, 6:2

Před vyprodaným Wimbledonem a za pěkného počasí byl včera zahájen vyzývací finalový zápas Davis cupu Anglie—Australie. Po pronikavém vítězství, jehož dobyla Australie před několika dny nad Německem, považovali Angličané svůj team za ohrožený. Nejvíce se obávali famosního Crawforda. Ale právě proto působilo sensačně nečekané a poměrně snadné vítězství Austina nad tímto australským representantem. Je to překvapení tím větší, že je to vlastně prvé vítězství Austina v jeho tennisové kariéře, jež se mu podařilo nad Crawfordem.

AUSTIN—CRAWFORD 4:6, 6:3, 6:1, 6:1.

Austin byl značně handicapován kluzkým terénem, na kterém se vždy těžce pohyboval. Naproti tomu překvapil skvělou tělesnou kondicí, neboť se připravoval po celý týden v lázních Eastbourne. Zvláště ostrý backhand Angličanův, jakož i jeho přesné boly, které často měnily dropshoty, znamenaly mnoho vítězných bodů. V posledních dvou sadách Crawford stále více odpadal a byl proti jeho dřívějším zápasům k nepoznání. Jeho hra byla monotonní a poslední sada trvala jen 10 minut, neboť v této získal Crawford pouze 7 míčí pro sebe! Tímto poměrně málo očekávaným vítězstvím dobyla Anglie snadno prvého bodu a má tak značné chance na konečné vítězství a znovudobytí největší lawntennisové trofeje světa Davisova poháru.

PERRY—QUIST 6:1, 4:6, 7:5, 6:2.

Mistr sčeta Perry zdila Australce nikoliv tak lehce, jak se původně očekávalo. Perry zvítězil v první sadě lehce 6:1. Ve druhé sadě se však Quist rozehrál a byl Perrymu rovnocenným soupeřem. Tuto sadu vyhrál Quist 6:4. Celý zápas byl vlastně rozhodnut ve třetí sadě, kdy se oba soupeři střídali ve vedení až do stavu 5:5 Perry pak získal dvě hry a zvítězil 7:5. Čtvrtá sada skončila hladkým vítězstvím Perryho 6:2. Přes vítězství Perryho ve 4 sadách byl zápas zvláště ve 2 a 3 sadě velmi tuhý a pouze lepší fysická kondice Angličana rozhodla o výsledku. Na Quistovi byla tentokráte znát nucená přestávka v tréninku. Zvláště u sítě nebyl nikterak jistý a dobíhání některých, zvláště dobře umístěných míčů mu dělalo obtíže. Zápas byl několikráte pro déšť přerušen a trval proto 3 hodiny.

Tímto vítězstvím získala Anglie již první den vedení 2:0 a je nejpravděpodobnějším vítězem celkového utkání. Zítra v pondělí bude sehrána čtyřhra, ve které se utkají Angličané Hughes—Tuckey s Australany Crawforde—Quist.

Tennisové hvězdy přestupují k profesionalismu

Světové tennisové hvězdy v posledních letech již dávno nemohou býti podezírány z amateristmu. Žijí tak stoprocentně a okázale bez jakéhokoliv zaměstnání jen a jen ze sportu, že je přímo směšna starostlivost, se kterou činovníci mezinárodní federace a státních svazů stále udržují čínskou zeď mezi amatéry a profesionály. Bylo by na př. možno při čistém ideovém amateristmu, aby takový Perry měl v předvečer daviscupového finale již pevně sjednaný profesionální kontrakt? Ne, zde nejde o zásadu, nýbrž jen o firmu. Proto obvykle bez jakéhokoliv přechodu téměř přes noc ze z tennisových amatérů stávají profesionálové. Někdy se k tomu používá forma filmového kontraktu. Ale nakonec se všichni sejdou v Tildenově cirkusu. Nyní se hlásí z Londýna, že též krásná Kay Stammersová se co nejdříve objeví ve filmu. Podepsala kontrakt fé David A. Bader Ltd. a podstopí zkoušku příští týden. Prozatím ještě neví, jak to dopadne a proto bude točiti jen filmy, které nemají nic společného s tennisem. Aby si totiž nezavřela zpáteční dvířka do výnosné říše amaterismu.

Vrátí se internacionál Silný na Hanou?

Tiskem prošla zpráva, že hráč Bohemians Silný hodlá zakončiti hráčskou kariéru ve svém mateřském klubu Hanácké Slavii v Kroměříži. Zprávy tyto nutno bráti s určitou reservou. Je jisté, že Hanácké Slavii na Silném mnoho záleží a že jednání mezi klubem a Silným pokračuje i v těchto dnech. Návrat Silného do Kroměříže znamenal by překvapující posilu útočné řady divisního mužstva Hanáků.

Koubek odjel do Spojených států

Včera v sobotu odjel Zdeněk Koubek v doprovodu p. Viléma Taussiga pařížským rychlíkem do Londýna, odkud po jednotýdenním zdržení nastoupí cestu do Spojených států. Koubek bude v Americe vystupovati na různých jevištích a bude vyprávěti své příběhy ze sportovní a životní dráhy.

Čs. národní team do Anglie?

Velká pravděpodobnost mezistátního utkání 12. listopadu

Ačkoliv česká kopaná již téměř 40 let pěstuje styky s Anglií, ačkoliv se na Letné již vystřídala skoro všechna veliká amaterská i profesionální mužstva Albionu a ačkoliv zde hrál před dvěma lety profesionální národní team Anglie — stale marně čekáme na odvetný mezistátní zápas na anglické půdě. Mezi tím již tam hrála národní mužstva Španělska, Rakouska (dvakrát!), Italie, Francie a Německa, jen Čechoslováci zůstali za dveřmi. Letos — a počítá se s termínem 12. listopadu — bude hostiti Anglie v Londýně zase jedno kontinentální národní mužstvo. Maďaři tvrdili, že volba padla již definitivně na jejich team. Nyní však dochází zprávy, které vyznívají hodně optimisticky pro Československo. Zahraniční tisk učinil již zmínku o tom, že 12. listopadu to bude nejpravděpodobněji náš národní team, který nastoupí v Londýně proti representačnímu mužstvu Anglie. Naše Asociace však dosud oficiální pozvání neobdržela. Kdyby k tomuto matchi došlo, není vyloučeno, že by byl historický potud, že by proti nám nastoupilo po prvé mužstvo Velké Britanie.

Budapeštský Ferencváros v krisi.

Hvězdy mužstva, mezi nimi i Sarosi, na odchodu z klubu.

Budapešt má sensaci. Po odchodu obránce Kronenbergra do Francie odchází z Ferencváros i druhý back, a to Polgár do Phoebusu. Ale největší rozruch způsobila zpráva, že opory mužstva dr. Sarosi, Lazár a Kemeny dali výpověď a že se neví, zda to je jen formální demonstrace, jejímž účelem má býti zvýšení gáží, anebo zda se nejedná o vážný úmysl hráčů opustiti klub. Případ, který bezesporu znamená těžkou klubovou krisi, bude řešiti během týdne samotný maďarský svaz. Vedení klubu na to zřejmě již nestačí. Podle podrobného hlášení z Budapešti míní Sarosi s Lazarem a Kemenyim vstoupiti do klubu městských elektrických podniků, který právě postoupil do státní ligy a který jim zaručí existenci pod pensí. Jako záminku k výpovědi použili hráči okolnosti, že Ferencváros platil z Attily získaného a vůbec do mužstva nezařazovaného hráči Bánovi mnohem větší týdenní gáži, než ostatním starým ligovým hráčům.

Sparta hlásí, že vstupenek je dostatek!

AC Sparta nás požádal, abychom uveřejnili jako oficiální zprávu, že vstupenek na dnešní velké semifinale Sparta—Ambrosiana je dostatek. — Vstupenky k stání i na sedadla jsou dnes v neděli dopoledne k dostání u Truhlářové a v předprodeji na Spartě. Později od 12. hod. polední u všech pokladen spartánského stadionu.

Červený vážně zraněn

Baťa bude ve finishi kvalifikačního turnaje, kde padne definitivní rozhodnutí o druhém klubu, který vedle žižkovské Viktorky postoupí do státní ligy, těžce handicapován. V zápase s Viktorií Žižkov se totiž zranil jeho centrforward Červený, a to tak těžce, že v těchto chvílích má již nohu v sádře. Rentgenem na klinice prof. Jiráska se zjistilo, že utrpěl přetržení vaziva v koleně. Léčení si vyžádá nejméně 10nedělního klidu.

Belgičan Wouters mistrem Evropy

V Bruselu střetl se mistr Belgie ve váze welterové, Felix Wouters s Holanďanem Len Sandersem o mistrovství Evropy ve váze welterové, které po odjezdu Gustava Edera bylo neobsazené. Wouters zvítězil jistě na body a dobyl tak titulu mistra Evropy.

Admira Vídeň—SK. Pardubice 5 : 2 (5:1). Hráno před asi 2000 diváky včera na pardubickém stadionu. Branky Admiry: Schal, Hannemann po 2 a Vogl I., za domácí scorovali Wittmann a Provaznik.

Inserujte v Poledním listě

Než obuješ v horku botu PANAX PASTU proti potu!
Tuba Kč 4.50
VSUDE V DROGERIICH PARFUMERIICH A LÉK.

Japonsko—Československo 3:0

hockeyi na Masarykově stadionu — Mezistátní zápas v pozemním

Na Masarykově státním stadionu vybojováno bylo včera odpoledne pod protektorátem japonského chargé d'affaires dra Ogawy oficiální utkání v pozemním hockeyi Japonsko — Československo. Japoncům sloužil tento zápas jako dobrý trening pro olympijské hry. Nic neriskovali a vyhráli...

Utkání byl přítomen sám protektor se svojí suitou, zástupci ministerstev a města Prahy. Po vběhnutí mužstev do hřiště zahrány obě státní hymny. Hosty za čsl. svaz pozdravil p. Porges, jemuž odpověděl v japonštině vůdce výpravy Japonců pan Oshikawa. Jeho řeč byla tlumočena česky tajemníkem japonského vyslanectví dr. Coudenhowem.

Soudcům pp. Eisenmayerovi za ČSR. a Usamiovi za Japonsko představila se tato mužstva:

ČSR.: Mrvík — Zillmann, Prexl — Vrbovec, Willy, Chrudimský — Parille, Žák, Baloun, Duda, dr. Wiechovský. Dresy: Červená trička s bílými pruhy a bílé trenýrky.

Japonsko: Hausada - Ito M., Otsu — Neno, Sakai, Muraoka, Yanagi, Kikuchi, Ito T., Tanaka, Wakizaka. Dresy: Košile půl bílé, půl černé a bílé trenýrky. Z těchto hráčů hájil barvy Japonska na Olympiádě v Los Angeles brankář Hausada a střední záložník Sakai.

Japonci jsou hráči velmi elastickými, rychlými a mají dobrý postřeh. Jejich hra vyznačuje se jemnými a krátkými přihrávkami, zatím co mužstvo Československa dávalo přednost dlouhému přihrání, což mělo následkem toho vliv na přesnost. Mokrý terén bylo dobré hře na závadu, takže hráči stěží udrželi stabilitu. Lépe se ale pohybovali tělesně slabší Japonci.

*

Ve 24. minutě ze skrumáže zaznamenal prvý úspěch Japonců Sakai a čtvrt hodiny na to uniklo pravé křídlo Wakizaka a dobře mířenou ranou zvýšilo na 2:0.

Po přestávce se Čechoslováci vzchopili a ohrožovali nebezpečně svatyni Hausady, ale bez výsledku. Obrana byla vždy na místě. Ve 35. minutě přehrál Ito T. šikmo na pravé křídlo Wakizaku a tento prudkou ranou těsně k tyči zaznamenal třetí a poslední branku synů vycházejícího slunce.

Nebýti výborného brankáře Mrvíka, který se nebojácně vrhal proti útokům Japonců, dopadlo by score pro nás daleko hůře.

Brno porazilo „Lvíčata" 3:0 (0:0).

Hráno jako vyhledávací zápas nových reperesentantů čs. kopané v Brně před 2000 diváky za soudcování p. Humpolika „Lvíčata" nastoupila v sestavě: Krischke (Sůra), Luger (v II. pol. Šťastný), Mráz — Porubský, César, Kvapil — Zeisberger, Drozd, Stloukal, Rulc, Hroz (ve II. pol. Jurčák). — Brno: Burkert (ve II. pol. Ritička) — Neder, Chinoradský, Vršecký, Pospíchal, Novák — Roth, Nepala, Průša, Koubek, Malanik. Zápas veden v přát. tempu. Brno vyhrálo větší sehraností a agilností mužstva. U „Lvíčat" vedl si pěkně Sůra v brance, který ve 39. min vystřídal zraněného Krischkeho. V obraně vynikl jen Lugr, Šťastný s Mrázem byli pouze průměrní. Záloha byla nejlepší částí mužstva. Útok měl oporu v dobře hrající pravé straně Zeisberger—Drozd. Stloukal byl dobrým vůdcem. U Brna vynikla obrana. V záloze podal nejlepší výkon Vršecký, v útoku Roth na pravém křídle a levá strana útoku Koubek—Malanik. Průběh: I. poločas skončil po vyrovnané hře bez branek. V 39. minutě dal sice Koubek branku, kterou však soudce neuznal. Při tom se srazil Koubek s Krischkem, kterému byla zlomena lícní kost a musil býti dopraven do nemocnice. Ve II. poločase patřil nástup Brnu a již ve 2. minutě zaznamenal Průša s přihrání Nepaly vedoucí goal Brna. V 5. minutě byl tentýž hráč autorem druhé branky Brna a v 21. minutě Koubek vypracoval míč, přihrál jej volnému Průšovi a ten zaznamenal třetí branku Brna. Od této chvíle bylo Brno v převaze, ze které se „Lvíčata" vymanila teprve před koncem zápasu.

Holmová definitivně vyřaděna z teamu Ameriky

Včera jsme zaznamenali zprávu, že známá americká plavkyně a členka olympijského teamu Spojených států, jež byla pro opilství na cestě do Evropy diskvalifikována, uprosila vůdce výpravy a nalezne snad přece jen milosti.

Nyní se však hlásí z Berlína, že Eleonora Holmová byla z plaveckého teamu Ameriky vyřaděna definitivně a že hvězdnatou vlajku bude obhajovati v dámském plavání na znak Miss Motridge.

*

S. K. Náchod—XI. pěš. pl. 8 Mistek 7:0 (3:0). Náchodští byli v Mistku velmi srdečně uvítáni. Branky: Kuchta, Toman a Habit po 2 a Benda. Při zápase byli zraněni hráči náchodských Mareš a Nývlt. První z nich zápas obětavě dohrál a za Nývlta nastoupil v brance Franc. — Vedení S. K. Náchod potvrdilo další termíny zápasů mužstva na Slovensku a na Moravě. SK. Náchod utká se v úterý se Spartou Považská Bystřice, ve středu s Turčanským Sv. Martinem a ve čtvrtek bude hráti v Třinci.

SK. Kladno—SK. Hnidousy 4:1 (2:0.) Cvičný zápas v sobotu na hřišti SK. Kladno. Scorovali: Fr. Junek 2, Junek Josef a Procházka. Čestná branka hostů z penalty.

Také aktivní ministři olympioniky

Nedávno vzbudilo pozornost, že v Rakousku jednu trať olympijského běhu s pochodní absolvuje sám Starhemberg. V historii olympijských her a při jejich slavné tradici to není nic divného. Tyto hry vyrostly ve velkého faktora mezinárodního, uznávaného vládními režimy a hlavami států. Prozatím ovšem jsme viděli jen v rámci organisačním jako representanty, delegáty neb činovníky. Nyní vysílá Řecko dva olympijské representanty do Berlína, kteří jsou aktivními ministry. Je to ministr dopravy Nicolopoulos a státní tajemník v ministerstvu dopravy (jenž má rovněž hodnost ministra) Valaoritis.